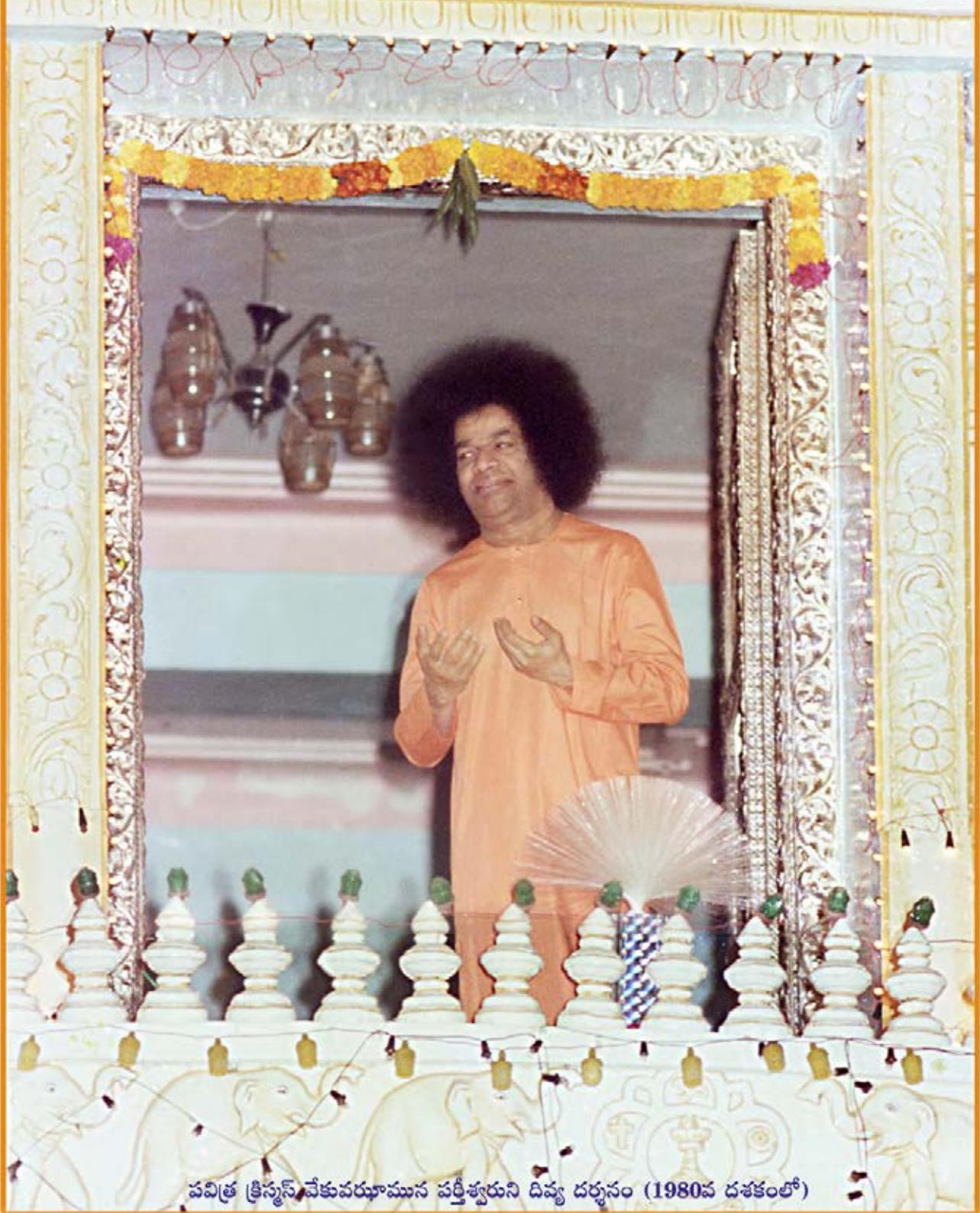

సనాతన సారథి

డిసెంబరు 2019

పవిత్ర శ్రీస్వామీకువర్యామున పట్టిశ్వరుని దివ్య దర్శనం (1980వ దశకంలో)

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంఖ్య 62
సంచిక 12

డిసెంబరు 2019

ప్రచురణ తేదీ
నవంబరు 23

1. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	4
2. ఆచారాలు - అంతరాభ్యాలు	శ్రీ సత్యసాయి ప్రబోధ మాధురి	8
3. కళయిగ పరదుని నీళట కరుణామయుని మాట	వి.వి. చలం	12
4. దైవశివాంగం	వి.ఎన్.ఆర్. మూర్తి	16
5. దొరకునా ఇటువంటి సేవ! (చివరి భాగం)	డా॥ కె.బి.ఆర్. ప్రసాద్	18
6. ముత్యాలసరాలు (ధారావాహికం)	శ్రీ॥ కామరాజు అనిల్కుమార్	22
7. శ్రీ సత్యసాయి ప్రాయర్ సెకెండలీ స్కూల్ అడ్యూషన్ నోటీసు		24
8. 'అడుగు నన్ను, ఇస్తున్ను'	రెగళ్ళ అనిల్ కుమార్	25
9. కారుష్యమూర్తి (కవితాంజలి)	పలివెల నుబ్బారాయిడు	26
10. లీలలలో అంతర్భీనంగా ఉన్న అపత్తారతత్త్వం	'సనాతన సారథి' 1959 డిసెంబరు సంచికనుండి	27
11. సాయి మాట సకల సాభాగ్యముల మూట	దివ్యానుగ్రహ లేఖ	28
12. 'ఫాలినర్స్' కాదు, 'ఫార్మ - నియర్స్'	'సాయిదాను'	32
13. 'ఎఱుగగలరే నీ లీలలు ఎవరైనముగా' (2వ భాగం)	జంద్రెశ్వర్ సింగ్ సిరోహి	37
14. ప్రశాంతి సమాచారం	డా॥ దివి చతుర్యేది	41
15. శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ అడ్యూషన్ నోటీసు		49

◎ శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పభ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం

పోలిఫోన్: 08555-287375 (సనాతన సారథి Extn. 128, పుస్తకాలు, ఆడియో వీడియో సీడీలకూరకు అర్దరూ క్లిప్స్ Extn. 162)

గమనిక: అద్దను కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రక్కన మూడు పువ్వుల గుర్తు (***)
ఉన్నట్టయితే మీ చందాను వెంటనే రెస్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పభ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆంధ్ర) - 515134 తరఫున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆత్మమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్దింపజడి ప్రచురింపజడింది.

శ్రీంటర్ అండ్ పజ్ఞాపర్ : కె.ఎస్. రాజన్, **ఎడిటర్ :** వి. శ్రీనివాసులు

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయాహ్వర విరచిత

రామేష్ కెంటారోస్ పొట్టార్స్

(గత సంచాక తరువాది - २०వ ఫాగం)

నిలబెట్టుకొనుటలో యెట్టి ఘనకార్యమును సాధించలేను. ఓ నాథా! వేదములు సహితము న - ఇతి, న - ఇతి, అని పలుకుండ, నా అదృష్టవశమున ఇది కాదు, ఇది కాదు అని తోచి, కడపటికి ‘ఇది, ఇది’ అను చివరి నిష్పర్షస్థానమేదియో అదే నా హస్తమునకు చిక్క నేను దీనిని వదులుకుందునా?!

కల్పవృక్షమును ఏడి, కానుగచెట్టును కోరునట్టి మూర్ఖుడుందునా?! బ్రహ్మమానస పుత్రుడని, మహాబలశాలి, జ్ఞాని అని పేరుగాంచిన ఈ వాలి తుచ్ఛకాయముపై భ్రాంతిని పెంచుకొనడు. అత్మేనచో అపకీర్తికి గురి చేసుకున్నవాడనగుదును. అంతేటికి - ఆత్మత్వప్రాతి లేక చేసుకొన్న అన్యత్వప్రస్తులు - అల్పత్వప్రస్తులే కదా?”

రాముడు వాలియొక్క నిజమైన వైరాగ్యమును లోకమునకు తెలుపగోరి, “ఓ వాలి! నీ ప్రాణముల నిచ్చేదను. నీకు జరామరణములు లేకుండ చేతును. కాయమును నిలబెట్టుకొనుము” అని తన హస్తమును వాలి శిరస్సుపై పెట్టి ఆశీర్వదించుచుండ వాలి, “ఓ కృపా సముద్రుడా! నా విన్నపమాలకింపుము. అజన్మమరణాంతము అనేక యత్నములు చేసినను ప్రాణప్రయాణ సమయము రాకతప్పదు. అట్టి సమయమున మునీశ్వరులకు సహితము నీ నామము వారి ముఖమునుండి వెలువడదు. అట్టి నీ అనుగ్రహముచే, నా పుణ్యఫలముచే నీ నామము, నీ రూపము, నీ సంభాషణము, నీ స్వర్ఘ - ఇన్ని ఈ అంత్యసమయమున నాకు అయిచితముగా లభించినవి. వీటిని నేను దుర్యాన్యియోగము గావించుకొన్న ఇక నేను యెంతకాలము బ్రతికి యేమి ప్రయోజనము?! కాన ఈ కాయమును

“నాథా! నా వాక్యములలో నీ దర్శనముతో భేదదృష్టి పోయెను. అనన్యదృష్టి ప్రాప్తించెను. నా పాప ఘలములు నశించెను. ఈ కాయమున చేసిన పాపములు ఈ కాయముతోడనే పోనిమ్ము. మరొక కాయమును రానివ్వకుము” అని ప్రార్థించుచు, కొమారుని పిలిపించి, “వీడు ఇంతకాలము ఈ కాయమునకు కామపుత్రుడుగా పెరిగెను. వీడు మహాబలవంతుడు, గుణవంతుడు, వినయ విధేయతలలో మహగుణశీలుడు. ఇట్టివానిని నేటినుండి నీ ప్రేమపుత్రునిగా చూచుకొమ్ము. వీనిని నీ హస్తములందుంచితిని” అని కొమారుని చేయి పట్టుకొని రాముని చేతికి అందించెను. రాముడు అంగదుని ప్రక్కనచేరి అతనిని ఆదరించి ఆశీర్వదించి చెంతకు చేర్చుకొనెను. ఆ దృశ్యమును చూచుచు వాలి అనందబాప్యములు విడుచుచూ కన్న మూసెను. కంఠము నుండి పుష్పము జారి క్రిందపడిననూ గజమునకు లక్ష్మీముండదుకదా! అటులనే వాలి అలక్ష్మీముగా, యోచన చేయక తన ప్రాణములు వీడెను.

పంపాపురవాసులు వాలి మరణవార్త విని మహాదుఃఖముతో విలపించుచూ గుంపులు గుంపులు చేరిరి. వాలి భార్య అయిన తార పరివారముతో వచ్చి వాలికళేబరముపైబడి స్పృహ తప్పి పడెను. ఆమె వియోగబాధను భరించలేక విలపించుచున్న విలాపము రాళ్ళను సహితము కరిగించుటట్టిడై యుండెను. శిరోజములు వీడిపోయెను. మధ్యమధ్య స్వారకము వచ్చి లేచి ఆ మోమును చూచుచూ, “ఓ నాథా! యెన్నియో విధముల నేను హితమును బోధించిననూ వినకపోతివి గదా! పతికి యే సతియైననూ హితమును లక్ష్మీమందుంచుకొనే బోధించును కదా! పతికంటే సతికి హితమైనవారు మరొకరుండరు కదా! యే మహానీయులైననూ కొంత స్వార్థమును లక్ష్మీమందుంచుకొని హితము చేయుదురు. సతి అట్లు కాదు కదా! పతి క్షేమమునే లక్ష్మీమందుంచుకుని చేయును కదా! అయ్యా నాథా! ఈ కొమారుని నే నెట్లు కాపాడుకొందును? నిన్ను హతమార్చినవారు ఈ కొమారుని మాత్రము విడుతురా? ఇక మాకు తోపచూపువారెవరు? నాథా! మమ్ముల విడునాడి పరలోకమునకు పోవుటకు మనసెటులోప్పును? ఇక నేను ఎవరికొరకు జీవించవలెను?” అని అంటూ, “ఓ రామచంద్రా, ప్రాణసమానమైన నా పతిని పరలోకమునకు పంపి, మమ్ములను పరుల పంచలపడి జీవించుమని అందువా? ఇది నీబోటి గుణశాలికి, ధర్మమూర్తికి తగునా? నీవు మా మేలు కోరుదువేని, మాదుఃఖమును తీర్చ తలంతువేని, నన్ను నా కొమారుని అతనితోపాటు పంపుము. బలవంతుని సంహరించిన నీ బాణము అబలను చంపకపోతేదు” అని రాముని పాదాలపై పడెను.

అంత రాముడు, “ఓ తారా! ఎందుకు విలపింతువు? వీరపత్నివి అయిన నీకు ఈ విలాపము కీర్తినందించదు. శాంతిని చేకూర్చదు. శరీరము లనిత్వములు. ఇది నికృష్టము. వాలియే ఈ కాయమును

తుచ్ఛముగా భావించెను. ఏనాటికైననూ కాయములు కూలక తప్పదు. రాలక తప్పదు. పరమ లక్ష్మీము నిమిత్తమే కాయము కాని, లక్ష్మీమును వీడిన కాయము, బొగ్గుతో సమానము, పోనీ ఆత్మ నిమిత్తమని దుఃఖించుచున్నావా? ఆత్మ నిత్యమైనది. దానికట్టి పరిణామములు వుండవు. యొట్టివారికైనను ఆత్మతత్త్వము తెలియునంతపరకే కాయముపై భ్రాంతి. దేహభ్రాంతి అజ్ఞానము, ఆత్మభ్రాంతి జ్ఞానము. మట్టిలో మాణిక్యము లభించినటుల, మాంసపు దేహములో దేహి లభించుచున్నాడు. దేహి నిమిత్తము దేహముకానీ, దేహము నిమిత్తము దేహి రాడు. క్షణభంగురమైన, మలినమైన, దుర్ధంధములతో, మలమూత్రాదులతో నిండిన ఈ దేహమును యొట్టివాడైననూ ఒకానొక దినము వీడక తప్పదు. ఆ కాయముతో సాధించునట్టి కార్యమే మానవత్వమునకు శోభనందించును. నీ పతి మహాఘనకార్యములు చేసెను. పరిపాలనలో తన అనుచరులను, నమ్మినవారలను ప్రాణసమముగా చూచుకొనెను. రాక్షసులను హతమార్చేను. దైవభక్తి మొండు. యెటు తిరిగి తన సోదరునకు అపకారము చేసెను. అదొక్క పాపము తప్ప మరే పాపమును చేయలేదు. ఆ పాపమునకు తగిన ఘలముగా నా చేతులలో ప్రాణములు వీడెను. కనుక, ఆ పాపము కూడా పరిహారమయినది. ఇక నీవు చింతించకూడదు” అని అనేకవిధముల తారకు జ్ఞానోదయమగునట్లు బోధించెను. ఇక ఆలస్యము మంచిది కాదు అని తారను వెనుకకు వెళ్ళమని, సుగ్రీవునితో వాలికి జరుపవలసిన ఊత్తర క్రియలను జరిపించెను. అంగదుని ప్రేమగా చూచుచుండవలెనని సుగ్రీవునకు హితము చెప్పేను. అన్ని కార్యములు జరిపించి, లక్ష్మీముని నగరమునకు పంపి, సుగ్రీవునికి అధికారస్థానమును అందించెను. అంత హనుమదాదులు శ్రీరామజ్ఞాను శిరసావహించి నగరమున ప్రవేశించి సుగ్రీవునికి మంత్రులుగా కార్యక్రమములు కొనసాగించిరి.

సుగ్రీవుడు అధికారమును చేపట్టిన తత్కషణమే వానరుల నాయకులను పిలిపించి, సీతాన్యేషణకు తగిన యీర్పాట్లు గావించుటకు ఆజ్ఞాపించెను. తగిన అనుకూలములు చేయ ప్రారంభించుమనెను. పరిపాలన బాధ్యత చేజిక్కెనని సంతోషము లేక, అన్నను చంపుకొంటినే అను బాధ అతనిని లోలోన చాలా బాధించ మొదలుపెట్టెను. “కోపము మహా పాప కార్యములను సహితము చేయించును; ద్వేషమును పెంచి, ప్రేమను చంపును. భీ! కోపదేషములు యెంతటి గతికి తెప్పించెను! మా అన్న రాముని కొనియాడిన వచనములు, నా గుండెను చీల్చుచున్నవి. అన్నలో ఇంతటి భక్తి ప్రపత్తులుండునని కలమైననూ తలుపలేదు. అతని జ్ఞానము అపారము. క్రోధము అంతటి జ్ఞానమును కపిషైచి క్రూరత్వమును అభిపుణ్ణిపరచి దివ్యత్వమును మరుగుపరచుచున్నది. కామక్రోధములే జీవితాన్ని కడగండ్ల పాల్చేయును” అని

విచారించుచూ, పరిపాలనా విధానమును లక్ష్మీఱుని ద్వారా తెలుసుకొనెను. శ్రీరాముని సుగ్రీవుడు నగరమున ప్రవేశింపుమని పలువిధముల ప్రార్థించిననూ, రామచంద్రుడు పితృవాక్యపరిపాలనా నిమిత్తము పదునాలుగు సంవత్సరములు నగరమున ప్రవేశించనని గట్టిగా తెలిపెను.

సుగ్రీవుడు నాయకులతో సమావేశము జరిపెను. ఇది వర్షభుతువనియూ, వర్షములు అధికముగా నుండుననియూ, వానరులు చలికి వానకు తాళరనియూ, గ్రీష్మ బుతువు వచ్చిన వెంటనే తీవ్రమైన అన్యేషణ కొనసాగింతుమని నాయకులు తెలిపిన విషయములను రామలక్ష్మీఱులకు మనవి చేసుకొనెను. ఉన్న సత్యమును గుర్తించి, అట్టే కానిమ్మని రామలక్ష్మీఱులు బుప్పుమూక పర్వతముపై నివసించుండిరి.

కుండపోతగా కురియు వర్షముల వత్తిడిచేత రామలక్ష్మీఱులకు సకాలమున ఘలములు, దుంపలు సహితము కరువచ్చేను. వెలుపలకు వచ్చుటకే వీలులేకపోయెను. సూర్యకాంతి అపురూపము. ఈ స్నితిని చూచుచూ మధ్యమధ్య లక్ష్మీఱునకు ఉపదేశము చేయుచుండెను రాముడు. “లక్ష్మీ! కుపుత్రుడు పుట్టినందున కులధర్మము నశించును. ప్రచండ వాయువు వీచినందున కుసుమములు చెదురును. దుర్జన సాంగత్యమువలన జ్ఞానము నశించును. సజ్జన సాంగత్యమువలన జ్ఞానము వికసించును. ఆటులనే మేఘములచే నొకప్పుడు సూర్యుడు కప్పబడును. మరియుకప్పుడు మేఘములు వీడినందున సూర్యుడు ప్రకాశించును” అని చెప్పుచు జ్ఞానసంబంధమైన వాక్యములతో కాలమును గడిపిరి.

వర్షభుతువు గడచెను. వర్షములు నిలిచెను. శరద్యతువు ప్రారంభమయ్యెను. వృధ్ఛియంతయూ పచ్చనిగడ్డితో శోఖించెను. వర్షాకాలమునకు వృద్ధావ్యం వచ్చినటుల గడ్డిపువ్వులు పుట్టెను. సంతోషముతో

లోభము క్లీటించినటుల అగస్టోదయమున జలము శోషించెను. కామమోడోదులు క్లీటించినందున మనస్సు నిర్వలమగు విధమున నదీ సరోవర జలములు నిర్వల మయ్యెను. “లక్ష్మణ, ఒకపరి సుగ్రీవుని హెచ్చరించుట మంచిది” అని రాముడు ఆఱ్జు చేసెను. లక్ష్మణుడు ఆ మాట విని, నిత్యము వచ్చిపోవు హనుమంతునికి ఈ విషయము సుగ్రీవునితో తెలుపుమని హెచ్చరించెను. హనుమంతుడు రామకార్యములో చాలా జాగ్రత్తగా యుండుటచేత సుగ్రీవుని తీవ్రముగా హెచ్చరించెను. సుగ్రీవుడు వానర నాయకులను పిలిపించి తగిన యేర్పాట్లు గావించెను. అంగదుడు, హనుమంతుడు

వానరులతో వెళ్ళటకు అంగీకరించిరి. అందరికి సుగ్రీవుడు తగిన బలమును, దైర్యమును అందించి, శ్రీరాముని కార్యమును సాధించలెనని ఉత్సాహముతో, వారిని నలుదిశలా పంపెను. వానరుల బాధ్యతంతయూ హనుమంతునకే అప్పచెప్పేను. అందరూ ఒకపరి సుగ్రీవునకు జై అనియు, శ్రీరామచంద్ర ప్రభువుకూ జై అనియు అనేక విధముల ఉత్సాహమును ప్రకటించుచూ గంతులు వేయుచూ హనుమంతుడు యేర్పరచిన రీతిగా ఒక్కాక్క గుంపు ఒక్కాక్క దిశకు బయలుదేరెను.

(పశ్చించి)

SRI SATHYA SAI INSTITUTE OF HIGHER MEDICAL SCIENCES PRASHANTIGRAM- 515134

Ref: SSSIHMS-PG/HR/19/

EMPLOYMENT NOTIFICATION

Applications are invited for the post of **PHARMACIST Gr-III** in SSSIHMS- PG Puttaparthi.

Qualifications required:

1. Diploma in Pharmacy.
2. Should be a registered pharmacist under the Pharmacy Act, 1948.

Desirable: Experience of working in Hospitals + Basic knowledge of working with computers.

Salary: Salary as per AP minimum wages Act.

The interested candidates may apply with their complete biodata, copies of educational certificates and experience details, if any, to the following address superscripting the envelopes “Application of Pharmacist Gr-III”. Soft copy of the application may be sent to the email ID humanresources@sssihms.org.in

Director

(Attn: H R Department)

Sri Sathya Sai Institute of Higher Medical Sciences

Prashanthigram, Pin: 515134, Dist: Anantapur (AP)

Fax: 08555-287544, Phone: 08555-287388 extn: 1708

DIRECTOR

శ్రీ సత్యనాయ ప్రబోధ మాధురి:

ఆచారాలు - అంతరార్థాలు

కూర్చు: ఆర్. సీతాలక్ష్మి

మన ఆరాధనావరమైన కర్మకాండలన్నీ వేదోక్తములే. ప్రతి క్రతువుయొక్క అంతర్యము, ఆధారము ఆధ్యాత్మికమే. మన ఆచారాల అంతరార్థమును తెలుసుకొని ఆచరిస్తే లక్ష్మిసిద్ధి చేకూరుతుంది. ప్రతి బాహ్యచర్య ఒక సంకేతము మాత్రమే. ఒకొక్క ప్రక్రియ ఒకొక్క నిర్దిష్ట ప్రయోజనంకోసం నిర్దేశింప బిడినది. అవి నిర్వహించే పాత ఎంతో ప్రశ్నమైనది. కానీ అంతరార్థం తెలియక ఆచారాలపట్ల కొందరు విముఖతను ప్రకటిస్తున్నారు. బాహ్య ఆడంబర నిమిత్తమై యాంత్రికంగా కొందరు ఆచరిస్తూ వాటి ప్రయోజనాన్ని విస్మరిస్తున్నారు. కానీ, ఈ ఆచారాలన్నీ యిటు భౌతిక జీవన సరళీకి, అటు ఆధ్యాత్మిక సాధనలో ప్రగతికి దోహదం చేసేవే. భగవాన్ బాభావారు ఆచారాల అంతరార్థాలను, వాటి ప్రాముఖ్యతను, అవి నిర్వితించే పవిత్ర భూమికను, ఆచరించవలసిన ఆవశ్యకతను సందర్భానుసారముగా వివరిస్తూ వచ్చారు. వాటిలో కొన్ని సంగ్రహముగా ఈ క్రింద పేర్కొనుడం జరిగింది.

ద్వారములకు తోరణాలెందుకు?

భారతీయులు పవిత్రమైన పర్వదినములందు, శుభకార్యముల ముందు తమ తమ ఇంటిద్వారములకు పచ్చని మామిడి తోరణాలు, అరటి చెట్లు, పచ్చని కొబ్బరి మట్టలు కడుతూంటారు. దీని అంతరార్థ మేమి?

పదిమంది కలిసి ఒకవోట చేరినప్పుడు వాతావరణం కలుషితమైపోతుంది. మనం విడిచే గాలిలో బొగ్గుపులును వాయువు ఉంటుంది. ఈ వాయువును ఆ పచ్చని ఆకులు పీల్చుకొని ప్రాణవాయువును వదులుతాయి. ఇటు అందం, అలంకారం, అటు ఆరోగ్యం అన్నింటినీ దృష్టిలో పెట్టుకొని ఏర్పరచుకున్న సంప్రదాయం ఇది.

ఆకుపచ్చ రంగు నేత్రములకు చల్లదనమిస్తుంది. ఇది సౌమ్యమైన రంగు. భారతీయులకు (కలర్ ఫెర్మీ) రంగులు చేసే మేలు గురించి క్షుణ్ణంగా తెలుసు. వారు సహజంగా అలంకారప్రియులు.

ఇంటి ముందర పేడ నీరు చల్లడం ఎందుకు?

పూర్వము ఆవుపేడను నీటిలో కలిపి ఇంటి ముందర చల్లుకోవడం ఒక వాడుక. దీని అర్థమేమి? పేడలో క్రిములను చంపే శక్తి ఉంది. ఇంటిలోనికి విప్పకిములను చేరనీయకుండా చేయుట, ఈ వాడుకలోని ఆరోగ్య సూత్రం.

ఇంటి ముందర ముగ్గు ఎందుకు?

ఇంటి ముందర బియ్యపు పిండితో ముగ్గులు వేసేవారు. అది పక్కలకు, చీములకు ఆహారముగా ఉండుటకు ఏర్పరచిన సంప్రదాయం. ఇది నిజంగా భూతయజ్ఞమే. ట్రీలు తమ సృజనాత్మక శక్తిని ముగ్గులు వేయుటద్వారా ప్రకటిస్తారు.

ఇంటి గుమ్మానికి పసుపు ఎందుకు రాశ్తారు?

పసుపు శుభప్రదమైన, మంగళకరమైన ద్రవ్యము. ఇంటి గుమ్మానికి, గడపకు పసుపు రాసి కుంకుమ పెడతారు. కుంకుమను పసుపుతో తయారు చేస్తారు. పసుపులో విషక్రిములను నాశనం చేసే శక్తి ఉంది. శరీరానికి ముఖ్యంగా పాదాలకు పసుపు రాసుకోవడం కూడా ఈ ప్రయోజనానికి శరీరచ్ఛాయ కూడా మెరుగుపడుతుంది.

కలశము

దేవీ నవరాత్రుల ఆరాధనలో, సత్యనారాయణస్వామి ప్రతములో, వినాయకచవితి మొదలగు పర్వదినములలో ముందుగా కలశ స్థాపన జరుగుతుంది. కలశము మానవ దేహమునకు ప్రతీక.

“కలశస్య ముఖే విష్ణు: కంతే రుద్ర స్వమాత్రితః

మూలే తత్త స్తితో బ్రిహ్మ మధ్యే మాతృగణా స్మృతాః”

కలశముయొక్క ముఖము విష్ణువునకు స్థానము. కంఠము శంకరునికి స్థానము. మధ్యభాగము మాతృదేవిది. క్రింది భాగం బ్రిహ్మది. అనగా, మానవ దేహములో కూడా ఆయా స్థానములలో దేవతలు ప్రతిష్టితమై యున్నారు.

కలశములోని నీరు ప్రేమ. ఇది దివ్యత్వమును సూచిస్తుంది. ఆకుపచ్చని ఆకులు జీవతత్త్వమునకు ప్రతీకలు. అందు అమర్ఖిన కొబ్బరికాయ హృదయగ్రంథికి చిప్పాము. అనగా, మనం త్రిమార్పులను, దేవిని శాస్త్రోక్తంగా ఆహ్వానిస్తున్నాం. వారందరు మనలోనే ఉన్నారు అని భావము.

ఘుంటానాదం

ఘుంటానాదం ఓంకారమునకు, శబ్దబ్రహ్మమునకు ప్రతీక. భగవంతుడు నాదప్రియుడు. దేవిని ‘శబ్దబ్రహ్మమయిచరాచరమయి...’ అని స్తుతిస్తాం. ప్రశాంతమైన మానస సరోవరంలో నిరంతరం జనించే ప్రేమతరంగముల నాదముయొక్క ప్రతిధ్వనియే ఈ ఘుంటానాదం.

గంటను ప్రోగించుటవలన భక్తునకు ఎంతో ప్రయోజనము చేకూరుతుంది. పూజానమయంలో, లేక దేవాలయమునకు భగవద్గుర్ణమునకై వెళ్ళినప్పుడు - ఏ యితర శబ్దములు, మాటలు చెవిని పడకుండా పవిత్ర భావములను నిలుపుట, చిత్రోక్తును చేకూర్చుట, భక్తిభావమును స్థిరపరచుట దీని ప్రయోజనములు.

అభిషేకము

నిరవధికంగా సన్మని నీటిధారను దేవతా విగ్రహములై గానీ, శివలింగముపై గానీ పోయటను అభిషేకం అంటారు. భక్తుని మనస్సును భగవంతునిలో క్రమక్రమంగా లీనం చేయడమే యి క్రతువుకు అర్థము. కాన్నియన్నేను నిరవధికంగా దైవమువైపు ప్రవహింపచేయుట అభిషేకముయొక్క అంతరాథం.

‘జలధారో ఈశ్వరప్రియః’ అన్నారు. శివుడు అభిషేకప్రియుడు. శివలింగమునకు రుద్రాభిషేకం చేస్తాము (లింగముపై నిదానముగా జలధారను పడులుట). ఏవిధముగా అభండమైన నీటిధార లింగముపై పడుతుందో, అదేవిధముగా సాధకుని మానసిక భావధారకూడా అభండ రూపంలో లింగముపై పడుతూ ఉండాలి. పరమేశ్వరస్వరూపంలో మనస్సు, బుద్ధి లగ్నమైపోవడమే యి ప్రత్కియుకు అర్థము. ఈవిధంగా జలాభిషేకం చేయడం అంటే మానవుడు తన అభండమైన జాగ్రత్తికి అభిషేకం చేయడమే (నిరవధిక సాధన) అన్నమాట.

శివునికి బిల్వ పత్రములు

బిల్వదళమును పరిశీలించిన ప్రతిదానిలో మూడు ఆకులు ఉంటాయి. ఇవి మానవుని ప్రభావితుని చేస్తున్న త్రిగుణములకు, త్రికాలములకు ప్రతీకలు.

“త్రిదళం త్రిగుణాకారం త్రినేత్రం చ త్రియాయుధం

త్రిజన్మ పాపసంహోరం ఏకబిల్వం శివార్పణం”

అనగా, ఈ శరీరము బిల్వదళము వంటిది. అది ఎప్పుడు భగవంతుని అర్పణకు అర్థతను పొందుతుంది? త్రిగుణముల ఏకత్వమును, త్రిగుణాతీత తత్త్వమును సాధించినప్పుడు.

మూడుసార్లే ఎందుకు?

గుడిలోనికి ప్రవేశించుటకు పూర్వము చేరువలోని నదిలోనో, తటాకములోనో మూడు మునకలు వేసి స్నానం చేస్తాము. ప్రదక్షిణము మూడుసార్లు చేస్తాము. తీర్థమును మూడుసార్లు పుచ్ఛకుంటాం. ఇలా మూడుసార్లే చేయడం ఎందుకు? ఈ మూడూ స్వాల, స్వాక్ష్మ, కారణ శరీరములను సూచిస్తాయి. జివి మూడు పర్యాయములు చేయడంద్వారా ఈ మూడు శరీరములను శుభ్రపరచుకుంటున్నాము, మూడు శరీరములకు భగవంతుని ప్రసాదమును అందిస్తున్నామని భావము.

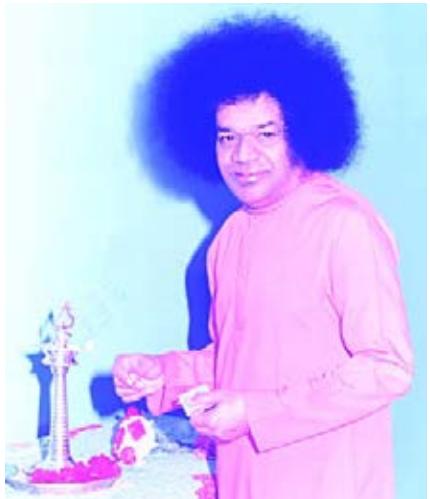
జ్యోతి ప్రజ్వలన ఎందుకు?

భారతీయ సంస్కృతిలో దీపారాధనకు, జ్యోతిప్రజ్వలనకు ఎంతో ప్రాధాన్యత ఉన్నది. భారతీయులు నిత్య జీవితములో దైవారాధనను దీపం వెలిగించడంతో ప్రారంభిస్తారు. సకల శుభకార్యాలను జ్యోతిప్రజ్వలనంతోనే ప్రారంభిస్తారు. దీని అంతర్మార్గమేమిటి? అలయముకున్న చీకటి దీపం వెలిగిస్తేనే తొలగిపోతుంది. మనలోని అజ్ఞానమనే అంధకారమును పోగొట్టాలంటి, అత్యజ్యోతి ప్రకాశవంతముగా వెలగాలి. దానిని సూచించే దీపారాధనగురించి వివరంగా తెలుసుకుండా.

జ్యోతిని వెలిగించాలి అంటే ప్రమిద, నూనె, వత్తి, అగ్నిపెట్టే కావాలి. ఏ ఒక్కటి లేకపోయినా మనము జ్యోతిని వెలిగించలేము. జ్ఞానజ్యోతిని వెలిగించాలి అంటే వైరాగ్యమనే ప్రమిద, భక్తి అనే తైలము, చిత్రేకాగ్రత అనే వత్తి, తత్త్వజ్ఞానమనే అగ్నిపుల్ల అవసరం. వైరాగ్యమనగా ఏమిటి? దేహాంతిని దూరం చేసుకోవడమే. అనగా, అహంకార మమకారములను దూరం చేసుకోవాలి.

ఇంతేకాక, జ్యోతికి కొన్ని విలక్షణమైన గుణములున్నాయి. ఇది ఎప్పుడూ ఊర్ధ్వముఖంగానే వెలుగుతుంది. అంటే బ్రహ్మపథమునకు దారి చూపుతుంది. గాలి తాకిడికి కదులుతూ ఊగులాడుతుంటుంది. నీటిమక్కలు దానిమీద పడినప్పుడు చిటపటమని శబ్దము వస్తుంది. కొంత నల్లటి పొగనుకూడా వదులుతుంది. మరీ ఎక్కువగా గాలి వీస్తే జ్యోతి ఆరిపోతుందేమో అన్న భయం కలుగుతుంది. అయితే, జ్యోతియొక్క ప్రధాన లక్షణము అందరికీ ఒకేవిధమైన ప్రకాశమును అందివ్యాదము.

ఈ లక్షణాలన్నీ అంతర్జ్యోతికి కూడా అన్వయిస్తాయి. అంతర్జ్యోతి అందరికీ జ్ఞానమనే ప్రకాశమును సమానంగా అందిస్తుంది. ఆ జ్యోతి చంచలత్వమనే గాలి తాకిడికి ఊగులాడుతుంది. స్థిరముగా ఉండడు. రాగదేవములనే నీటిచొట్లు జ్యోతిమీద పడినప్పుడు అది అలజడిని కలిగిస్తుంది. తమస్సులో మునిగి ఉన్నప్పుడు కోరికలు, మమకారము అనే పొగను వదులుతుంది. విషయవాసనలనే బలమైన గాలి తాకిడికి అంతర్జ్యోతి సరిగా వెలగకుండా ఆందోళన కలుగజేస్తుంది.

ఏతావాతా అంతర్జ్యోతి ప్రజ్ఞలనకు వైరాగ్యము, భక్తి, చిత్తకాగ్రత, తత్త్వజ్ఞానము అవసరము. కోరికలు, అహంకారము, మమకారము, రాగ దేవములు దూరం కావాలి.

అగరువత్తి

అగరువత్తి తాను కాలిపోతూ సుగంధాన్ని వ్యాపింపజేసి పరిసరములను పవిత్ర వాతావరణముతో పరిమళింపజేస్తుంది. దుర్మాసనలను దూరంచేసి సువాసనలను వెదజల్లుతుంది. ఆనందాన్ని అందిస్తుంది. అగరువత్తి యొక్క త్యాగశీలతను గుర్తించాలి. మానవుడు త్యాగశీలతతో నలుగురికీ సహాయపడాలి. పరోపకారతత్వం అలవరచుకోవాలి. మానవతావిలువలతో మానవ జీవితం పరిమళించి సార్థకం కావాలి.

చందన సేవ

గంధపుచెక్క తాను అరిగిపోతూ, కరిగిపోతూ సుగంధాన్ని, చల్లదనాన్ని అందిస్తుంది. మానవుడుకూడా త్యాగభావాలతో జీవితాన్ని మానవ సేవకు అంకితం చేయాలి. “నా ఈ శరీరాన్ని చందనపు చెక్కను చేసి గంధం తీసి ఆ సుగంధాన్ని నీకు అర్పిస్తున్నాను” అని భగవంతునికి గంధాన్ని సమర్పించాలి.

కర్మార హరితి

కర్మారం తాను హరించిపోతూ వెలుగుతుంది. పరిమళమును వెదజల్లుతూ అనంతవాయువులో కలసిపోతుంది. తనది అంటూ ఏమీ మిగల్చు. అదేవిధంగా, భక్తుడు తన అహంకారమును హరింపజేసుకుంటూ, సుగుణములనే పరిమళాన్ని వెదజల్లుతూ జీవితం గడిపి చివరకు దైవంలో లీనమవ్వాలి. హరతి అనగా ఆత్మరతి. ఇది జీవాత్మ పరమాత్మలో కలియుటను సూచించు మహాత్మరమైన సంకేతము. జీవాత్మ పరమాత్మలో ఎప్పుడు లీనమవుతుంది? అహంకార మమకారములను దూరము చేసుకొని సంపూర్ణ శరణాగతితో ‘నాది అంటూ ఏమీ లేదు’ అని త్రికరణశుద్ధిగా భావించినప్పుడే!

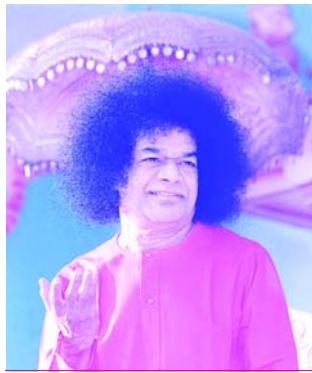
కొబ్బరికాయ కొట్టుట ఎందుకు?

భారతీయులు సకల శుభకార్యములయందు, దేవాలయమునకు వెళ్లినప్పుడు కొబ్బరికాయలు కొట్టడం ఒక సంప్రదాయం. దీని అంతరాధ్యమేమిటి?

ముందుగా కొబ్బరికాయ తత్త్వమును గురించి తెలుసుకుండాం. కొబ్బరికాయమీద పీచు ఉంటుంది. దానిని బలంగా ఏదైనా ఒక సాధనముతో తొలగించి, ఒక రాతిమీద కొట్టాలి. అప్పుడు గట్టి చిప్ప పగిపోయి లోపలి తెల్లని, తియ్యని కొబ్బరి లభిస్తుంది.

మానవ శరీరము కొబ్బరికాయ వంటిది. కొబ్బరికాయను కొట్టడమనగా హృదయగ్రంథిచేందనమే. ముందుగా కొబ్బరికాయకు, మానవ శరీరానికి ఉన్న పోలికలను తెలుసుకోవాలి. కొబ్బరికాయకున్న పీచు, చిప్ప, తియ్యని కొబ్బరి మానవ శరీరంలోని మూడు శరీరాలకు, మూడు గుణాలకు ప్రతీకలు. అనగా, స్వాల స్వాక్ష్మ కారణ శరీరములకు; సత్య రజస్తుమో గుణములకు ప్రతీకలు.

మన హృదయము పవిత్రముగా ఉన్నప్పుడే భగవంతునికి అర్పించుకొనుటకు అర్పత కలుగుతుంది. హృదయ పవిత్రతను ఏవిధంగా సంపాదించుకొనగలము? విషయవాసనలు, కోరికలు అనే తమోగుణ సంబంధమైన ప్రవృత్తులను, పీచును తొలగించునటుల దూరము చేసుకోవాలి. ఆ తరువాత అహంకారము, రాగదేవములు అనే రజోగుణంతత్త్వమునకు సంబంధించినవాటిని, చిప్పను రాతిమీద బద్ధులు కొట్టినట్లు వివేకముతో తొలగించుకోవాలి. అప్పుడు శుద్ధ సాత్మీకమైన తత్త్వముతో కూడిన తియ్యని కొబ్బరివంటి హృదయమును భగవంతునికి అర్పణ చేయాలి. ♦♦♦

కలియుగ వరదుని నోటు

కరుణామయుని మాటు

(త్రిష్ణు పర్వతిన పంచర్థంగా...)

❖ పి.వి. చలం ❖

సర్వదేవతాతీతస్వరూపులైన భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఉన్న అనేక మతాల అనుయాయులు నమ్మి కొలిచే మూర్తుల పవిత్ర గాథలను, వారి ప్రబోధలను తరచు తమ దివ్యోపన్యాసాలలో ప్రస్తావిస్తూ వచ్చారు. అటువంటివాటిలో ప్రముఖంగా పేర్కొనుడగినవి జీసన్స్పై భగవాన్ బాబావారి నోట వెలువడిన అఘ్యత సందేశాలు. వాటిలో కొన్ని ప్రస్తావించుకుండాం.

ఆదర్శ బోధకుడు

చిన్ననాటినుంచి జీసన్ మనకు జన్మనిచ్చిన తల్లిదండ్రులను దైవస్వరూపులుగా భావించి, ప్రేమాభిమానాలతో సేవించాలని చెప్పుతూ వచ్చారు. చెప్పటమే కాదు, ఆయన స్వయంగా ఆచరించి చూపారు. జీసన్ తండ్రి చిన్ననాటనే మరణించటంవల్ల తల్లిబాధ్యతను స్వీకరించి, ఆమె అలనాపాలనా అత్యంత భక్తిరద్ధలతో నిర్వించి, అందరికీ ఆదర్శప్రాయుడిగా నిలిచారు. 30 యేళ్ళ వయస్సు వచ్చిన తరువాత, తల్లి అనుమతితో ఆధ్యాత్మిక ప్రయాణానికి శ్రీకారం చుట్టారు.

ముందుగా సంప్రదాయం ప్రకారం జ్ఞాన అనే మత గురువు ద్వారా జ్ఞానస్నానాన్ని (బాషిజమ్) పొందారు. అటు తరువాత 40 రోజుల పాటు కరోర తపమాచరించారు. ఆ తపస్వమయంలో జీసన్ భగవంతుని మూడు కోరికలు కోరారు. మొదటిది, అందరినీ ఎటువంటి తరతమ భేదం లేకుండా ప్రేమించే తత్త్వాన్ని ప్రసాదించమని. రెండవది, ఎవరైనా ఎప్పుడైనా తనకు కలిగించే విషపుర పరిస్థితులను దైర్యాన్ని కోల్పేకుండా, సహనంతో, ఓర్పుతో ఎదుర్కొని,

అధిగమించే శక్తిని ప్రసాదించమని; మూడవది, భగవత్ ప్రసాదితమైన తన దేహాన్ని పూర్తిగా భగవత్ సేవకు ఉపయోగపెట్టే బుద్ధిని ప్రసాదించమని.

ఇవి జీసన్ తన జీవన సాఫల్యానికి ఉపయుక్తంగా ఉండేవిధంగా కోరినట్లు అనిపించినా, నిజానికి సర్వ మానవాళి తరించేందుకు చేసిన సూచనలు అవి. అందుకనే తదనంతరం జీసన్ ఎలప్పుడు తన హృదయాన్ని దైవప్రేమతో నింపుకొని, దాన్ని ఇతరులకు పంచాలని ప్రయత్నించారు. ఈ సాధనలో ఎదురైన దూషణ భూషణలకు క్రుంగక, పొంగక భగవంతుని శుభ సందేశాలను ప్రజలకు చేరువచేసే ప్రయత్నాన్ని దీక్షా దక్షతలతో కొనసాగించారు. ఎదురైన అడ్డంకులను దైర్యంగా అధిగమించారు. సంతోషాన్ని, దుఃఖాన్ని, జయాపజయాలను ఒకేరకంగా స్వీకరిస్తూ ముందుకు సాగారు. భగవంతుడు ఒక్కడే, అందరినీ ప్రేమించు, ఎప్పుడూ ఎవరినీ బాధించవద్దు అన్న త్రిసూత్ర ప్రణాళికను ప్రజలకు చేరువ చేశారు జీసన్. భగవంతుని ప్రేమను పొందటానికి సర్వజీవులను సంపూర్ణంగా ప్రేమించటం,

సేవించటం ఒక్కటే మార్గం అంటూ నిర్ణయంగా ప్రకటించారు. ప్రతి ఒక్కటిలోనూ అంతర్యామిగా ఉన్న దివ్యత్వం సర్వవ్యాపకమైనదిగా గుర్తింపజేసేలా తన ప్రణాళికను రూపొందించుకున్నారు.

మిరకిల్స్, బిష్ట్వ్ ప్రకటనలు

దైవసందేశాన్ని ప్రజలకు చేరువ చెయ్యాలంటే, ప్రజలకు ముందుగా దైవంపై విశ్వాసం కలిగించాలి. దానికి మొదటి మెట్టు ప్రజలకు దైవంవద్దకు చేరుకునే అవకాశం కలిగించాలి. మహిమలు ప్రజలను సమ్మాహిపరచే అద్భుత చర్యలు. జీసన్ విషయంలో ఎలా జరిగిందో పరిశీలిద్దాం.

ఒకరోజు జీసన్ నిర్ణయాన్ని ప్రదేశంలో ఒక కొండ పైభాగానికి వెళ్ళి కొంతసేపు ధ్యానం చేసి, తిరిగి వస్తున్న సమయంలో విచారిస్తున్న ఉన్న ఒక జన సమూహాన్ని చూసి, ఎందుకలా విచారంగా ఉన్నారని అడిగారు. దానికి వారు తాము జాలర్థమని, గలిలీ సముద్రంలో చేపలు పట్టి జీవనం సాగిస్తూంటామని, గత కాద్ది రోజులుగా తమ వలలకు ఒక్క చేపకూడా చిక్కటంలేదనీ, అదే తమ విచారానికి కారణమని చెప్పారు.

దానికి జీసన్, “చేపలు లేని నీళ్ళు ఎక్కుడైనా ఉంటాయా? పదండి, చూద్దాం” అంటూ జాలర్థతో కలసి తనూ నావలో సముద్రంలోకి వెళ్ళి, ఒకచోటు చూపి వలలు విసరమన్నారు. ఆశ్చర్యంగా అందరి వలల నిండా చేపలు పడ్డాయి. దానితో జాలర్థందరికి జీసన్ మాట మీద గురి కుదిరింది. అప్పటినుంచి ప్రతిరోజు చేపల వేటకు వెళ్ళటప్పుడు జీసన్ని వెంట రమ్యని కోరేవారు. వేటనుంచి వచ్చిన తరువాత సాయంత్రంపూట జీసన్ భగవంతుని ప్రేమతత్త్వంగురించి ప్రబోధించటం మొదలుపెట్టారు. జాలర్థందరిలో జీసన్ అపురూప శక్తిపై దృఢ విశ్వాసం ఏర్పడింది. వారితో జీసన్, భగవంతుని ప్రేమతత్త్వాన్ని ప్రపంచంలో పాదుకొల్పానికి తాను వచ్చానని చెపుతూ, “మీరంతా నా సహాయకులు” అంటూ అనుయాయులను ఏర్పాటు చేసుకున్నారు.

తన బోధనలను విస్తరింపజేస్తూ, దుర్భఖమైన మానవ జన్మ లభించినప్పుడు దానిని సద్గ్ంమియోగపరచుకొని

మనలో నిబిడీక్కతమై ఉన్న దివ్యత్వాన్ని పెంపొందించుకొని పునీతులం కావాలనీ; హృదయాలను ప్రేమతత్త్వంతో నింపుకున్నప్పుడే ప్రతి హృదయం భగవంతుని సామ్రాజ్యంగా వెలగొందుతుందని చెపుతూ, వారిలో నూతన చైతన్యానికి నాంది పలికారు.

జీసన్ పట్ల పరిపూర్ణ విశ్వాసంతో లూక్, పీటర్, థామస్, మేధ్య మొదలైన 12 మంది ఆయన శిష్యులయ్యారు. మేధ్య జీసన్ బోధనలను ఎప్పటికప్పుడు ప్రాసిపెట్టుకుని, తదనంతరం పవిత్ర గ్రంథంగా రూపొందించారు. అటు తరువాత చాలామంది వారివారి అనుభవాలతోకూడిన బైబిల్ గ్రంథాన్ని ప్రాశారు. అలాగే క్రీస్తు బోధనలను వారివారి పద్ధతులలో విశ్లేషిస్తూ అనేక గ్రంథాలను వెలువరించారు.

భక్తులలో పలాటి

మొదట్లో జాలర్థందరూ కేవలం వారివారి కోర్కెలు నెరవేర్పుకోవటానికి జీసన్పై అధారపడేవారు. ప్రార్థనలు సల్పేవారు. జీసన్ బోధనల ప్రభావంవల్ల అనతి కాలంలోనే వారిలో సత్యరిణామం చోటుచేసుకుంది. ఉదాహరణగా, పీటర్ విషయాన్నే తీసుకోవచ్చు. అతను జీసన్ని ఎప్పుడూ, “నా వలనిండా చేపలు పడేటట్లు చేయి ప్రభూ” అని ప్రార్థించేవాడు. కొన్నాళ్ళకు అతనిలో మార్పు వచ్చింది. జీసన్ వంటి అపురూప శక్తిసమన్వితుని అండ లభించిన తరువాత కూడా ఈ వెంపర్చాటలు, ఈ కోరికలు ఏమిటన్న భావన కలగటంతో ప్రాపంచిక విషయాలపై విరక్తి ఏర్పడింది. అది గమనించిన జీసన్, “అందరినీ ప్రేమించు, అందరినీ సేవించు. ఏకత్వంపట్ల దృష్టి సారించు” అని ప్రోత్సహించారు.

పీటర్ తండ్రి చనిపోగా, పీటర్ తల్లి అమితంగా శోకిస్తూంటే జీసన్ ఆమెతో, “మరణం అనేది జీవాత్మకు వేసుకున్న దుస్తులను మార్చుకోవటం వంటిది. దానికి ఇంతగా దుఃఖించటం ఎందుకు?!” అని బోధించి, ఆమెకు ఉపశమనం ప్రసాదించి, “నీలో అంతర్యామిగా ఉన్న భగవంతునిపై దృష్టి సారించి జీవితాన్ని సఫలం చేసుకో” అని మార్గనిర్దేశం చేశారు.

అనుమయుల్లో ఒకడైన ధామన్ జీసన్ దివ్యత్వంపట్ల అనుమానపడుతూ ఉండేవాడు. అందువల్ల అతనికి ఏకాగ్రత కుదిరేది కాదు. చంచలత్వంతో బాధపడేవాడు. అది గమనించిన జీసన్ ధామన్తో, “దైవ సంబంధమైన విషయాలపట్ల ఇటువంటి అనుమానాలు, సందేహాలు రావటం సహజం. ఆ అనుమానాలకు ప్రాముఖ్యత ఇవ్వకుండా సాధను దృఢ విశ్వాసంతో కొనసాగించి నష్టడు నీ అనుమానాలు మబ్బులు విడిపోయినట్లు విధిపోయి యథార్థం గోవరమపుతుంది” అంటూ సద్యావనలవైపు అతనిని ప్రోత్సహించారు.

అందుబాటులో ఆధ్యాత్మికం

ఆధ్యాత్మికం అనగానే అదేదో కేవలం సాధు సన్యాసులకు సంబంధించిన విషయం అని భావిస్తారు చాలామంది. కానీ, అవతారపురుషులు ఆధ్యాత్మికాన్ని అందరికీ సుఖోధకం చేసి ఆచరణయోగ్యంగా తీర్చిదిద్దుతూ ఉంటారు. జీసన్ దైవత్స్థాయినుండి విశిష్టాదైవతమును ప్రవేశించి, చివరికి అద్వైతమనే గమ్యమును చేరుకొన్న విషయాన్ని భగవాన్ బాబావారి దివ్యవాక్యులలో ఒకసారి అవలోకించాడా:

“చలించే నదీ జలములో చలించే చంద్రుడు కనిపిస్తాడు. అది ఈ జగత్తులో కర్మల నాచరిస్తూ చలిస్తూ ఉండే జీవికి ప్రతీక. చలించని కొలనులోని నీటిలో నిశ్చలుడై చంద్రుడు కనబడతాడు; అది నిశ్చల బుద్ధితో ధ్యానమందు మనో ఇంద్రియముల నరికట్టిన యోగికి ప్రతీక. ఇక, ఆకాశమునందు సర్వసాక్షిగా నిర్మలుడై ఒక చంద్రుడుంటాడు. నదీ జలములో చలిస్తూ కనిపించే చంద్రుడు, నీటికొలనులో నిశ్చలుడై కనిపించే చంద్రుడు వీరిరుపురూ ఆ జగత్తొక్కియైక్క ప్రతిబింబములే; ఉపాధియైక్క గుణమును పట్టి చలించినట్టు, లేక ప్రంభించినట్టు తోచుచున్నవి. సర్వసాక్షియైన ఆత్మ నిర్మణ నిరాకార తత్త్వమే! జీసన్ క్రైస్త్ మొట్టమొదట I am the messenger of God (నేను దేవుని దూతును) అన్నాడు. ఇది చలన బింబమునకు ప్రతీక. ఆ తరువాత స్థిరత్వము పొందిన యోగిగా తనలోనీ

బింబమును గుర్తించి I am the son of God (నేను భగవంతుని కుమారుడను) అన్నాడు. చివరికి, సర్వసాక్షిగా ఉన్న నిరాకారతత్త్వమును పేర్కొని I and my Father are one (నేను, నా తండ్రి ఇఱవురం ఏకమే) అని ప్రకటించినాడు. అందరూ ఆత్మస్వరూపుని ప్రతిబింబములే అనే సత్యమును గుర్తించి మానవ సోదరత్వమునూ, దైవ పిత్యత్వమునూ అంగీకరించిన యెదల లోక కల్యాణమునకు అదే పునాదియగును. అదే సర్వమత సారము, సర్వమార్గముల లక్ష్మీము; సర్వజీవుల గమ్యము.”

మంచినే చూడు

మనం నిత్య జీవితంలో ప్రతి విషయంలోనూ మంచి, చెడు అని బెభజించి చూడటం జరుగుతుంది. కానీ, జీసన్ ప్రతిదినిలోనూ మంచినే చూడాలన్నారు. ఆ దిశగా సాధన సల్పడం అత్యవసరం. ఎందువలన అంటే, ఆ రెండింటి తేడాను తెలుసుకోగల విచక్క లోపిస్తే మంచిని కూడా చెడుగా భావించే ప్రమాదం ఉంది. అది ఫోరపాపం. అందువల్ల అన్నిటా మంచినే చూడటం ఆధ్యాత్మిక పురోభివృద్ధికి ఉత్తమ సాధనం.

జీసన్ పవిత్ర జీవిత గాథలో ఇవి కొన్ని ఘుట్టాలు మాత్రమే. భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు జీసన్పై నుడివిన సందేశాల పరంపరను క్రోడీకరించి చూసుకుంటే, జీసన్ చరిత్ర పరిపూర్వంగా అవగత మవుతుంది.

యోహాను ప్రాసిన క్రొత్త నిబంధనల గ్రంథములోని 19వ అధ్యాయంలో...

“... పరలోకము తెరువబడియుండుట చూచితిని. అప్పుడిగో, తెల్లని గుళ్ళమొకటి కనబడెను. దానిమీద కూర్చుండియున్నవాడు నమ్మకమైనవాడును, సత్యవంతుడను నామము గలవాడు. ఆయన నీతిని బట్టి విమర్శ చేయుచు యుద్ధము జరిగించున్నాడు. ఆయన నైతములు అగ్నిజ్యాలల వంటివి. ఆయన శిరస్సుమీద అనేక కిరీటములుండెను. ప్రాయబడిన యొక నామము

ఆయనకు కలదు. అది ఆయనకేగాని మరి ఎవనికిని తెలియదు. రక్తములో ముంచబడిన వస్తుము ఆయన ధరించుకొని యుండెను. మరియు దేవుని వాక్యము అను నామము ఆయనకు పెట్టబడియున్నది. పరలోకమందున్న సేనలు శుభ్రమైన తెల్లని నారబట్టలు ధరించుకొని తెల్లని గుళ్ళములెక్కి ఆయనను అనుసరించుచుండిరి. జనములను కొట్టటకై ఆయన నోటిసుండి వాడిగల ఖద్దము బయలువెడలుచున్నది...” అని ప్రాయబడి యున్నది. ఆ వాక్యములలోని అంతరాథమును విశ్లేషించుకుండాం.

భగవాన్ బాభావారి కేశకిరీటము, ఎళ్ళని నిలువుటంగే, తెల్లని వస్త్రాలు ధరించి బాభావారిని అనుసరిస్తున్న విద్యార్థి బృందం, సేవాదళం మొదలైన విశేషాలస్త్రీ ఇందులో సాంకేతికంగా (శాస్త్రీయంగా) ప్రస్తుతించటం జరిగింది. అంతేకాదు, “నేను సాయిబాబాను” అని పథ్మాలుగేళ్ళ సత్య ప్రకటించేంతవరకు ‘సాయిబాబా’ అన్న పేరు ఈ ప్రాంతంలో ఎవరికీ తెలియదు. మానవాళియొక్క అంతః శత్రువులను అంతమొందించే వారి దివ్యసందేశమే వారి ‘నోటి నుండి వెలువదే వాడిగల ఖద్దముని ప్రత్యేకించి చెప్పవనక్కరలేదు. ఈరీతిగా, యోహోను క్రొత్త నిబంధన 19వ అధ్యాయంలో ప్రాసిన అన్ని విషయాలూ చక్కగా భగవాన్ బాభావారికి అన్వయిస్తున్నాయి.

మనం విశ్లేషించుకోవలసిన మరో ముఖ్య విషయం: జీసన్ ఆభరి క్షణంలో తన అనుచరుడైన జాన్తో, “నేను పోయినను మీరు చింతించనక్కరలేదు. కాల కర్మ కారణ కర్తవ్యములు కలసివచ్చినప్పుడు నన్ను సృష్టించినవాడే మరల వస్తాడు, లోకమున అవతరిస్తాడు” అంటూ అక్కడన్న గొళ్ళెపిల్లను చూపించి ఈ పేరుతో “వస్తాడు” అని చెప్పినట్లు భగవాన్ బాభావారు 1972 క్రిస్తున్ సందేశంలో వెల్లడించారు. అయితే, గొళ్ళె పేరుతో అని కాదు దాని అర్థం. గొళ్ళె చేసే ధ్వని అని అర్థం. గొళ్ళె ఎల్లప్పుడు ‘బా...బా...’ అన్న ధ్వనిని వెల్లడిస్తూ ఉంటుంది కదా!

అంతేకాదు. ‘ఫాదర్’ అని జీసన్ సంబోధించిన ‘కాస్త్రీక్ క్రైస్త్వ’ తామేనని ‘రోన్ లైంగ్’ అనే భక్తుని ప్రశ్నకు సమాధానంగా సృష్టిం చేశారు, భగవాన్ బాభావారు. “నన్ను సృష్టించినవాడే మరల వస్తాడు” అన్న వాక్యాన్ని అవగతం చేసుకుంటే, జీసన్ చెప్పిన ఆ జగత్తిత భగవాన్ బాభావారేనని నుస్పష్టమవుతుంది. మన పూర్వజన్మల సుకృతాన బాభావారి ముఖతః క్రీస్తు జీవిత విశేషాలను తెలుసుకోగలిగే అదృష్టానికి నోచుకున్నాం.

జీసన్ జీవితమే త్యాగమయమని, ఆయన పవిత్ర భావాలను ఆచరణలో పెట్టటానికి పూనుకోవటమే క్రిస్తున్ జరుపుకొనే ఉత్తమమైన పద్ధతి అన్న భగవాన్ బాభావారి ఉద్ఘోధను చిత్రుశుద్ధితో ఆచరించి మన జీవితాలను ధన్యం చేసుకుండాం.

❖❖❖

దైవీపదేశం

వి.ఎస్.ఆర్. మూర్తి

ఆనాటి సాయంత్రం నాలుగు గంటలకు అందరినీ స్వామి రమ్యన్నారు. స్వామి ఆదేశం ప్రకారం నాలుగు గంటలకు పది నిమిజ్ఞాలు మండగానే వరండాకు చేరుకున్నాము. ఒక్క క్షణం తేడా లేకుండా స్వామి కూడా వచ్చారు. కొన్ని గంటల క్రితం స్వామిని దర్శించుకున్న తీయని అనుభూతి మనసంతా నిండి, తెలియని ఒక హాయి దివ్యపరిమళంలా మనసును అనందరసతుందిలం చేస్తున్నది. స్వామి దివ్యమంగళ విగ్రహాన్ని కన్నార్పక, రెపు కదల్పక పరిపరి చూడటమే ఒక ధ్యానంగా, తపస్సుగా అనుభవమౌతున్నది.

స్వామి కేరతతి ఏదేడు లోకాలను వెలిగిస్తున్న జ్యోతిర్మండలంగా,

స్వామి ఘాలభాగం పవిత్ర కేదారంలా,

స్వామి కనుబొమలు ధనుపులా,

స్వామి కన్నోయి అంతర్ముఖ గవాక్షాలుగా,

స్వామి ముకుపుటలు శ్యాస్త్రతయా భోగంగా,

స్వామి పెదవులు, దరహసాంచిత గంగాధర బింబాధరాలుగా...

అంతా శివమయంగా, మనసు బొమ్మ గీస్తున్నది.

తెలియకుండానే బాహ్యచేతన తొలగిపోతున్నది.

ఈ కనిపిస్తున్నది అందం కాదు. ఎందుకంటే, ఈ దర్శనం ఇంద్రియాలను శాంతపరచే మహాదివ్య శాందర్భం అనిపిస్తున్నది. ఎవరినీ పలుకరించకుండానే రెండు చేతులనూ ఎత్తి, సర్వాభయముద్రలో స్వామి

ఆశీర్వదించారు. అదొక దివ్య కరన్యాసం!! అప్పటి వరకు పెద్దలందరూ కుడిచేయి ఎత్తి ఆశీర్వదించడం తెలుసు... కానీ స్వామిది ఆశీస్సు మాత్రమేకాదు, అనుగ్రహం కూడా!! అది నిండుతనాన్ని, మెండుతనాన్ని సంతరించుకున్న సంపూర్ణాభయం!!

స్వామి కదలికలు, మెదలికలు, అన్నీ లలిత లావణ్యాలు!! ఈ భావస్థితిని మరింత ప్రేమమయం చేస్తూ, “అందరూ అనుకున్న సమయానికి చేరుకున్నారు. సమయ పొలనం ప్రధానం. కాలం పరబ్రహ్మస్వరూపం. మనిషి పుట్టటం నుండి మరణించేంతవరకు కాలం అంటుకునివుండి, కడతేరుస్తుంది. కనుక ప్రతి క్షణాన్ని సద్గ్యానియోగం చేసుకోవాలి. సోమరితనంతో గడపకూడదు. సోమశేఖరుడి

స్వరణలోనే లొకిక కార్యక్రమాలను చేస్తుండాలి. దైవం ఉన్నాడని నమ్మాలి. మనకోసం దైవం మనతో, మనలో వున్నాడని స్థిమితంగా ఉండాలి..."

స్వామి ఒక్క క్షణం ఆగారు. అందరివైపు చూస్తూ, “అర్థమౌతున్నదా?” అన్నారు. ఎవరూ బదులు పలుకలేదు. “కనుక ప్రశాంతినిలయానికి వస్తూ వుంటే జీవితాలను బాగు చేసుకోవచ్చు. వృథామైన విషయవాంఘలను దూరం పెట్టాలి. ఉన్నదానిలో తృప్తిగా జీవించాలి. ఎందూవావిలో నీరుంటుందా? నేతి బీరకాయలో నెఱ్య ఉంటుందా? అట్లే, జీవితంలోనూ మనకు కావలసినవన్నీ ఉండవు. ఏది ఎట్లా దొరికితే దానిని దైవప్రసాదంగా అంగీకరించి, అందుకుని, ఆనందంగా ఉండాలి. దైవభావనకు దగ్గరగా

వుండాలి!!” ... స్వామి విషయాలను విస్తృతంగా చెపుతున్నారు.

స్వామి వాక్క సత్యవాక్క స్వామి కంరస్వరం మధురమంజలం. అంటున్నంతసేపూ స్వామి ముఖ మండలం కాంతులీనుతున్నది. వర్షవర్షాంచితంగా రంగులు మారుతున్నది. స్వల్ప విరామానంతరం స్వామి...

అనన్యాశ్చింతయనో మాం యే జనాః పర్యపాసనే
తేషాం నిత్యాభియుక్తానాం యోగక్షేమం వహోమ్యహామ్
అని భగవద్గీతలో శ్రీకృష్ణుడు అర్పునుడిద్వారా ఈ
లోకానికి ఒక అభయం ఇచ్చాడు. దీనిర్థం ఏమి? “ఎవరైతే
నా గురించి మాత్రమే యోచిన్నా, వేరు ఆలోచనలు
లేకుండా నన్న మాత్రమే తలచుకుంటూ ఉంటారో
అటువంటివారి యోగమును, క్షేమమును నేను వహిస్తాను”
అని ఆర్థం. ప్రాపంచికంగా ఎన్ని పసులు చేస్తున్నా,
ఎందరెందరితోనో కలసి ఉంటున్నా, ఎన్ని కష్టనిష్టుర
సందర్శములు ఏర్పడినా, ఎన్ని మానావమానములు,
జయాపజయములు కలిగినా ‘నన్న’ మాత్రమే
తలచుకుంటూ, నామై మాత్రమే భారముంచి, నిత్యమూ
ఎవరైతే నాతో భోతికంగానో, మానసికంగానో,
హృదయంతోనో కూడి ఉంటారో, వారి యోగమును,
క్షేమమును నేనే చూచుకుంటాను. యోగమంటే
భగవద్వావనతో, రూపంతో, నామంతో అన్నిటినీ మించి
తత్త్వంలో కలసి ఉండటం. క్షేమము అంటే ఇహ, పర
సుఖములు. ఇహములో, అంటే ఈ లోకంలో జీవించి
ఉన్నంతకాలం దీనత్వము, దానవత్వము లేకుండా
దివ్యత్వంతో జీవించటమే. జన్మము మనష్యజన్మ కనుక,
పరిపూర్ణ మానవత్వంతో మనలుకోవటమే. పరసుఖము

అంటే ఆనందమని అర్థం. మరణానంతర సుఖమని అర్థం కాదు. పరసుఖం అంటే భగవంతుని స్ఫురించుట వలన కలిగే ఆనందం. అదే ఆత్మానందం”.

స్వామి ఆగారు. అందరినీ కరుణగా చూశారు. ఇంత పరకు నాకు లభించని ఆనుభవం ఇది.

ధైవం నేలపైకి దిగి వచ్చి బోధ చేస్తున్న వైనం!!
జిది కలా? నిజమా? అన్న సంబ్రమం
కళ్ళదుట కనబిడుతున్న సత్యం, మనసును ఆనంద
తరంగితం చేస్తున్నది.

స్వామి ఇద్దరు ముగ్గురితో కన్నడంలో మాట్లాడారు.
కొందరికి సందేశము, ఇంకొందరికి ఆదేశము
ఇచ్చారు. ఆ వచ్చినవారు కొద్ది రోజులు ఉండటానికి
వచ్చినవారు. కొత్తవారు కాదు.

స్వామి నన్న దగ్గరకు రఘున్నారు. వెళ్లాను.
“స్వామి అనుగ్రహంతో ఇవన్నీ నీకు ఆర్థమౌతవి.
ఏకాగ్రతతో వింటూ ఉండు. మళ్ళీ రేపు ఉదయం రా!”
అంటూ బుగ్గమీద సుతారంగా తమ మునిఫ్రేశ్జుతో
మీటారు.

అది రమణీయ ప్రథమ స్వర్ఘ. ఆత్మియస్వర్ఘ.
వాత్సల్యస్వర్ఘ!

స్వామిని దర్శించుకున్న తొలినాటి వేళలు నిదర్శన,
ప్రదర్శన, సుదర్శనంగా, మాపెరుగని, దివ్యక్షణాలు.

భగవంతుణ్ణి సశరీరంగా దర్శన, స్వర్ఘన,
సంభాషణాంచితంగా ఆనుభవించిన దివ్యానుభూతి!!

రేపటికోసం ఎదురుచూపు, ప్రశాంత నిరీక్షణ....

(పశుషం)

సారములేని యట్టి భవసాగరమందు మునిగి తేలుచున్
దారియు తెన్నునున్ గనక తత్త్వరమందెడి మానవుండ నీ
వోరిమి యించుకంత మదినూనుచు భక్తిని కల్పిచూడు శ్రీ
కారుడు సత్యసాయి నిను కావగ వచ్చిన నావ గాంచవే!

- చాచా

‘దొరకునా ఇటువంటి సీవు!

(గత సంచిక తరువాయి)

డా॥ కె.బి.ఆర్. ప్రసాద్

అనుగ్రహం కాదు, సంకల్పం!

1985 నవంబరు మాసంలో ప్లానెటేరియం ప్రారంభోత్సవం రేపనగా ఏర్పాటును పర్యవేక్షించటానికి స్వామి విచ్చేశారు. అప్పటికింకా స్వాపోత్స్వ తొలగించలేదు. కూర్చోవడానికి ఒక్క సీటుకూడా లేదు. ప్రవేశద్వారం చేరుకోవడానికి మడమలోతు వర్షపునీరు దాటుకొని రావలసివచ్చింది. మరి కేవలం ఇరవైనాల్లు గంటల్లో ప్రారంభోత్సవానికి అంతా సిద్ధం కావాలి. ఎలా సాధ్యం? అనుకున్నారందరూ.

“ప్రారంభోత్సవం ఎప్పుడు?” అని అడిగారు స్వామి. పనులను పర్యవేక్షిస్తున్న పెద్దలు నీళ్ళు నమిలారు. ట్రస్టు సభ్యులోకరు, “రేపు స్వామీ” అన్నారు సంకోచిస్తూనే. స్వామి ఏమీ బదులివ్వకుండా మందిరానికి బయల్దేరారు.

సీటును అమర్పడం, థియేటర్ను సిద్ధం చేయటం, పరికరాల పనితీరును పరీక్షించడం, ‘ట్రియల్ రన్’ నిర్వహించడం ఇవనీ కేవలం ఇరవై నాల్లు గంటల్లో ఎలా పూర్తి అయ్యాయో చెప్పలేనుకానీ, ముందుగా నిర్ణయించిన ప్రకారమే భగవాన్ మరుసటిరోజు ఉదుంచిన నక్షత్రశాలకు ప్రారంభోత్సవం జరిపారు. “ఇది ఎలా సాధ్యమైందంటావు?” అని అడిగారు ఆ ట్రిస్టు సభ్యుని. “మీ అనుగ్రహం స్వామీ” అన్నారాయన వినపుంగా. “అనుగ్రహం కాదు; సంకల్పం” అన్నారు స్వామి.

మరో అధ్యాత నిదర్శనం

భగవాన్ ఒక భక్తునికి ప్రాసిన లేఖలో, “నాకొరకై నేనేడూ యొవ్వరినీ ఆశించను. ఈ లోకమున నాకొరకైనది ఒక్కటే లేదు. నా సర్వస్వమూ భక్తుల ఆనందమునకే వినియోగింటును. నాకు కావలసినది భక్తుల ఆనంద భావము తప్ప అన్యమును ఆశించను. నేనే

సర్వమూ చేయవచ్చును. కానీ పురుషార్థమును భక్తులద్వారా చేయించు నిమిత్తం వారలకు కొన్ని బాధ్యతలు అందించవలసివచ్చును. రాములకు లంకకు పోవ వీలుకాక కాదు హనుమంతుని సేతువు కట్టమని చెప్పడం. భక్తునియొక్క శక్తి సామర్థ్యములను లోకానికి ఆదర్శముగా చేకూర్చు నిమిత్తమే” అని పేర్కొన్నారు. అదేరీతిగా, స్వామి తమ అవతార కార్యక్రమంలో మనకు ఏదైనా ఒక బాధ్యత అప్పగించారంటే అది కేవలం మనలను ఉద్ధరించి తరింపజేయటానికేనని అనుభవపూర్వకంగా గ్రహించాను. మన బాధ్యతానిర్వహణలో ఏవైనా తప్పులు దొర్లినా వాటిని ఒప్పులుగా మలచి మనకు మెప్పులు ప్రసాదించటం వారి నిర్వాజ కారుణ్యానికి తార్కాణం.

ప్రశాంతినిలయంలో ఆడియో మిక్సింగ్ మరియు పబ్లిక్ అడ్సెస్ సిస్టమ్ నిర్వాహకునిగా అనేక సంవత్సరాలు సేవలందించే మహాద్వార్యం నాకు కలిగింది. స్వామి దివ్యపన్యాసాలు అనుగ్రహించే సందర్భాలలో వారి ఎదుట మైకు అమర్చే అపురూపమైన అవకాశాన్ని కూడా స్వామి నాకు ప్రసాదించారు. ఒకరోజు అనుకోకుండా అప్పటి కప్పుడు స్వామి దివ్యపన్యాసానికి నేను మైకును అమర్పలసివచ్చింది. గఱగబా వేదికపైకి వెళ్ళి స్వామి మిక్సర్ వద్ద కూర్చున్నాను. ఇంతలో స్వామి దివ్యపన్యాసం ప్రారంభించారు. నేను కళ్ళు మూసుకొని స్వామిని ప్రార్థించున్న కూర్చున్నాను. నేను హదావడిగా వేదికపైకి వెళ్ళి మైకును అమర్చే త్రమంలో నావలన ఏదైనా పొరపాటు జరిగియుంటే క్షమించమని మనసులోనే స్వామిని వేడుకుంటూ వారి దివ్యపన్యాసంలో లీనమైపోయాను.

దాదాపు 45 నిమిషాలు గడిచాయి. ఉన్నట్లుండి నా సహాద్యోగి వీపుపై తట్టడంతో కళ్ళు తెరిచాను. “సార్,

దివ్యోపన్యాసానికి ముందు స్వామి ఎదుట మైకు అమర్షతున్న రచయిత

చూడండి, మీరు మైకు కేబుల్ని పవర్ సప్లైకి కనెక్ట్ చేయటం మరచిపోయారు” అన్నారాయిన సంభ్రమశ్రూర్యాలతో.

నిజమే! దీనికపై వెళ్లి మైకును పెట్టే తొందరలో ఈ చివర ఉన్న కేబుల్ని నేను ఫ్లగ్ చేయటం మరచిపోయాను. అయితే, అంతసేహ స్వామి దివ్యోపన్యాసం పూర్ణచంద్ర హలు స్థికర్ణలో బ్రహ్మందంగా వినిపిస్తానే ఉంది. అది కల కాదు, నిజమే అని గ్రహించటానికి కొద్ది క్షణాలు పట్టింది.

ఆ సంభ్రమశ్రూర్యాలనుండి తేరుకున్న తరువాత, అమేయమైన స్వామి సంకల్పశక్తికి మరో అద్భుత నిదర్శనం చూడగలిగినందుకు ఒకవైపు ఆనందమూ, దానితోపాటు మరోవైపు స్వామి నాపట్ల చూపించిన అపారమైన దయకు పట్లలేని భావోద్యేగం కూడా కలిగాయి. దివ్యోపన్యాసాన్ని మగించి స్వామి తిరిగి వస్తున్నప్పుడు నేను వారి పాదపద్మాలపై ప్రాలి, మైకు కేబుల్ని ఫ్లగ్ చేయటం మరచినందుకు నన్ను మన్మించ మని వేడుకున్నాను. అప్పుడు స్వామి చిరునవ్వుతో నా భుజం తట్టి, “ఘరవాలేదులే బంగారూ! నీ హృదయం నిండుగా స్వామిపట్ల ప్రేమ ఉంది. అది చాలు. ప్రేమ ఒక్కటి ఉంటే అన్నీ సమాంగా జరిగిపోతాయి” అన్నారు.

బస్సు వెళతే కదా!

ఒకరోజు మా బంధువులు ఏదో ఫంక్షన్కి మమ్మల్ని ఆహారిసిస్తూ శుభలేఖ పంపారు. “నాకిక్కడ పని ఉంది. నేను వెళ్లడానికి వీలుకాదు” అన్నాను మా ఆవిడతో. “వెళ్లకపోతే బాగుండదు. కనీసం నేనైనా వెళతాను. మీరు స్వామిని అడిగి పర్మిషన్ తీసుకోండి” అంది మా ఆవిడ. ఆవిడ బలవంతంమీద నేను వెళ్లి స్వామికి విస్తువించగా, “బస్సు వెళితే కదా ఆమె వెళ్ళేది” అన్నారు స్వామి చాలా యథాలాపంగా. నాకు అర్థం కాలేదు. “రెండ్రోజులాగి వెళ్లమను” అన్నారు మళ్ళీ.

స్వామి ఏదైనా ఒక మాట చెప్పారంటే, మరో ఆలోచనకు తావులేకుండా వారి ఆదేశాన్ని పాటించడమే మనకు శ్రేయస్తరం.

“బస్సు ఎందుకు వెళ్లదు? ఈరోజు బంద్ ఏమీ లేదుకదా” అనుకుంది మా ఆవిడ. స్వామి ఆళ్ళను శిరసాహపాంచి తన ప్రయాణాన్ని వాయిదా వేసుకుంది కానీ, ఆరోజున కుతూహలంకాద్ది నిర్ణిత సమయానికి బస్టాండ్కు వెళ్లి చూసింది; తాను ఎక్కువలసిన బస్సు బయల్దేరడానికి సిద్ధంగా ఉంది!

ఇంటికి తిరిగి వచ్చి, “బస్సు వెళ్లదని స్వామి చెప్పారన్నారు కదా మీరు! ఇప్పుడే బస్టాండుకు వెళ్లి చూసి వస్తున్నాను. బస్సు బయల్దేరతోంది” అన్నది.

“నిస్సపలు బస్టాండుకు వెళ్లమని ఎవరు చెప్పారు? స్వామి మాటమీద నీకు నమ్మకం లేదన్నమాట” అన్నాను.

ఆరోజు రాత్రి నిర్ణితవేళకి పుట్టపర్మిసుండి బస్సు బయల్దేరిందికానీ, గమ్మస్థానం చేరుకోలేదు, సరిగ్గా స్వామి చెప్పినట్లుగానే! మార్ఘమధ్యంలో నంద్యాల దగ్గర బస్సులోకి దొంగలు చొరబడి ప్రయాణికులవడ్డనుండి దబ్బును,

బంగారు ఆభరణాలను దోచుకున్నారు. ఎదిరించినవారిపై చేయచేసుకున్నారుకూడా! ఆవిధంగా స్నేహి తమ అపారమైన కరుణతో మమ్మల్ని పెద్ద ప్రమాదం నుండి కాపాడారు.

మా పెద్దబ్యాయికి ప్రాణబ్యక్తి

1997లో ఏదో ప్రాజెక్టు పనిమీద అమెరికాలో ఉన్న మా పెద్దబ్యాయి నారాయణమూర్తి రోడ్స్ ప్రమాదంలో తీప్రంగా గాయపడి ఆసుపత్రి పొలయ్యాడు. వాడి పరిస్థితి విషమంగా ఉండడంతో స్నేహికి తెలియజేయవలసిందిగా మా బంధువులు, స్నేహితులందరూ నన్ను ఒత్తిడి చేశారు. “స్నేహికి అన్ని తెలును. నేను చెప్పవలసిన వనిలేదు” అన్నాను నేను. నా వైఖరి వాళ్ళకి ఆశ్చర్యం కలిగించింది, ఆగ్రహం కూడా తెప్పించింది. నేను మరీ మొండిగా ప్రవర్తిస్తున్నానని విమర్శించారు.

వాళ్ళ అమ్మ చెప్పినట్లుంది, మా మూడవ అబ్యాయి భగవాన్కి ఈ విషయం విస్తరించగా, “నాకు తెలుసు. ఏమీ భయం లేదు. నేను చూసుకుంటాను. ఈ ప్రసాదం ఏమీ అస్వయ్యకు పంపించు” అని స్నేహి విభూతి ప్రసాదం అనుగ్రహించారు.

ఆ విభూతి ప్యాకెట్సు నేను ఒక బస్సు డ్రైవరుడ్వారా బెంగళూరులో ఉన్న మా పెద్దబ్యాయి మామగారికి పంపించాను. ఆయన ఆ ప్యాకెట్సు అందుకోవడానికి కొద్ది నిమిషాల ముందు, అదేరోజున బెంగళూరునుండి అమెరికాకు తిరుగు ప్రయాణమవుతున్న మా అబ్యాయి సహోద్యేగి ఒకరు వాళ్ళ ఇంటికి వెళ్ళి, “మీ అల్లుడికి మీరేమైనా పంచలచుకుంటే ఇష్టండి, నేను తీసుకు వెళతాను” అన్నాడట.

స్నేహి అనుగ్రహించిన విభూతి ప్యాకెట్సు అతని చేతికిచ్చారు. అతను తీసుకేళ్ళి మరుసటిరోజు అమెరికాలో మా కోడలికి అందజేశాడు.

అప్పటికి యాక్సిడెంటు జరిగి మూడు రోజుల్లెంది. మా అబ్యాయి ఆసుపత్రి బెడ్పుమీద అచేతనంగా పడి ఉన్నాడు. లోపలికి వెళ్ళి వాళ్ళి చూడడానికి అంతపరకూ, ఎవరీ, మా కోడల్ని సహితం డాక్టరు

అనుమతించలేదు. అంతపరకు వాడిని స్పృహలోకి తేవడానికి వాళ్ళు చేసిన విశ్వప్రయత్నాలన్నీ విఫల మయ్యాయి.

నాలుగవ రోజున, అప్పుడే తన చేతికందిన విభూతి ప్రసాదం పట్టుకొని మా కోడలు ఆసుపత్రి వార్డులో నిరీక్షిస్తుంటే, డాక్టర్లు బయటికి వచ్చి, “కావాలంటే లోపలికి వెళ్ళి మీ ఆయనను చూసి రావచ్చు” అని చెప్పారు.

యాక్సిడెంటు తరువాత ఆమెను డాక్టర్లు లోపలికి అనుమతించడం అదే మొదటిసారి. అప్పటికి డాక్టర్లు వాడి ప్రాణంపై ఆశలు వదులుకున్నారు. ఆమెకు చివరిసారిగా తన భర్తను చూసుకునే అవకాశం కల్పించాలని భావించారు.

మా కోడలు లోపలికి వెళ్ళి, తన భర్త నోట్లో కౌతు విభూతి వేసి, మిగిలినది శరీరంపై రాసి, బయటికి వచ్చింది. “రేపు ఉదయం కూడా పడి గంటలకు వచ్చి నీవు అతనిని చూడవచ్చు” అన్నారు డాక్టర్లు.

మరుసటి రోజు ఉదయం ఆమె మర్మి ఆసుపత్రికి వెళ్ళినప్పుడు డాక్టర్లు ఆమెను పిలచి, “నిన్న లోపలికి వెళ్ళినప్పుడు నువ్వేం చేశావు?” అని ప్రశ్నించారు.

తనపల్ల ఏమైనా పొరపాటు జరిగిందా అని ఆమె భయపడింది. “ఎందుకు? ఏం జరిగింది? లోపల నేనేమీ చేయలేదే!” అంది.

“కోమాలోకి జారుకున్న నీ భర్తను స్పృహలోకి తేవడానికి మూడు రోజులపాటు మేము మా శాయకక్కలా ప్రయత్నించాము. కానీ, ఘలితం లేకపోయింది. కానీ నిన్న నువ్వు లోపలికి వెళ్ళి వచ్చిన తరువాత చిత్రంగా అతను స్పృహలోకి వచ్చాడు. ఏదో అడిగాడు. అతని మాటలు మాకర్ఢం కాలేదు. ఇదిగో, వాటిని రికార్డు చేశాము. విని ఏమి అడుగుతున్నాడో చెప్పు” అన్నారు.

డాక్టర్లు రికార్డు చేసింది విని మా కోడలు ఆశ్చర్యానందాలకు లోనైంది. తన భర్త భజన పాట పాడుతున్నాడు! “అతను ఏమీ అడగడం లేదు; దేవుని లీలావైభవాన్ని కీర్తిస్తున్నాడు, అంతే!” అని చెప్పింది.

“నిజంగా నువ్వు ఏం చేశావో మాకు తెలియదుకానీ, నీ భర్త మాత్రం అనూహ్యంగా కోలుకున్నాడు. ఇది మా వైద్యపరిజ్ఞానానికి అంతబట్టని విషయం. “నీవు ఎక్కుపున్నావో నీకు తెలుసా?” అని మేము అతనిని అడిగాము. “పుట్టపర్తిలో ఉన్నా” అన్నాడు. పుట్టపర్తి అంటే? ” అని అడిగారా వైద్యులు.

“అది భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు కొలువైన దివ్యక్షేత్రం. బహుశా నా భర్తకి బాబావారు కనిపించి ఉండవచ్చు. అందుకే మీతో అలా చెప్పారేమో” అని మా కోడలు దాక్షర్థకు వివరించింది.

ఆసుపత్రి నుండి డిశ్చార్జీ అయిన తరువాత మా అబ్బాయి ప్రశాంతినిలయం వచ్చాడు. వీల్చైర్లో మందిరానికి వచ్చి స్వామిని దర్శించుకున్నాడు. ఆరోజు దర్శనం లైఫ్లో స్వామి మావాళ్ళి గమనించనట్లుగా నటించారు. ఆ తరువాత భజన మందిరం లోపలకు వచ్చారు. నేరుగా నాదగ్గరకు వచ్చి, “సీ కొడుకు వీల్చైర్లో దర్శనానికి వచ్చాడు. బాగా కోలుకున్నాడు కదా!” అంటూ చిరునవ్వులు చిందించారు.

“నేనుండగా భయమెందుకు!” అన్న అభయప్రదానం వారి మధుర మందహసంలో నాకు స్ఫురించింది. ♦

❖ ఏది ఉత్తమమైన ధర్మం? ❖

మహాభారతంలో ధర్మరాజు భీముళ్ళి ధర్మాలన్నింటిలో ఉత్తమమైన ధర్మం ఏమిటని ప్రశ్నిస్తాడు.
సమాధానంగా భీముడు శాంతిపర్వంలో చెప్పిన ఈ కింది పద్యం అందరూ శిరోధ్యంగా గ్రహింపడగినది.

**“ఒరుటేయవి యొనరించిన
సరవర! యప్రియము తన మనంబునకగు దా
నౌరులకు నవి సేయకునికి
పరాయణము పరమ ధర్మపథములకెల్లన్”**

ఇతరులు నీ కేమి చేస్తే నీకు ప్రియం కాదో దానిని ఇతరులపట్ల నీవు చేయకుండా ఉండటమే ఉత్తమ ధర్మం. అదే ఎల్లప్పుడూ ఆచరింపడగింది. ఏసు ప్రభువు కూడ ఈ ధర్మాన్నే ప్రబోధించారు. ఇటువంటి ధర్మాన్ని మానవులు ఎప్పుడు ఆచరింపగలుగుతారు? తమలో ఉన్న ఆత్మ, ఇతరులలో ఉన్న ఆత్మ ఒకటే అని భావించినపుడు, సర్వజీవులను తమవలె భావించి పర్తించినపుడు. నిజానికి ఈ సత్యమే పరమధర్మం, సర్వవేదాంతసారం. భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి దివ్యోక్తులలో-

**“సర్వవేదాంత గ్రంథాల సార మెల్ల
ఒక్క వాక్యాన చెప్పుడు నౌక్కపారి
అభిల భూతంబులందున్న ఆత్మ, నీవు
నౌక్కపే యని మనసున నుండపలయు”**

సర్వజీవ సమభావమే ఉత్తమ ధర్మం. అట్టి ధర్మానుగుణమైన వర్తనమే శీలం. భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి దివ్యబోధలు ధర్మవర్తనానికి నీతిసుధలు. “ధర్మాచరణమే సాధనామార్గమున మొదటి మెట్టు”, “మన దృష్టిలో ప్రేమమయమైనపుడు సృష్టి బ్రహ్మమయమపుతుంది”, “మన దృష్టిలో బ్రహ్మత్వమున్నపుడు సృష్టిలో సమత్వము మనం చూడవచ్చును” అన్న భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి దివ్యబోధలు ధర్మవర్తనానికి నీతిసుధలు. ♦

‘శుద్ధిశ్వాసము వీడుమా సేవలోన’

గ్రామసేవ విశిష్టతగురించిన అవగాహన లేకుండా మనము సేవచేస్తే, అది కేవలం యాంత్రికమైపోయి, సేవ చేయడంవలన కలిగే పరమ ప్రయోజనాన్ని కోల్పేతాము. పైగా అటువంటి సేవ కేవలం అలసటను, విసుగును తెప్పిస్తుందే తప్ప ఆత్మత్థితి నివ్వదు. కాబట్టి సేవయొక్క విశిష్టతను, సేవయొక్క లక్ష్యాన్ని మనము మొట్టమొదట అర్థం చేసుకోవాలి. అనఱు సేవ అంటే ఏమిటి? కార్యరూపం దాల్చిన ప్రేమయే సేవ. సేవ చేసే సదవకాశం అందరికీ రాదు, ఎప్పుడోగాని రాదు. సేవకు పిలుపు చెవిన పడగానే స్వచ్ఛందంగా త్వరితగతిన స్వందించాలి. దీనికి నిర్ణిత సమయాలు లేవు. సేవ స్వతంత్రంగా, స్వేచ్ఛగా, ప్రచారం ఆశించకుండా మౌనంగా చేయవలసినది. ఎవరైనా ఇంతకాలంగా సేవ చేస్తున్నామని గొప్పలు చెప్పకుంటే నిజంగా సేవాస్వార్థికి విరుద్ధంగా ప్రవర్తించి అపరాధం చేసినవారవతారు.

అంతేకాదు, చేస్తున్న కార్యం చిన్నదా? పెద్దదా? భారమా? తేలికా? అనే ప్రశ్నలు సేవలో ఉదయించవు. “పత్రం, పుష్టి, ఘలం, తోయం...” అన్నట్లుగా ఎంత చిన్నదైనా సద్భావనతో స్పందించే నిర్మల హృదయంతో అర్పించేదే నిజజ్ఞేన సేవ. ఏదో ఏలునుబట్టి చేసేది సేవ కాదు. ఘలానా సమయాల్లోనైతేనే సేవ చేయగలను అనరాదు. సేవచేసే భాగ్యాన్ని ఒకసారి జారవిడుచుకుంటే అది మళ్ళీ లభించకపోవచ్చు.

ఒకసారి పిల్లలకు లడ్డు పంచే నిమిత్తం స్వామి నన్ను లడ్డ డబ్బా తీసుకు రమ్మన్నారు. స్వామి లోపలికి వెళ్గానే, నేను ఒక పిల్లవాడిని పిలిచి డబ్బా తెమ్మని చెప్పాను. ఇంతలో వెలుపలకు వచ్చిన భగవాన్ నన్ను మందలిస్తూ, “తెమ్మని ఆ పిల్లవాడిని నేనే పంపుడును గడా! నీకు నేను సేవ చేసే అవకాశం ఇచ్చామనుకున్నాను. కానీ అట్టి అధ్యష్టం నీవు కోల్పేయావు” అన్నారు.

ముత్యాల స్రాలు

(ధారావాసికం - 31వ భాగం)

ప్రో॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

❖—————❖

సేవలో ముఖ్యంగా గమనించాల్సిన మరో అంశం ఉంది. అహంభావానికి అతీతంగా ఆచరించేదే సేవ. సంస్థలో ఏదో ఒక హోదాను ఆశించి సేవచేయడం కేవలం అజ్ఞానం. మనం నిశ్చబ్దంగా, నిలకడగా, శాంతంగా కృషిచేస్తున్నప్పుడు మంచిపుష్టంలోనుంచి వెలువదే సుగంధంలాగా మన సేవాసౌరభంకూడా సమాజంలో వ్యాపించి పదిమందికి స్వార్థి నిస్తుంది.

మనకు ఎల్లవేళలా దస్పిక తీర్చే నదీ జలాలు ఘలితం ఆశించకుండా నిరంతరమూ ప్రవహిస్తానే ఉంటాయి. చెట్లు మనకోసం ఘలాలనిస్తానే ఉంటాయి. గోవులు ప్రతిఫలం ఆశించకుండా క్షీరము నిస్తున్నాయి. అదేవిధంగా సూర్యచంద్రాలు సహితం మనసుండి కృతజ్ఞతను ఆశించకుండా, గౌరవంకోసం ఎదురు చూడకుండా మనకు సేవలు అందిస్తానే ఉన్నారు. కనుకనే, భగవాన్ బాబావారు “ప్రకృతియే పరమ గురువు” అన్నారు.

అహంకారమే అడ్డగోడ

స్వామి మనలను ఎందుకు సేవ చేయమంటున్నారు? అహంకారాన్ని నిర్మాలించుకొని వినయమును, నమ్రతను అలవరచుకోవడానికి సేవ ఒక్కటే రాజమార్గము. మనమ్ములకీ దేవుడికీ మధ్య అహంకారం అనేది ఒక దుర్భేష్యమైన అడ్డగోడగా నిలుస్తుంది. మనలను భగవంతునినుండి వేరుచేసే ఈ అడ్డగోడను తొలగించుకోవటానికి సేవ మనకు ఎంతగానో తోడ్పుడుతుంది. మనము ఎవరికంటేనూ “ఎక్కువ” కాదు. ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ మనము అధికులమనే భావన రానివ్వుకూడదు. అహంకార మమకారాలు, ఇతరులకంటే గొప్పవారమనే భావన మానసికవ్యాధిని కలుగజేస్తాయి. మన ప్రమేయం లేకుండానే మన చుట్టూ ఎన్ని ఘనకార్యాలు జరుగుతున్నాయో గమనిస్తే మనకు తెలిసి వచ్చేది ఒక్కటే - మనం అహంకారానికి చోటివ్వకుండా ఎల్లప్పుడు అణకువతో మెలగాలి అని.

వాయునేనకు అధిపత్యం వహించే ఒక ఎయిర్ మార్గుల్కు ఒకసారి భగవాన్ ఇంటర్వ్యూ ఇచ్చారు. ఆరోజు నేను కూడా అక్కడే ఉన్నాను. స్వామి ఆయన సతీమణివైపు చూసి, “ఎప్పుడు వచ్చావు?” అని అడిగారు. ఆమె పోయిన నెల వచ్చానని సమాధానం ఇచ్చింది. ఆయనవైపు తిరిగి, స్వామి అదే ప్రశ్న వేశారు. ఆయన ఆ ఉదయమే స్వామి సన్మిధికి చేరుకున్నానన్నాడు. ఆ తరువాత నాకు తెలిసిందేమిటంటే, అప్పటికి ఆమె నెల రోజులుగా శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హస్పిటల్లో సేవాదళ సభ్యురాలిగా విధులను నిర్వహిస్తున్నది. ఇలాగే మరో సందర్భంలో బృందావన్ గేటుదగ్గర ఒక సేవాదళ సభ్యుడు విధులు నిర్వహిస్తున్నాడు. నేను ఆయన్ని ఏమి చేస్తుంటారని అడిగితే, ఆయన కోలార్ గోల్డ్ ఫీల్స్ లో డైరెక్టరు అని తెలిసింది. ఒకపర్యాయం చెచ్చెలోని “సుందరం” మందిరంలో స్వామి విడిది చేసినప్పుడు ఆక్కడ విధులు నిర్పహిస్తున్న ఇడ్డరు సేవాదళ సభ్యులను పలకరించాను. ఒకాయన అశోక లేలాండ్కు డైరెక్టరు. ఇంకాకరు గిండి ఇంజనీరింగ్ కాలేజిలో ఎలక్ట్రికల్ ఇంజనీరింగ్ ప్రాఫెసర్ అని తెలిసింది.

పైన ఉదాహరించిన సంఘటనలనుండి మనము నేర్చుకోవలసిన పారము ఒకటి ఉన్నది. నిజమైన విద్యావంతులు సేవను మహాభాగ్యముగా పరిగణిస్తారు. అంత పెద్ద హోదాలో ఉండికూడా సేవ చేస్తున్నారంటే అది స్వామికి తాము చేసే ఆరాధనగా వారు భావిస్తున్నారన్నమాట. ఇటువంటి అధ్యాత్మికస్వార్థితో అందించే సేవయే నిజమైన “భగవత్ కైంకర్యం” అవుతుంది. కనుకనే, “ప్రార్థించే పెదవులకన్న సేవ చేసే చేతులు మిన్న” అన్నారు భగవాన్. అంతేకాదు. సేవకు రిటైర్యూంటు అనేది లేదు, తుదిశ్వాసవరకు సేవ చేయవలసిందిగా ఉద్దేశించారు.

“చిత్తపుధిని చేకూర్చు సేవకారకు
జీవితము నంకితము చేసి చెలగు నరుడ!
పరుల కొనగుచు నీ శక్తి బలము తుదకు
చివరి శ్వాసను వీడుమా సేవలోన”

నీ దగ్గర ఉన్నదేహో ఇప్పటం కాదు; ఎప్పుడు ఎక్కడ ఏది ఆవసరమో అది చేయడం సేవలో మరో ముఖ్యమైన అంశము. ఇంతేకాక, ఆత్మజ్ఞానానికి రాజమార్గము సేవ. ‘నేను’ అనే సంకుచిత స్థాయినుండి ‘మనము’ అనే విశాలమైన భావనకు జరిపే యాత్ర ఇదే. అన్ని మతాలూ ఈ విషయాన్నే నొక్కి వక్కాణిస్తున్నాయి. సేవామార్గంలో చేసే ప్రయాణంలో భగవంతుని విశ్వవ్యాపకత్వం, సర్వాంతర్యామిత్వం అనుభవంలోకి వస్తుంది.

ఏకనాథ్ గంగాజలాన్ని రామేశ్వరానికి ఒక పాత్రలో తీసుకువెళ్ళటాన్ని దీనికాక దృష్టాంతంగా భగవాన్ చెప్పారు. అది మండువేసవి. దోషలో ద్విప్రతితో విలపిలలూడుతున్న గార్థభము ఒకటి ఏకనాథ్ కంట పడుతుంది. వెంటనే పాత్రలో ఉన్న గంగాజలాన్ని దాని నోట్లో పోస్తాడు. రామేశ్వరంలో శివునికి అభిషేకం చేయబానికి తీసుకువెళ్తున్న పవిత్ర గంగాజలాన్ని గాడికు అర్పించా రేమిటని శిష్యులు ప్రశ్నించగా, “అదే శివుడు ఈ జీవిలో కూడా ఉన్నాడు. దాహంతో తపిస్తున్న ఈ మూగజీవిని పట్టించుకోకుండా శివునికి అభిషేకం చేయాలనుకోవడం అవివేకం” అని చెప్పి ఏకనాథుడు శిష్యులకు కనువిప్పుకలిగిస్తాడు. యథార్థమైన ఆత్మజ్ఞానం ఇదే.

“పొల్చు ఎవర్, హార్ట్ నెవర్” ఇది భగవాన్‌యొక్క ప్రధాన ప్రబోధము. మనం ఎప్పుడూ సహాయం చేయాలి. ఎవరినీ బాధపెట్టరాదు. సహాయమంటే ధన లేదా పస్తు రూపేణా మాత్రమే కానక్కనేదు. ఒక మంచి మాట మాట్లాడినా, బాధను తగ్గించే ఓదార్పు పలుకులు పలికినా ఎదుటి వ్యక్తికి మనం సహాయం చేసినట్టే!

సేవ మూడు రకాలు అన్నారు భగవాన్. మొదటిది, ధనవంతులకు చేసేది “ల్యాష్యునారాయణ సేవ” అవుతుంది. వాళ్ళు తమ అవసరాలకు సేవకులను పెట్టుకోగలరు

కాబట్టి అట్టివారికి మన సేవ అవసరం ఉండదు. మనతో సమానమైనవారికి చేసేది “అశ్వత్థనారాయణ సేవ.” ఇక, బీదలకు చేసే సేవను “దరిద్ర నారాయణసేవ” అన్నారు.

“నారాయణ” అనేది మనమ్ములందరికి వర్తించే పదం. ఎందుకంటే, బీదవారిలోను, ధనవంతులలోను నారాయణు సమంగా ఉన్నాడు. అయితే, బీదవారికి మన సేవలు ఎంతో అవసరం. వారిని త్రికరణశుధిగా సేవించడమే స్వామికి మనము కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా అర్పించవలసిన పూజాపుష్పం. ♦

SRI SATHYA SAI HIGHER SECONDARY SCHOOL, PRASANTHI NILAYAM - 515134, (A.P.)

Phone No: 08555-289289, Website: ssshss.edu.in, E-mail: ssshss@gmail.com

ADMISSION NOTICE 2020-2021

Admissions to Class I (Boys & Girls) and Class XI (Boys & Girls) for the academic year 2020-21 will take place in **June 2020**. The medium of instruction is English and the school is wholly residential.

Admission criteria for Class I **

Age Limit: 5½ years to 6½ years as on 30-09-2020

The Date of Birth should be between 30-03-2014 to 30-03-2015.

** Note: Admissions for class 1 will be under Random method

Admission criteria for Class XI

Only English Medium students are eligible to apply.

Prospectus and Application forms can be downloaded from our website: **www.ssshss.edu.in from 1st January 2020 till 31st January 2020 only.**

The downloaded filled in application should be sent along with a Demand Draft drawn in favour of **Principal, Sri Sathya Sai Higher Secondary School** on STATE BANK OF INDIA, Puttaparthi Branch (CODE no:02786)

Or

payment can be done through online "SBI Collect" for the value of Rs.100/-

with self-addressed envelope with stamp Rs. 10/-

The size of the cover shall be 15 cm x 24 cm .

The last date for submission of filled in application form will be **20-02-2020**

PRINCIPAL

“అడుగు నన్ను, ఇస్తాను”

రేగళ్ళ అనిల్ కుమార్

భగవాన్ బాబావారు తమ దివ్య ప్రసంగములో, “అడుగు, ఇవ్వబడుతుంది” (ఆన్ని అండ్ ఇట్ పల్ బి గివెన్ యు) అన్న బైబిల్ వాక్యమును అంతరాధముతో వివరించిన వైనం సాధకులందరు తెలుసుకొని, ఆకశింపు చేసుకొని, ఆచరించవలసిన విషయం.

“అడుగు నన్ను, ఇస్తాను”, “వెతుకు నన్ను, కనిపిస్తాను”, “తట్టు నా తలుపు, తెరుస్తాను” అని భగవంతుడు వాగ్దానం చేశాడు. కానీ, నీవు భగవంతుడు చెప్పినట్లు చేస్తున్నావా? “అడుగు నన్ను” అంటున్నాడు భగవంతుడు. కానీ, నీవు భగవంతుడిని అడుగుతున్నావా? ప్రకృతిని అడుగుతున్నావు. వెతుకుతున్నావు నీవు. కానీ, భగవంతుజ్ఞి కాదు, సిరిసంపదలను వెతుకుతున్నావు. తలుపు తడుతున్నావు. కానీ, ఆనంద సౌధం తలుపు తట్టడం లేదు, దుఃఖం తలుపు తడుతున్నావు. ఈరీతిగా భగవంతుడు చెప్పినదానికి విరుద్ధంగా నడుచుకుంటున్నావు. చెప్పినట్లుగా చేయి, తక్షణం అడిగినట్లుగా ఇస్తాడు, వెతికినట్లుగా చిక్కుతాడు. హృదయ కవాటం తెరుస్తాడు. ఈ సత్యాన్ని విశ్వసించి దైవాన్ని సంపూర్ణంగా ప్రేమించు. ఏదో లొకికమైన వాంఛలతో భగవంతుని స్వరించకు. భగవంతుడే కావాలని కోరుకో” అని భగవాన్

ఉద్ఘోధించారు. “అడుగు నన్ను” అన్న దైవవాక్యాలోని అంతర్యం గ్రహించలేక మానవులు లొకికమైన భోగభాగ్యములు ఇమ్మని అడుగుతున్నారు. కేవలం భగవత్ప్రస్తుతికోసం, భగవత్ప్రేమకోసం పరితపించేవారే నిజమైన భక్తులు అని సెలవిస్తూ భగవాన్ వివరించిన ఈ క్రింది సంఘటనలద్వారా మన దృష్టాన్ని సరిదిద్దుకొని దైవప్రేమ పొందేందుకు ప్రయత్నించాడు.

దశరథ మహారాజు ఎన్నో సంవత్సరాలుగా ఎదురు చూస్తున్న శుభ తరుణం రానే వచ్చింది. కొసల్యాదేవి పరిపూర్ణ దివ్యత్వముతో ఉట్టిపడుతున్న పండంటి మగబిడ్డకు జన్మనిచ్చింది. ఈ శుభవార్తను ఒక చెలికత్తె వెళ్లి దశరథ మహారాజుకు విస్మయించగా ఆయన పట్టలేని ఆనందంతో ఎంతో విలువైన ఒక రత్నాల హోరమును ఆమెకు కానుకగా అందించబోయాడు. అప్పుడా చెలికత్తె, ‘మహారాజా! నాకు ఇవేషీ వద్దు. నేను కోరుకునేది ఒకటి ఉంది. కాదనకుండా ఇస్తారా?’ అని అడిగింది. “అగ్రహారాలు, వజ్రజైఫూరాల్యులు, ఆ మాటకోస్తే నీవు ఏమి కోరితే అది ఇప్పుడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను” అని దశరథుడు మాటిప్పగా, “అయితే ఇప్పుడు జన్మించిన బిడ్డను ఎత్తుకొని ఆడించి పాడించి లాలించే భూగ్యాన్ని నాకిప్పండి, చాలు” అన్నది. చూశారా, సామాన్యరాలైన ఒక చెలికత్తె ఎంతటి ఉత్సప్పమైన కోరిక కోరుకుందో! ఒకొక్కురి జన్మాంతర సుకృతముచేత ఈవిధమైన పవిత్ర భావములు వారిలో ఆవిర్భవిస్తుంటాయి.

అరణ్యవాసానికి బయలైరిన సీతారాములక్ష్మణులు గంగానదిని దాటవలసివచ్చింది. పడవ నడిపే గుహను, “రామచంద్రా! నీ పాదధూళి సోకి రాయి అహల్యగా మారిందని విన్నాను. మరి నా నావ మీద నీవు పాదం మోహినప్పుడు ఏమవుతుందో కదా! ఎందుకైనా మంచిది, ఒకసారి నీ పాదాలను కడగనిప్పు. ఆ తరువాతనే నావలోకి అడుగుపెడుదువుగాని” అంటూ శ్రీరాముని పాదపద్మాలను అభిషేఖిస్తాడు. ఇక నదిని దాటించటానికి చెల్లించవలసిన రుసుము గురించి శ్రీరాముడు ప్రశ్నించగా, “ప్రభూ! నేను మిమ్మల్ని ఈ నది దాటిస్తాను, అందుకు ప్రతిఫలంగా మీరు నన్ను ఈ భవసాగరం దాటించాలి” అని రెండు చేతులు జోడించి అభ్యర్థించాడు. చూశారా! గుహను చదివిన చదువు ఏపాటిది! అతను కనబరచిన ఆధ్యాత్మిక పరిణతి ఎంత మహానోన్నతమైనది!

ధ్రువుడు ఎలాగైనా శ్రీమహావిష్ణువు అనుగ్రహం పొంది తన తండ్రి తొడపై కూర్చోవాలన్న కోరికకో తపస్సు చేశాడు. విష్ణుమూర్తి సాక్షాత్కర్తించి ఏం కావాలని అడుగగా ఆ పసివాడు, “స్వామీ, ఈ దట్టమైన అడవిలో నేను తపస్సు చేస్తున్న సంగతి తెలిసిన మీకు నా మనసులోని కోరిక తెలియదా?” అంటాడు. మనసులో ఉన్నది మాటలో వ్యక్తం చేయనిదే వరమివ్వడానికి వీలుకాదని విష్ణుమూర్తి విరించగా, “స్వామీ, నేను గాజు పెంకుకోసం వెతుకుతూ వస్తే నాకు అమూల్యమైన వజ్రమే లభించింది. మీ దర్శన భాగ్యం పొందిన నాకు ఇక తాత్కాలిక సంతోషాన్నిచేస్తాడు, భోగభాగ్యాలు అక్కర్చేదు. శాశ్వతానందాన్నిచేసే మీ సాయుజ్యమే కావాలి” అని కోరాడు. రాజ్యసుఖములతో పాటు పరమపదమునుకూడా ధ్రువునికి అనుగ్రహించాడు శ్రీమన్నారాయణుడు.

భక్త ధ్రువునివలె శాశ్వతానందప్రాప్తిని కోరుకుండాం. గుహనివలె భవసాగరాన్ని దాటించవలసిందిగా మనం స్వామిని ప్రార్థించాం. ఆ చెలికత్తెవలె దైవసన్నిధి పెన్నిధిగా భావించుకుండాం. నిరంతర సాధనద్వారా అంతటి ఉన్నత స్థాయిని చేరుకున్నప్పుడే “అడుగు నన్ను” అన్న స్వామి ఉద్ఘోధను అక్కరాలా పాటించినవారమపుతాము. ♦♦

కారుణ్యవూర్లు

పలివెల సుబ్బారాయిడు

- ఉ॥ తూరువు దిక్కునందినుడు దూకొని
వెల్వెదు భంగి, భక్త మం
దారుడు సత్యసాయి తన ధామము
గుమ్మము నుండి వెల్వెదున్,
బారులు తీర్చి కూర్చొనిన
భక్తుల కండ్కకు వెల్వెలీనుచున్
వారల పాపరాశులను భస్మము చేయును
లోకబంధువై.
- ఊ॥ చేరువ వచ్చి, పాదములు చిక్కు విధాన
దయాంతరంగుడై
భారము తానె మోసి తన భక్తుల కాచను
దీనబంధువై
నేరములెల్ల సైచి తన నీడను బ్రోచును
ప్రేమమూర్తియై
సారము లేని జీవికకు సంతసమిచ్చును
సత్యశాయియై!
- కు॥ కన్నుల దేవుని గని యా
పన్నుల కొక్కింత సేవ భక్తిన్ చేయున్
వెన్నున శ్రీ పర్తివిభుం
దన్న కాపుండి బ్రోచు ననురాగముతో! ♦♦

శీలలలో అంతర్వీనంగా ఉన్న అవతారతత్త్వము

విజయదశమి అయిన తరువాత పౌర్ణమియందు సాయంత్రము భగవాన్ బాబావారు భక్తులందరినీ చిత్రావతీ నది ఇసుక తిన్నెలకు తీసికొనివెళ్ళి తమ అమోఘమయిన ఆధ్యాత్మిక ఉపదేశామృతమును ప్రసాదించిరి.

అప్పుడు బెంగళూరు భారతీయ విజ్ఞాన కేంద్రము దైరెక్టరు, డా॥ భగవంతం మాట్లాడుతూ, భగవద్గీతలో ఉపదేశించియున్న కర్మఫల త్యాగము పాశ్చాత్య విజ్ఞానులు చాలామండికి ప్రీతికరమయినదని చెప్పిరి. ‘ఏయి సూర్యులు’ అనే పేరుతో అణువిస్మేటన మహాద్యుతమును గురించి పుస్తకమును ప్రాసాదియున్న అణువిజ్ఞాన శాస్త్రవేత్త లొకరు, భగవద్గీతలోని ‘విశ్వరూప సందర్భం యోగంలో వచ్చే “దివి సూర్య సహస్రస్య” అనే పదాన్నే ఆ పేరుకు అధారమగా స్వీకరించినారు అని చెప్పిరి.

డా॥ భగవంతంగారి మాటలను వింటూ ఉన్న భగవాన్ బాబావారు అప్పటికప్పుడే ఇసుక నుంచి ఒక భగవద్గీత గ్రంథమును సృష్టించి, వారికి అనుగ్రహించిరి! అనంతరం, తమ ఎదుట గుంపలో, లాల్చిమీద ఒకానొక బ్యాడ్జిని ధరించి కూర్చొనియున్న దామరమడుగు కోటారెడ్డిగారిని చూచి, ఆ బ్యాడ్జిని తమ చేతికి ఈయమని అడిగిరి. దానిని తమ హాస్తముతో పట్టుకొని, అందులో చిత్రితమైయున్న కుసుమ హరనాథ దంపతులను గురించి విశదమగా చెప్పిరి. వారు భగవాన్యామ సంకీర్ణముల మహిమలను బాగా ప్రచారము చేసిరనియూ, హరనాథుని గొరాంగదేశుని అపరావతారమని గొరవింతురనియూ చెప్పుతూ, ఇసుకలో నుండి వారిద్వారియెక్కు విగ్రహమునే సృష్టించి తీసిరి! ఆకారమంతయు బ్యాడ్జిలో ఉన్న చిత్రమువలె ఉన్నది! మెలికలు తిరిగిన పాము పడగ క్రింద వారు నిలిచినట్లు! కుసుమాదేవియెక్కు నోసటమీద కుంకుమ చుక్క బొట్టుకూడా! ఆ విగ్రహాన్ని బాబావారు కోటారెడ్డిగారికి ఇంటిలో ప్రతిష్ఠించుకొని పూజించమని అనుగ్రహించిరి.

బాబావారి ఈ లీలా మహిమలలో అంతఃప్రవిష్టమయిన వారి అవతారతత్త్వమును మనము గమనించవలయిను.

చిత్రావతి ఇసుక తిన్నెలపై భగవాన్ సన్నిధిలో భక్తుబుండం ఎవరు ఏ మెట్లులో ఇప్పుడు నిలిచియున్నారో, అక్కడ నుండియే వారిని తమ అనుగ్రహముతో పైకి ఎక్కించేదే శ్రీ సత్యసాయి అవతారోద్ధేశమేకాని, ఏదో ఒక పథమును, ఒక నామమును, ఒక రూపమును, ఒక మతమును స్థాపించేదికాదు. డా॥ సూరి భగవంతంగారికి భగవద్గీతను, కోటారెడ్డిగారికి కుసుమ - హరనాథుల విగ్రహమునూ అనుగ్రహించిన వారి చర్యయొక్క గూఢార్థము ఇదే కదా! కొడ్కెకనాల్లో ఒక క్రైస్తవ ఖాదర్కి క్రీస్తు విగ్రహ సహితమైన జపమాలనూ, బెంగళూరులో శ్రీ రామకృష్ణ మిషన్కు చేరిన మరొకరికి శ్రీ రామకృష్ణుల చిత్రమునూ వారు అనుగ్రహించిన చర్యయొక్క గూఢార్థము ఇదేకదా!

భక్తిర్శద్దులతో ఏ నామమునుకాని, ఏ రూపమునుకాని ధ్యానిస్తే దాని మూలమునే ఆత్మపోక్కాత్మారము సౌధృముని అంటారు బాబావారు. తీప్రమయిన భక్తితో భగవంతుని ఆరాధిస్తే, భక్తునికి ఏ రూపము, ఏ నామము ప్రీతియో ఆ నామరూపములతోనే భగవంతుడు వారికి దర్శనమిచే తీరాలి అంటారు. కనుకనే, తమ భక్తుల భక్తికి కట్టుబడి గజేశ, పాండురంగ, పద్మనాభ, శ్రీరామ, శ్రీ శిర్దీ సాయి, శ్రీకృష్ణ, వేంకటేశ్వర రూపములతో వారివారి ఇష్ట దైవంగా దర్శనమును బాబావారే ప్రసాదించియున్నారు కదా!

- ఎన్. కస్తూరి

(‘సనాతన సారథి’ 1959 దినెంబరు సంచిక నుండి)

మొదట వ్యవస్థలు కూడా ఉన్న ప్రాణికిల్లా అన్నాడు. ఇంకా ప్రాణికిల్లా అన్నాడు. అందులో నీ ప్రాణికిల్లా అన్నాడు. అందులో నీ ప్రాణికిల్లా అన్నాడు. అందులో నీ ప్రాణికిల్లా అన్నాడు. అందులో నీ ప్రాణికిల్లా అన్నాడు.

గుణానికి వారి ప్రాణమును తెలుగు
 నువ్వు కావు వ్యాపించి ప్రాణము
 దోషమును వ్యాపించి వ్యాపించి
 జలమును వ్యాపించి వ్యాపించి
 శృంగారమును వ్యాపించి వ్యాపించి
 వ్యాపించి వ్యాపించి వ్యాపించి
 వ్యాపించి వ్యాపించి వ్యాపించి
 వ్యాపించి వ్యాపించి వ్యాపించి

ஒன்று கீழ்க்கண்ட படிகளை விடக் கூடிய நிலை என்று அறியப்படுகிறது.

ముఖ్యమైన ప్రశ్నలకు ఉద్దేశించి
అంతా విషయాల కుటుంబానికి ప్రశ్నలు చేయాలి.

సాయి మాట స్కల సౌభాగ్యముల మాట

[1988 ఆగస్టు 20 తెల్లవారురూమున స్వామివారి తుంటి ఎముకకు ప్రింక్పర్ అయింది. అయినా వారు దానిని ఏమాత్రం లక్ష్మీపెట్టకుండా, ఆగస్టు 26వ తేదీన బీణం పండుగను పురస్కరించుకొని ప్రశాంతినిలయానికి వేలాదిగా తరలి వచ్చిన కేరళ భక్తులనుద్దేశించి పూర్ణచంద్ర ఆడిబోరియంలో దాదాపు గంటన్నరపాటు నిలబడి దివ్యాపన్యాసం గావించారు. ‘నేను దేహమును కాదు, దేహిని’ అన్న సత్యాన్ని మరోమారు నిర్మంద్యంగా, నిదర్శనాత్మకంగా వెల్లడించారు.

‘బీణం’ అనంతరం స్వామి బృందావన్కి వెళ్లిన సమయంలో ప్రశాంతినిలయం విద్యార్థులందరూ స్వామిని ప్రార్థిస్తూ, తమ స్వీయసంకల్పంతో స్వీకరించిన ‘బాధ’ను తక్షణం నయం చేసుకోవలసిందిగా వేడుకుంటూ లేఖలు ప్రాశారు. హృదయావేదనతో కూడిన విద్యార్థుల లేఖలకు దయాసాగర్లైన స్వామి స్పందించి, “రక్తము మాంసశల్యముల రాశియు దేహము నేను కాదు...” అంటూ తమ దివ్యత్వాన్ని వెల్లడి చేస్తూ; దైవభక్తిని, దేశాభిమానమును ప్రేరేపిస్తూ; విద్యార్థుల కర్తవ్యాన్ని గుర్తు చేస్తూ ఒక దివ్యలేఖ ప్రాసి ప్రొపా. నంజండయ్యాగారి ద్వారా పంపించారు. తుంటి ఎముక విరగడంవలన కూర్చునుటకు వీలులేకపోయినా కేవలం విద్యార్థులపట్ల వారికి గల అపారమైన ప్రేమవాత్సల్యములతో భగవాన్ ప్రాసిన ఆనాటి దివ్యలేఖను ప్రచురణ నిమిత్తం ‘సనాతన సారథి’కి అందజేసిన ప్రొపా. నంజండయ్యాగారికి కృతజ్ఞతలు.

- సం॥]

రక్తము మాంసశల్యముల రాశియు దేహము నేను కాదు, సు
వ్యక్తము కాని కోరికలు వ్యర్థ మనస్సును నేను కాదు,
ముక్కికి భంగకారియగు మోహపుభావన నేను కాదు, నా
శక్తిని నన్నెరుంగగల శాశ్వతుడో పరమాత్మ నేనుగా

విద్యార్థులారా!

అందుకోండి ఆశీర్వాదములు.

అందె మీరంపిన వందనములతోటి అందలి విషయ సుమములు.

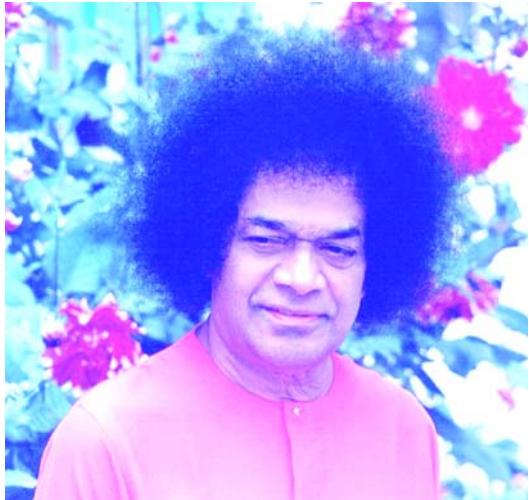
అవియే ఈ కమ్మని కమ్మను మీకందించుటకు కారణమైనది.

ఈ కమ్మ సాయికి హాయిని, మీకు సాయిని అందించుచున్నది.

నేడు కావలసినది జీవితాన్ని సుఖోద్యానవాటికగా భావించే ప్రేమకలాపము కాదు. జీవన సంగ్రామ రంగములో మహాయోధులై నిలువగలిగిన వీరుల ఆదర్శము. ప్రస్తుత పరిస్థితులలో మాటలు, క్రీడలు మీకు వుపకరించవు. చదువులు చదివి ఉన్నత పట్టములు అందుకొన్నంతమాత్రమున దేశమును ప్రకాశింపజేయజాలరు. మీరు వికసించలేరు. సత్యాన్వేషణకై తెగించి ప్రాణాలొడ్డగల ధీరులు, త్యాగులు, పరమ భక్తులు, దైవప్రేమానురక్తులు కావాలి. ప్రేమనే ధనుస్నగా, విజ్ఞానమే కరవాలముగా కలిగి విజ్యంభించి, సాప్రదము స్వప్రయోజనాలకు సమ్మి చెప్పి, పరార్థమును, యథార్థాన్ని విశ్వసించే వీర విద్యార్థులు కావాలి.

ఈనాడు మీరందరూ మహత్యమును సాధించుటకై జన్మించితిరి. చిల్లరి, అల్లరి పిల్లలుగా కాక దైవబిడ్డలుగా, కార్యశూరులుగా, కలిపీరులుగా, కరుణారేఖలుగా, ప్రేమ పాత్రులుగా ప్రపంచములో దైవత్యమును ప్రతిధ్వనింపవలెను. ఇది నిద్రించవలసిన సమయము కాదు. మీమై భవిష్యత్తు భారతావతరణం ఆధారపడియున్నది. ఆ తల్లి మీకై నిరీక్షించుచున్నది. భారత నీతే నశిస్తే ప్రపంచమే నశిస్తుంది. భారతీయ ఆధ్యాత్మికమే కీటించిన విశ్వమే కీటిస్తుంది. దేశ సమగ్రతా పూర్తి మరుగుపడుతుంది. మధురాత్మకమైన ప్రేమానుభూతి భారతజాతియొక్క నీతి. భగవత్ రతిగల భారతి రక్తము మీలో ప్రసరించాలి, ప్రవహించాలి. ఆదర్శవంతమైన అలలు మీలో పుష్టింగాలి. బాహ్యవిద్యలతో బాహ్యప్రభావాలకు దాసులై మీలోని ఆధ్యాత్మిక మొక్కలను త్రుంచివేయకండి. మీలోని సత్క పదార్థాన్ని వెలిగించి దుర్ఘల భావాలను దూరము చేయండి. మీరు దైవదూతలు. కాదు యమదూతలు. భక్తి సాప్రాజ్యాన్ని నెలకొలపండి. దైవప్రేమకు పాత్రులు కండి. భౌతిక విద్యలతో పాటు ఆధ్యాత్మిక శక్తిని అభివృద్ధి చేసుకోండి. గుణప్రేరితమైన ప్రేమ పరిణామం చెందుతుంది. గుణాతీతమైన ప్రేమను గురిగా తీసుకోండి. అల్పభావాలకు, అల్ప కోరికలకు దాసులుకాక ఆత్మానందం మీ నిలయంగా భావించండి. ప్రపంచములో సకల పదార్థాలు క్షణభంగురాలే! ఆత్మానందమే అంత్యము లేనిది. దానికి ప్రయత్నించండి. అన్ని లాభములకంటే గొప్ప లాభం ఆత్మానందం. అది దైవప్రేమవల్లనే లభించును, ఫలించును. కృష్ణతులాభారంయొక్క అంతరార్థము - ధన కనక వస్తు వాహనాదులు కాదు; వజ్ర వైధుర్యములు కాదు. అవి యేవియూ భగవంతునితో తూగలేకపోయినవి. కేవలం భక్తి (ప్రేమ వక్కపే). దానిని పెంచుకోండి.

సాయితత్త్వాన్ని మీలో చాలామంది అర్థం చేసుకొనలేదు, చేసుకొనలేరు. సాయిప్రేమను అర్థం చేసుకోండి. సాయిలో స్వార్థం యే కొసలోనా కానరాదు. యేది చేసినా మీకోసమే. సాయికి కావలసింది ఈ లోకములో యేదియు లేదు.

కప్పురంబు తెలుపు కామధేనువు తెలుపు
చుక్క తెలుపు, హంస రెక్క తెలుపు
అందమైన సాయి మందహాసము తెలుపు.
ఇక్కరసముకన్న ద్రాక్షారసముకన్న
పువ్వకన్న పాప నప్ప కన్న సాయిప్రేమ హాయి
సాయి మాట సకల సౌభాగ్యముల మూట
సాయి దృష్టి పారిజాత వృష్టి
సాయి చేయి తల్లి ప్రేమలోపలి హాయి
యాదియే హాయి మీకు ప్రేమదాయి

మీనుండి నే కోరేది వక్కటే. మీరు అదర్చ జీవులుగా, ఆనంద ప్రాణులుగా, ఆత్మస్వరూపులుగా లోకానికి నదతలలో నిరూపించండి. అదే నిజమైన విద్య. దానికి అంగాలే ఈ లౌకిక విద్యలు.

నిగమముల్ హరియించి హరిదూషణలు చేసి
సోమకాసురుడేమి సుఖము నొందె
పరసతి కోరిన పదితలలవాడేమి
పట్టుకపోయెను గట్టిగాను
ఇల సూదిమొనయంత నీయజాలనటన్న
దుర్యోధనుండేమి దోచుకొనియె
పసిపిల్లలనుకూడ కసికట్టి చంపిన
కంసుడేమైనను గాచుకొనే
నేడు యెదిరించువారికి నిదియె ఘలము
ఇంతకన్నను వేరెద్ది యెరుగపరతు!

బాగా గుర్తించండి, వర్తించండి, ప్రవర్తించండి.

ఇట్లు

మీ హృదయస్థాయి సాయి

కూర్చొనుటకు వీలులేక అక్కరాలు సరిగా వ్రాయలేకపోయాను.

యెవరెవరి భావాలు యొంతెంత స్థాయిలో ఉండునో దానికి తగినట్లు దీనిని స్వీకరిస్తారు.

“యత్ భావమ్ తత్ భవతి” ♡

‘ఫారినర్స్’ కాదు, ‘ఫార్క-నియర్స్’

ఎంతో దూరం... అయినా... ఎంతో దగ్గర!

❖ ‘సాయిదాసు’ ❖

సర్వాంతర్యామి, సర్వవ్యాపకులు అగు భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారికి తమ భక్తకోటిలోని సర్వులూ సన్నిహితులే, ప్రీతిపాత్రులే! దేశ కాల పరిస్థితులతో నిమిత్తము లేకుండగనే భగవాన్ బాబావారు తాము ఎంచుకొన్నారిని, ఈ భూగోళంపైన ఎక్కడ, ఏ దేశంలో, ఏ ఖండములో ఉన్నా సరే, తమ దివ్య ప్రేమపాశముతో పట్టి తమ సన్నిధికి రష్ణించుకొను వైనము, దేనికదే ఒక అధ్యుత లీలగా మనకు గోచరిస్తుంది.

భగవాన్ బాబావారు విదేశి భక్తులను ‘ఫారినర్స్’ అనే పదముతో వ్యవహరించటానికి ఇష్టపడరు. వారంతా తమకు “ఫార్క-నియర్స్” అని సెలవిచ్చారు. అంటే, భౌతికముగా ఎంత దూరాన ఉన్నప్పటికీ వారంతా తమకు అత్యంత సమీపముగా ఉంటారని (సో ఫార్క... యెట్... సో నియర్) భగవాన్ ఉంచావ!

పూజ్యశ్రీ కస్తూరిగారు తాము అక్షరబద్ధం చేసిన ‘సత్యం శివం సుందరం’ నాలుగు సంపుటాలలోనూ 1960-70 దశకాలలో ప్రపంచం నలుమూలలనుండి భగవాన్ సన్నిధికి ఆకర్షింపబడి, వారి దివ్యప్రేమచే ప్రభావితులైన తొలితరాల విదేశి భక్తులగురించిన విశేషాలను విపులముగా ఉట్లేఖించారు. వారిలో కొండరి అనుభవాలను కస్తూరిగారి మాటలలోనే, క్లూప్తముగా పరికింతముగాక!

హోవార్డ్ మర్చెట్:

ఆప్నేలియాకు చెందిన ప్రముఖ రచయిత, దివ్యజ్ఞాన సమాజి (ధియోసఫిస్ట్) అయిన హోవార్డ్ మర్చెట్, “సాయిబాబా, ది మేన్ ఆఫ్ మిరకిల్స్” అను గ్రంథములో ఇట్లు వివరించారు - “సాయిబాబాకు, ఏసుక్కిస్తుకు ఎన్నో పోలికలున్నావి. కేవలం మహిమలను చూపుటలోనేకాదు,

సాయి సన్నిధిలో హోవార్డ్ మర్చెట్

బోధనాపద్ధతియందుకూడా ఈ సారూప్యము కానవచ్చును. బాబావారు మానవుని ఊహకు అతీతులు. ప్రకృతిపై వారికి గల సర్వాధిపత్యము వారి మహిమలద్వారా విదితమగును. వారి సర్వవ్యాపకత్వము, సర్వజ్ఞత్వము, అన్నిటినీ మించిన వారి నిర్మల నిస్సార్ధ ప్రేమతత్త్వము వారి దివ్యత్వమునకు తార్మాణము. రెవెలేషన్స్ ఆఫ్ సెయింట్ జాన్, ది డివైన్ అను గ్రంథములో ‘న్యూ జెరూసలేమ్’ నగరము ఇట్లు వర్ణించబడినది -

“అచ్చట ఆలయములేదు. ఎందువలననగా సర్వశక్తిసమ్మితుడైన భగవంతుడే అచ్చట ఆలయము. అక్కడ తిరస్కారమునకు, దుర్మాగ్దమునకు చోటులేదు. సమస్త జాతుల ప్రజలు ఈ నగర కీర్తి వైభవములను పెంపొందింప గలరు! ఆధ్యాత్మిక దాహము ఉన్న ప్రతి వ్యక్తి, ఇచ్చట అమృతము గ్రోలవచ్చును.”

ఈ వర్ణనయందు మాకు ప్రశాంతినిలయము పోలికలు న్నురించినవి.”

బాబ్ రేమర్:

ಅಮೆರಿಕಾಲೋನಿ ಲಾನ್‌ವಿಂಡೇಲನ್ ನಗರಾನಿಕಿ ಚೆಂದಿನ ಬಾಬ್
ಮರಿಯು ಮೆರ್ಕೆಲ್ ರೆಮ್ಸ್ ದಂಪತ್ತಳು ಭಗವಾನ್ ಬಾಬಾವಾರಿ
ಗುರಿಂಬಿ ವಿನಿ ಪ್ರಶಾಂತಿನಿಲಯಮುನಕು ವಚ್ಚಾರು.
ನಿಲಯಂಲೋ 6 ನೆಲಲಕು ಪೈಗಾ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನಲನು
ಸಾಗಿಂಬಿ ಹಾರಿ ಸ್ವದೇಶಮುನಕು ತಿರಿಗಿ ವೆಳ್ಳಾರು. ಭಾರತೀಯ
ಯೋಗತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರಮುನಂದು ಆಸಕ್ತಿ ಕಲಿಗಿನ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯಲು
ಅನೇಕುಲು ಈ ದಂಪತ್ತಳನು ಕಲುಸುಕೊನಿ, ವಾರು ಸ್ಥಾಪಿಂಬಿನ
ಸತ್ಯಸಾಯ ಸತ್ಯಂಗಮುನಂದು ಚೇರಿ ಸ್ವಾಮಿ ಪ್ರಬೋಧಮುಲ
ಪ್ರಕಾರಮು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನಲು ಗಾವಿಂಚುಂಡಿರಿ. ಅಲ್ಲಿ
ವಾರಿಲೋ ಕೊಂದರು ಬಾಬಾವಾರಿ ದರ್ಜನ, ಆಶೀರ್ವಾದಮುಲನು
ಪೊಂದುಟಕ್ಕ ಇಂಡಿಯಾಕು ವಚ್ಚಿ ಚೆರಿ.

1968లో జూన్ 30 నుండి జులై 15 వరకూ సాగిన భగవాన్ బాబావారి తూర్పు అప్పికా దిగ్విజయ యాత్రలో భాగంగా కెన్నా, ఉగాండా దేశములను భగవానులు తమ దివ్యపదస్పర్శతో పునీతము గావించిన సందర్భములో స్వామివారితో పాటుగా పయనించిన భక్తభృందములో సభ్యులుగా ఉండే సౌభాగ్యము రేమర్స్ దంపతులకు దక్కింది. బొంబాయి నుండి బయలుదేరిన బోయింగ్ 707 విమానములో స్వామివారు ఆసేపులైన సీటుకు ముందు వరుసలోనే కూర్చున్న బాబ్ రేమర్ వారి దివ్య పాదపద్మములను తన కేమెరాతో రెండు ఫోటోలలో బంధించటం గమనించిన భగవానులు, తమ సీటు ముందు కవర్లోని ఒక కార్డు తీసి “బాబీ! ఇది బోయింగ్ 707” అని ప్రేమగా మందలించే ధోరణిలో ప్రాసి బాబ్ రేమర్కు పంపించారు. అందులకు బాబ్ రేమర్ ఆరాధనా పూర్వుకముగా,

“ది స్నేహ ఈజ్ బ్లూ, ది ఓఫన్ టూ,

అవర్ విష హేజ్ కమ్ ట్రూ,

ಡಯ್ ಅರ್ ಪ್ಲಿಯಂಗ್ ವಿಟ್ ಯೂ”

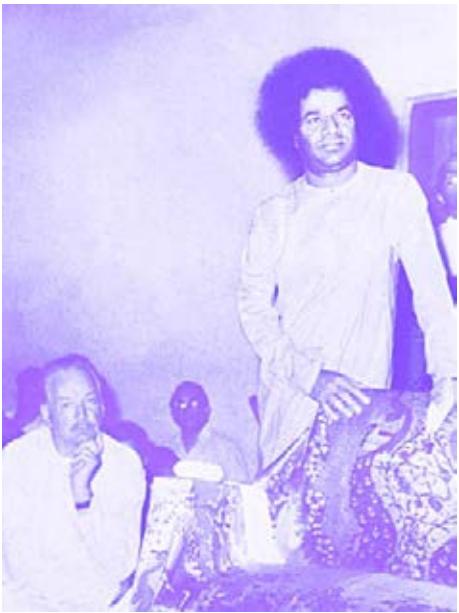
(ఆకాశం నీలంగా ఉంది, సముద్రము కూడా నీలమే! మా కోరిక ఘలించింది, మీతో విమానంలో విహారించే భాగ్యము కలిగింది) అని ఒక కవిత ప్రాణి భగవానులకు సమర్పించారు. అతను సందర్భచితంగా ఇచ్చిన సమాధానానికి భగవాన్ సంతోషం వ్యక్తం చేశారు.

జాన్ హిస్టరీ

సాయి భక్తులైనవారిలో చాలామంది మెట్టమెదు
స్వామిగురించి ఎవరో చెప్పగా విని, పూర్తి వివరంగా
తెలిసికొనుటకు ప్రయత్నిస్తారు. లాస్సెప్పింజెలన్కి చెందిన
జాన్ హిస్టోర్ ఈవిధముగా చెప్పినారు - “కాలిఫోర్నియాలో
బాబానుగురించి ప్రప్రథమముగా బాబ్ రేమర్ మరియు
అతని స్నేహితులనుండి తెలుసుకున్నాను. అటుపైన
ఇంద్రాదేవి, ఆమె అనుచరులద్వారా తెలిసింది. వారు
అప్పబోల్లు మద్రాసు ధియోసాఫికల్ సౌసైటీలో ఉండిన
హోవార్డ్ మర్సెట్ చెప్పగా వినిరి... ఈవిధముగా ఒకరి
నుండి మరొకరికి చేరిన ఈ సమావార ప్రసారమునకు
మూలకారణము భగవాన్ బాబావారి అనుగ్రహమును
చవిచూసిన వ్యక్తులే. వారికి మూలము స్వయముగా
భగవాన్ బాబావారే!”

ఈ విషయమున జాన్ హిస్కోవ్ ఇంకనూ చెప్పునది విందాము - “మేము భగవాన్ బాబావారి గురించి విని యున్న మరునాటి ఉదయం మా మిత్రుడొకరు మా ఇంటికి వచ్చి ఒక పుస్తకము మాకు ఇచ్చేను. అది బాబా జీవిత చరిత్రకు సంబంధించిన గ్రంథము. ఆ పుస్తకమును మేము ఆమూలాగ్రం చదివితిమి. ఏదో అనిర్వచనీయమైన శాంతి మా హృదయాలలో నిండినది. మా ప్రార్థన భగవానులు విని ఆనుగ్రహించినట్లు తెలిసికొంటిమి... మాకు ఆ గ్రంథము నందజేసిన ఆ మిత్రుని కలునుకొని బాబావారి గురించిన ఇతర గ్రంథములనుకూడా సేకరించి చదివితిమి. బాబావారి ప్రభోధములు మా దంపతులను తన్నయులను చేసినవి.

ఆ తరువాతి అదివారము మేము ప్రార్థనలు చేసుకొనుచర్చికి వెళ్లితిమి. అప్పటికి కొన్ని వారములుగా మాకు కనపడని మిత్రురాలు ఒకామె మా చెంతకు వచ్చి కూర్చున్నది. తన పర్యాలో భద్రపరచుకొన్న ఒక పొట్లము నుండి భస్యము తీసి నోటిలో వేసుకొని, అది సాయిబాబా ప్రసాదమనియు, దానిని మాకు ఇచ్చుటకే మమ్ము వెదకుచూ అక్కడికి వచ్చినట్లుగా చెప్పి, ఆ పొట్లమును మాకిచ్చి నిత్యము రాత్రి నిదిరించుకు ముందు అందలి భస్యమును (విభూతి) ఇంచుక నాలుకపై వేసుకొనవలెనని

స్వామి సన్నిధిలో జాన్ హిస్కెవ్

చెప్పేను. అవిధముగా భగవాన్ బాబావారి అనుగ్రహము మాపైన ప్రసరించుట ప్రారంభమయ్యేను. బాబావారిని మేము చర్చచక్కపులతో చూడలేకపోయినను అనేక విధములుగా వారు మాకు సన్నిహితులు కాజొచ్చిరి. ఇక బాబావారిని ప్రత్యక్షముగా దర్శించుకొనవలెనన్న తీవ్రమైన ఆకాంక్షతో ప్రశాంతినిలయమునకు మా దంపతులము ప్రయాణమైతిమి.

“మొట్టమొదటిసారిగా భగవాన్ దివ్య సన్నిధికి నేను చేరుకున్నప్పుడు నా నలబై ఏడు సంవత్సరాల జీవితంలో నేను అన్వేషిస్తున్న ఆ అంతిమ లక్ష్యము, ఆ ఏకైక వ్యక్తి భగవాన్ బాబావారేనని నేను గ్రహించాను. బాబా దివ్య సన్నిధికి చేరుకున్న, ఎన్నటికీ మరిచిపోలేని ఆ రోజున, నేనొక అద్భుతమైన విషయాన్ని తెలుసుకోగలిగాను. అదేమిటంటే - నేను ఒక భక్తుడిని అని! నేనెప్పుడూ అటువంటి అనుభూతిని పొంది ఉండకపోవటంవలన అది నాకు చాలా ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది. ఆ ప్రశాంతమైన వాతావరణంలో నా అంతరంగ చైతన్యం జాగ్రతమైంది. ఎండి బీటలు వారిన నా పాశ్చాత్య హృదయంలో ప్రేమ ప్రవహిస్తున్న విషయం అనుభవానికి వచ్చింది. ఆ ప్రేమ ప్రవాహానికి మూలం భగవానులేనని గ్రహించితిని.”

హిల్డా ఛార్లీటన్:

స్వామి నివాసినియైన హిల్డా ఛార్లీటన్ శ్రీలంకలో అనేక సంవత్సరాలపాటు బొధ్ధమత సిద్ధాంతముల అధ్యయనంలో గడిపి, అటుపై ధిలీకి వచ్చి శక్తి ఆరాధన, ధ్యాన సాధనలో నిమగ్నరాలైంది. ఒకసారి ఆమెకు శిరిదీ క్షేత్రాన్ని సందర్శించే భాగ్యము కలిగినది. అక్కడకు 500 మైళ్ళ దూరములో వున్న పుట్టపర్తిలో శిరిదీ సాయిబాబావారి పునరవతారమైన భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు ప్రత్యక్ష రూపమున దర్శనమిచ్చుచున్నారనీ, అద్భుత లీలలు ప్రకటిస్తున్నారనీ తెలుసుకొని, 1964వ సంవత్సరం చివరిలో బొంబాయినుండి ప్రశాంతినిలయమునకు ప్రయాణమైంది.

లీలలు, మహిమలు అనేవి ఉన్నాయా? అనీ; వాటిని ప్రకటిస్తున్న ఆ పరమాద్యతమార్తిని దర్శించాలనే ఉత్సవతతోనూ ప్రశాంతినిలయమునకు చేరిన హిల్డా ఛార్లీటన్ ఇక్కడ స్వామి సన్నిధిలో సుమారు రెండేళ్ళపాటు ఆధ్యాత్మిక సాధనాక్రమంలో గడిపింది. అటుపై అమెరికాకు తిరిగి వెళ్లి, స్వామి నగరంలో శ్రీ సత్యసాయి అధ్యయన మండలి స్థాపించి; పాశ్చాత్యులకు ఆధ్యాత్మిక సాధన, ధ్యానయోగములలో శిక్షణగరచూ, వారికి భగవానుల దివ్యపథమున మార్గనిర్దేశము చేస్తూ తన జీవితాన్ని సార్థకము చేసుకొంది.

ఒకానొక విశేష వ్యాస సంకలన సంపటంలో ప్రచురించిన వ్యాసములో, “భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు తమ నామరూపములకు అతీతముగా అధిగమించి, అదైవతమార్గమున నిరాకార సంపూర్ణ పరాశక్తిగా తమను ‘సర్వం ఖల్విదమ్ బ్రహ్మ’ అను తత్త్వముగా గ్రహించాలని బోధించారు. అందువలన ఇప్పుడు భగవాన్ బాబావారిని సర్వవ్యాపకమైన వాయువుగా, అనంతాకాశముగా, సక్షత మండలముగా, సూర్యచంద్రులుగా, సర్వమూ వారే - వారే సర్వముగా నేను గ్రహింపగలగుతున్నాను” అని ప్రాశారు హిల్డా ఛార్లీటన్.

ఇంద్రాదేవి:

యుషాజీన్ పీటర్సన్ అను పేరుతో రఘ్య దేవమున జన్మించి, అమెరికా దేశ పౌరసత్వమును పొంది, హాలీవుడ్

స్వామి సన్నిధిలో ఇంద్రాదేవి

చలనచిత్ర, నాటకరంగాలలో భ్యాతి గడించి, మైసురులో యోగాచార్యులు శ్రీ తిరుమల కృష్ణమాచారిగారివద్ద యోగశాస్త్రమును అభ్యసించి, ప్రప్రథమ యోగా మహిళగా, ఇంద్రాదేవి అను భారతీయ నామముతో ప్రభ్యాతిగాంచిన ఈ యోగ శిక్షకురాలు హోషార్థ మర్చెట్ దంపతులద్వారా భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయబాబావారి మహిమలను గురించి తెలుసుకొనెను. 1966 ఏప్రిల్లో మర్చెట్ దంపతులను కలుసుకున్న ఇంద్రాదేవి, వారి సలహా ప్రకారము ప్రశాంతినిలయమునకు వచ్చెను. “నీవు ఎచ్చట ఉండినను, నేను నీ వెంటనే ఉందును” అని భగవాన్ బాబావారు ఆమెకు అభయమొసగి, అనేక దివ్యానుభవములను ప్రసాదించిరి.

1967 ఫిబ్రవరిలో ఆమె ప్రశాంతినిలయమునకు మరల వచ్చినప్పుడు వేదపాఠశాల పిల్లలకును, నిలయ వాసులకును యోగాసనములను, ధ్యానసాధనలను బోధించేందుకు ఆమెకు భగవాన్ అనుజ్ఞ నిచ్చిరి. ఆమె బోధించే సమయములందు బాబా అచ్చేటికి దయచేసి, ధ్యానమునకు దీపకళికను సాధనముగా గ్రహించుటలోగల కారణమును వివరించిరి. “తస్యమధ్యే వహ్నిశ్చిభా నీలతోయదమధ్యస్థా, విద్యుల్లేఖేవభాస్వర...” అని వేదము కూడా చెప్పేను కనుక ఈవిధమైన జ్యోతిర్మానము వేద ధర్మ సమ్మతమైనదే అని భగవానులు సెలవిచ్చిరి.

రిచర్డ్ బాక్:

అమెరికాలోని హాలీవుడ్లో “పసిఫిక్ జాజ్ అండ్ వరల్డ్ పసిఫిక్ రికార్డ్” అనే ప్రసిద్ధ సంగీత రికార్డుల తయారీ సంస్థ వ్యవస్థాపక అధ్యక్షులైన రిచర్డ్ బాక్, తనకు విభ్యాత సితార్ విద్యాంసులైన పండిట్ రవిశంకర్తోగల వ్యక్తిగత వృత్తిపరమైన సంబంధ అనుబంధాలద్వారా భారతీయ శాస్త్రీయ సంగీతాన్ని పాశ్చాత్య దేశాలలోని సంగీతప్రయిములకు, శ్రేతలకు పరిచయం చేయటంలో ప్రముఖ పాత్ర పహించారు. పండిట్ రవిశంకర్ద్వారా భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయబాబావారి గురించి విని తెలుసుకున్న రిచర్డ్ బాక్ తన భార్య జానెట్తో కలిసి ఎస్.ఎ.ఐ. (సాయి - స్పీరిట్యువర్ల అడ్వెన్స్‌మెంట్ ఆఫ్ ది ఇండివిడ్యువల్) శౌండేషన్‌ను స్థాపించి, భగవాన్ బాబావారిపై పలు పీడియో చిత్రాలను రూపొందించి ప్రపంచానికి విస్తృతంగా అందజేశారు.

“మహిమలు తప్ప మిగతావ్యుతి నేను నమ్మతాను, అని నేను తొలిసారి స్వామి సన్నిధికి వచ్చేముందు ఇంద్రాదేవితో చెప్పాను” అని పేరొన్నారు రిచర్డ్ బాక్.

స్వామి సన్నిధిలో రిచర్డ్ బాక్ దంపతులు

“కానీ, బాబావారితో నాకు సాన్నిహిత్యం పెరిగి, వారి దివ్య మహిమలను అనుభవించటం ప్రారంభించిన దగ్గరనుండి అవి వారికి అత్యంత సహజ లక్షణములనీ, నేను గ్రహించ గలిగాను. వారు ఏదో దివ్యలోకం నుండి వచ్చినట్లు నేను చూడగలిగాను. శాస్త్రియము, స్వాభావికములు అయినవిగా కనిపించే సిద్ధాంతాలను భంగపరుస్తూ కాలాతీతమైనదేదో స్ఫోటించి అద్వృత్తం అనబడేదానిని బాబావారు తమ దివ్యత్వమునకు నిదర్శనముగా చూపిస్తారు.... వారితో స్వయంగా అనుభవాలు పొందిన తరువాత ఇంక నా మనస్సులో భగవంతుడు ఉన్నాడా? అన్న సందేహం లేనేలేదు!” అని రిచర్డ్ బాక్ తాను 1979 సెప్టెంబర్లో

అమెరికాలోని “మూవ్ మెంట్” అనే పత్రికకు ఇచ్చిన ఇంటర్వ్యూలో వివరించారు.

విదేశీ భక్తుల ఇటువంటి దివ్యసుభవములగురించి వ్యాఖ్యానిస్తూ పూజ్యల్మీ కస్తూరిగారు, “వాస్తవంగా పంపబడని ఒక తంతివార్త, తపాలాలో వేయబడని ఒక ఉత్తరం, చెయ్యని ఒక భోన్కాల్ సాయి భగవానుల భక్తవాత్సల్యాన్ని వెల్లడిచేసి, చీకటిలో కొట్టుమిట్టాడుతున్న వారిని మేల్కొలిపి, నమ్మకం కలిగించి లేక సలహా చెప్పి, చివరకు వారిని ప్రశాంతినిలయమునకు రావలసిందిగా సాదరంగా సౌంజ్య చేస్తున్న దివ్యహస్తాన్ని దర్శింపజేయ గలవు” అంటారు. ♦♦

కర్మరథస్వం

ఒక మహారాజు తన పట్టపుటేనుగుపై పురవీధులలో విహరిస్తూ, గంధపుచెక్కలు విక్రయించే ఒక దుకాణం ఎదురుగా ఆగి తన మంత్రితో, “నాకెందుకో ఈ దుకాణం యజమానిని ఉరి తీయించాలనిపిస్తోంది” అంటూ ముందుకు కదిలాడు. మంత్రి నిర్ణాయితపోయాడు.

మరుసటిరోజు మంత్రి మారువేషంలో ఆ దుకాణానికి వెళ్లి యజమానితో మాటా మంతీ కలిపాడు. తన వ్యాపారం పూర్తిగా కుంటుపడిందని, గంధపుచెక్కలు కొనుగోలు చేసేవారే కరవయ్యారని ఆ వ్యాపారి మంత్రి ఎదుట వాపోయాడు. “మహారాజు గనుక మరణిస్తే ఆయన దహన సంస్థారం నిమిత్తం గంధపుచెక్కలు అవసరమవుతాయి. పట్టణంలో గంధపుచెక్కల వ్యాపారం చేస్తున్నది నేనొక్కడినే. కాబట్టి, మహారాజు మరణించాలని కోరుకుంటున్నాను” అన్నాడు.

ఆ వ్యాపారిని ఉరితీయించాలన్న ఆలోచన మహారాజుకు ఉన్నట్లుండి ఎందుకు కలిగిందో మంత్రికి అవగతమైంది. మహారాజుపట్ల ఆ వ్యాపారిలో ఏర్పడిన నగెటివ్ ఆలోచన, అతనిపట్ల మహారాజులో కూడా అదేవిధమైన నగెటివ్ భావన కలగడానికి కారణమైందని గ్రహించాడు.

సహ్యదయుడైన ఆ మంత్రి కొద్ది క్షణాలు ఆలోచించి, ఆ వ్యాపారి దగ్గర కొన్ని గంధపుచెక్కలను కొనుగోలు చేసి, చక్కగా ప్యాక్ చేయించి, నేరుగా మహారాజు దగ్గరకు తీసుకు వెళ్లాడు. గంధపుచెక్కల వ్యాపారి కానుకగా పంపించాడంటూ వాటిని మహారాజుకు అందజేయగా ఆయన ఎంతో సంతోషించాడు. అకారణంగా ఆ వ్యాపారిపట్ల తనకు కలిగిన నగెటివ్ ఆలోచనను తలుచుకొని పశ్చాత్తాపవడ్డాడు. వెంటనే కొన్ని బంగారు కాసులను అతనికి బహుమానంగా పంపించాడు. అవి అందుకొన్న ఆ వ్యాపారి మహారాజుయొక్క దాత్పూత్యాన్ని వేనోళ్ళ కొనియాడాడు. అంతకుముందు తను స్వార్థంకోసం మహారాజు మరణాన్ని కోరుకున్నందుకు అతనుకూడా ఎంతగానో పశ్చాత్తాపవడ్డాడు.

మనము ఇతరుల మంచిని కోరుకున్నప్పుడు ఆ పాజిటివ్ ఆలోచనలవల్ల ఏదో విధంగా మనకే మేలు జరుగుతుంది. అట్లుకాకుండా, ఇతరులకు చెడు జరగాలని కోరుకుంటే, ఆ దుష్పలితాన్ని కూడా మనమే అనుభవించక తప్పదు. మనము అనుభవించేదంతా మన ఆలోచనల “రియాక్షన్”, “రిప్లిక్షన్”, “రిసాండ్ లే!

ఈ కథ చెప్పిన తరువాత స్వామి “కర్మ అంటే ఏమిటి?” అని విద్యార్థులను అడిగారు. “చేసే పని, స్వామీ” అన్నారు విద్యార్థులు. “కాదు, మీ ఆలోచనలే మీ కర్మలు” అన్నారు భగవాన్. ♦♦

‘ఎఱుగగలరే నీ లీలలు ఎవరైనముగా!’

(గత సంచిక తరువాయి)

❖ ఇంద్రేశ్వర్ సింగ్ సిరోపిం

పదవ తరగతి పరీక్షలు ప్రాసి, నేను బొంబాయికి తిరిగి వచ్చిన రోజులాచి. నేను, నా స్నేహితులు సెయింట్ గ్రేవియర్ కాలేజిలో చేరాలని నిశ్చయించుకుని, కావలసిన ఏర్పాట్లు చేసుకున్నాం. మాదొక అల్లరి గ్యాంగు. కార్సు, బైకులతో మజా చేయవచ్చని ఉత్సాహంగా ఉన్నాం. అంతా పక్కాగా కుదిరిందనుకుంటున్న సమయంలో మా అమృత్యు (నవానగర్ రాజమాత) నన్ను పిలిచి, “రేపు మనం పుట్టపర్తికి వెళుతున్నాం” అని చెప్పింది. “భగవంతుడా!” అని తల పట్టుకున్నాను. స్వామి నా ప్లోఫ్సను తలకిందులు చేస్తారేమోనని భయపడ్డాను. నా కళ్యాంట నీళ్యు తిరిగాయి. అమృత్యు అవి అనంద బాష్పాలనుకుంది!

వెంటనే నేను మా గ్యాంగును కలిసి, “రేపు నేను పుట్టపర్తికి వెళుతున్నాను. స్వామి నా చదువు గురించి అడిగితే ఎలా?” అన్నాను.

“ఏం కాదులే, మీరు అక్కడ ఉండేది ఒక్కరోజే కాబట్టి, స్వామి అసలు ఇంటర్యూకి పిలువకపోవచ్చు. ఒకవేళ పిలిచినా, నీ చదువుగురించి అడుగకపోవచ్చు. అడగవద్దని స్వామిని ప్రార్థించుకో, నిబ్బరంగా ఉండు” అని దైర్యం చెప్పారు నా మిత్రులు.

మర్మాదు పుట్టపర్తి చేరాం. కొన్ని క్షణాల్లోనే మేము ఇంటర్యూర్యారూమ్లో ఉన్నాం. అమృత్యు అమృత్యు ఆడవారి వైపు కూర్చున్నారు. మగవారివైపు బిక్కుబిక్కుమంటూ

నేనోక్కడినే! చేసేది లేక కళ్య మూసుకుని, “స్వామి, దయచేసి నా చదువు సంగతి ప్రస్తావించకండి” అని ప్రార్థించటం మొదలుపెట్టాను. అంతవరకు అమృత్యుతో ఏవేవో విషయాలు మాట్లాడుతున్న స్వామి ఉన్నట్టుండి నావంక చూశారు. “రాజమాతా! గోపాల్ చదువు సంగతేమిటి?” అని అడిగారు. నేను చటుక్కున్న స్వామికి మోకరిల్లి, “ఏం ఫరవాలేదు స్వామి, (ఈ మానవమాత్రుడు దైవానికి భరోసా ఇస్తున్నాడు), నా చదువు బాగా సాగుతోంది. నేను పదవ తరగతి పరీక్షలు బాగా ప్రాశాను. మీ దయతో ముంబైలో గ్రేవియర్ కాలేజిలో చేరిపోతాను. అన్ని ఏర్పాట్లు జరిగాయి” అని చెప్పుంటే, ఇంతలో మా అమృత్యు కలగజేసుకొని, “స్వామి, వీడికెం తెలీదు. వాడు మీ పాదపద్మాలవద్ద ఉండి చదువుకుంటే నాకు అనందం” అంది. అందుకు స్వామి, “వీడు మా కాలేజిలో చేరి చదువుకోవచ్చు... కానీ...” అంటూ

నన్ను చూశారు. అంతలోనే, “ఆఁ ... తప్పకుండా మా కాలేజిలో చేరి చదువుకోవచ్చు... కానీ...” అంటూ మళ్ళీ కాస్టేపట్లోనే నా స్వాలు జీవితమంతా కళ్య ముందు తిరిగింది. పట్టిక స్వాలులో గోదలు దూకి వెళ్ళి సినిమాలు చూడటం, హోటల్స్కి వెళ్ళి ఇష్టమొచ్చినది తినటం....అల్లరి చేయటం అన్నీ గుర్తుకొచ్చాయి. స్వామివారి స్వాల్లో చేరితే ఇంక అలాంటి ఆటలు సాగవు.

స్వామి ఏమి చెప్పబోతున్నారో అని బెంగగా ఎదురు చూశాను. కానేపటికి స్వామి, “మా కాలేజి హాస్పిట్లో మాంసాహారం ఉండదు” అన్నారు.

‘బతికాను దేవుడు’ అనుకుని, “అవను స్వామి, నాకేమా మాంసాహారం అలవాటు. అది లేకపోతే తిండి సహించదు” అన్నాను. “నాకు తెలుసు” అన్నారు స్వామి. మా అమ్మమ్ముకేసి తిరిగి, “రాజమాతా! బొంబాయిలో మీరు సోమవారం శివునికి ప్రీతికరమనీ, గురువారం స్వామికనీ మాంసాహారం ముట్టుకోరు కదా! అప్పుడు గోపాల్ ఏం చేస్తాడో తెలుసా? ఆల్ట్రాహాంట్ రోడ్లు, కెంప్స్ కార్పూర్ మీదుగా గ్రౌలియర్ ట్ర్యాంకు చేరతాడు. అక్కడ మాంసాహారం అమ్మే ఒక దుకాణం ఉంది. అక్కడికి వెళ్లి కబాబ్లు తినేసి వస్తుంటాడు” అన్నారు.

స్వామి నా గుట్టంతా బయటపెట్టేశారు. అయినా అది నా మంచికి అనుకుని తల ఊపసాగాను. నేను స్వామివారి స్వాత్మాలో చేరకుండా తప్పించుకోవటానికి ఇదొక మంచి అవకాశం అనుకున్నాను.

స్వామి మళ్ళీ చెప్పడం మొదలుపెట్టారు. “అది వారానికి రెండుసార్లే? అంతకుముందున్న హాస్పిట్లో ప్రతి రోజూ మాంసాహారం పెట్టేవారు. అయినా వీడు బయటకు పారిపోయేవాడు” అంటూ నా వంక చూసి, “అవునా?” అన్నారు. “అవను స్వామి” అని ఒప్పుకున్నాను. నాకు వేరే దారి లేదు. “పెవిలియన్ వెనుక ఉన్న గోడ దూకి బయటకు పోయేవాడు. ఒకసారి భారతి దగ్గరకు, ఒకసారి రేష్యూవద్దకు పోయేవాడు” అని చెప్పి ఆగారు. అమ్మమ్మ నాకేసి, స్వామికేసి మార్చి మార్చి చూసున్నది. నాకు దిగ్ర్మంతితో చెమటలుపట్టి ముఖం పాలిపోయింది. స్వామి ఇలా చేశారేమిటి! ‘భారతి’ నాకిష్టమైన అమ్మెటలు అమ్మే దుకాణమనీ, రేష్యూ’ కబాబ్లు దొరికే దుకాణమనీ స్వామి చెప్పేదు. నా జేబులో ఉన్న డబ్బును బట్టి ఏదో ఒక దుకాణానికి వెళ్లేవాడిని. పైగా రెండూ మగవారు నడిపే దుకాణాలే! కానీ, స్వామి వాటినిగురించి చెప్పిన విధానం నన్ను చిక్కులో పడేసింది.

వెంటనే అమ్మమ్మ స్వామి పాదాలపై పడి, “స్వామి, నా మనవడిని కాపాడండి. మీ స్వాత్మాలో చేరుకోండి. వాడు

మంచివాడే. కానీ, రాజ్యపుత్ర రక్తం వాడిచేత అలాంటి పనులు చేయస్తోంది. వాడిని కాపాడండి స్వామి” అని వేడుకోవడం మొదలుపెట్టింది.

స్వామి కొంటెతనం చిందే కళ్ళతో నాకేసి సూటిగా చూస్తూ, “ఇంకా చెప్పమంటావా?” అన్నారు.

నేను గాథరాగా, “పద్మ స్వామి, ఇప్పటికే చాలా నష్టం జరిగిపోయింది” అన్నాను.

“మరి మా కాలేజికి వస్తావా?” అన్నారు. “వస్తాను స్వామి” అంటూ బుద్ధిమంతుడిలా తలూపాను.

మరికొన్ని క్షణాలకే ఇంటర్వ్యూ ముగిసింది.

బొంబాయి తిరిగి రాగానే, మా గ్రౌంగ్ని కలిసి, దేవుడి ఎత్తుకి, పై ఎత్తు వేయడమెలా అని సమాలోచన జరిపాను. ఏదో ఒకటి చేయకపోతే స్వామి కాలేజిలో నన్ను చేర్చడం భాయం.

నిజానికి స్వామి అంటే నాకెంతో ఇష్టం. పుట్టప్రతి లేదా బృందావన్ వెళ్లినప్పుడల్లా, తెల్లని దుస్తుల్లో ఎంతో క్రమశిక్షణతో భజనలు పాడుతూ, వేదం చదువుతూ కనబదే పిల్లలను చూస్తూ ఉండేవాడిని. కానీ నేను ఊహించుకున్న భవిష్యత్తు అది కాదు. నేను సైన్యంలో చేరి, ఆలివ్గ్రెన్ యూనిఫామ్స్తో కవాతు చేయాలని కలలు కనేవాడిని. కానీ నేను, ఆలివ్ కొమ్మ (శాంతి చిహ్నం) పట్టుకుని, తమ శేత్రసైన్యంలో చేరాలన్నది స్వామివారి సంకల్పం.

మళ్ళీ నా కథలోకి వస్తే, నే చెప్పినదంతా విన్నాక, నా మిత్రులు ఒక చక్కని సలహా ఇచ్చారు. “భయపడకు. స్వామి కాలేజిలో సిఫార్సులు నడవవు. ఎవరిపట్ల వివక్ష ఉండదు; ఎవరినీ ప్రత్యేకంగా చూడడమూ ఉండదు. ఆ కాలేజిలో చేరాలంటే ప్రవేశ పరీక్ష పాసవాలి. నువ్వు పరీక్ష బాగా రాయకు. చాలు” అని సలహా ఇచ్చారు.

ఆహో! ఎంత చక్కని సలహా! ఆనందంతో చదవడమే మానేసాను.

పరీక్షకోసం పర్తికి బయలుదేరే రోజున స్వామి భక్తులు ఒకరు నన్ను కలిసి, “గోపాల్, నీ కుటుంబ ప్రతిష్ఠ నిలబెట్టు. ప్రవేశ పరీక్ష బాగా రాయి” అని చెప్పారు.

నా గుండెలో రాయి పడింది. “అయ్యా దేవుడా! కుటుంబ ప్రతిష్ఠ నిలబెట్టాలి అంటే నేను పరీక్ష బాగా ప్రాయవలసిందే” అనుకుని ఆ ఐదు రోజులూ కష్టపడి చదివాను. పరీక్ష పొనై కాలేజి ఇంటర్వ్యూ రూములో అడుగు పెట్టాను.

మరొక పదిహేను నిమిషాల్సో, నా భవిష్యత్తు, అంటే మజా చేసే జీవితమా, క్రమశిక్షణతోకూడిన జీవితమా అనేది తేలిపోతుంది. ఇంటర్వ్యూ బాగా చేయకూడదని నిశ్చయించుకున్నాను. ఇంటర్వ్యూ బోర్డు సభ్యులు నన్ను సెల్క్యు చేయకూడదని ఆ స్వామినే ప్రార్థించసాగాను.

నేను కోరుకున్న అవకాశం రానే వచ్చింది. ఇంటర్వ్యూ బోర్డు సభ్యులోకరు, “నువ్వు భజనలు పాడగలవా?” అని అడిగారు.

నేను వెంటనే, “నాకే భజనలూ రావు, మా ఇంట్లో ప్రతి రోజు భజనలు పాడతారుకాని, నాకవి రుచించవు” అని చెప్పాను.

“సరే, ఏ పాటలు పాడగలవు?” అని అడిగారు. హిందీ సినిమా పాటలు పాడతానని చెప్పాను.

పర్తిలో సినిమాలు చూడడం నిషిద్ధం అని నాకు తెలుసు. ఇంకేం, నన్ను బయటకు పంపేస్తారునుకుంటే బోర్డు మెంబరు ఒకరు, “గోపాల్, నీవంటివారే మా కాలేజికి కావాలి. ‘నాకు భజనలు బాగా వచ్చుకానీ ఈరోజు గొంతు బాగోలేదని నువ్వు చెప్పి ఉంటే, మేం పట్టించుకునేవాళ్లం కాదు. కానీ నువ్వు నిజం వెప్పావు. మాకు కావలసిందదే’” అన్నారు.

అంతే! నేను వచ్చి స్వామి కాలేజిలో చేరాను. కొన్ని నెలలు గడిచాయి. ఒక్కసారిగా కరినమైన క్రమశిక్షణ ఉండే వాతావరణంలోకి వచ్చి పడ్డ షాకునుంచి నేను క్రమంగా తేరుకున్నాను.

ఒకరోజు భజన సమయంలో, మందిరం వరండాలో స్వామి ఇంటర్వ్యూ గది తలుపుకు దగ్గరగా కూర్చుని, నాకిష్టమైన ఊహల్లో తేలిపోతున్నాను. మూడు రోజులుగా అది నాకెంతో ఆనందం కలిగిస్తూ ఉండినది.

ఇంతకీ సంగతేమటంటే, ఒక ఆషాధభూతి మా అమృమృగారి ప్రాపకం సంపాదించాడు. నమ్మినబంటుగా

నటిస్తూ, అమె నిర్వహించే ధార్మిక సంస్థల నిధులను స్వాహ చేయడం మొదలుపెట్టాడు. అది నన్ను కలచివేసింది. పరిస్థితి వివరిస్తూ, ఉత్తరం రాయడం తప్ప నేను చేయగలిగిందిమీ లేదు. కానీ దానివల్ల ఫలితం కనబడలేదు.

ఆరోజున స్వామి ఇంటర్వ్యూ రూములో ఉన్న సమయంలో నేను మందిరం వరండాలో కూర్చుని అతన్ని చిత్తకబాదుతున్నట్టు ఊహించుకోవడం మొదలుపెట్టాను. నా శక్తి అంతటిని ఉపయోగించి, అతని దవడపై వేటు వేసిన సమయంలో, స్వామి ఇంటర్వ్యూ రూములో నుండి బయటకు వచ్చి ‘గోపాల్’ అని పిలిచారు.

పిల్లిలా స్వామి వెంట ఇంటర్వ్యూ రూములోకి వెళ్లాను.

‘ఎందుకలా చేస్తున్నావు?’ అని అడిగారు.

‘ఎం చేశాను స్వామీ?’ అన్నాను.

‘ఎందుకు హత్య చేయబోయావు?’ అని అడిగారు.

‘హత్యా? నేను ఎవరిపైనా వ్రేలు కూడా ఎత్తలేదుకదా స్వామీ’ అన్నాను.

‘లేదు, నువ్వు ఆ నేరం చేశావు’ అన్నారు స్వామి. ‘మనసులో కలిగే ఆలోచనలు, భావోద్దేకాలను అచరణలో పెట్టినా పెట్టుకపోయినా వాటికి సంబంధించిన ఫలితాన్ని అనుభవించవలసివస్తుండన్నది దైవశాసనం. ఒకవిధంగా ఆలోచనలుకూడా కర్మలే! మూడుమార్లు నువ్వుతన్ని చంపాలనుకున్నావు. అవునా?’ అన్నారు.

నిర్మాంతపోయి ‘అవును స్వామీ’ అని ఒప్పుకున్నాను. ‘దానికి ఫలితం ఏడు రెట్లు అనుభవించవలసి ఉంటుంది. నువ్వు ఇరవై ఒక్కమార్లు హత్యానేరం చేశావు’ అన్నారు స్వామి.

నాకు తల తిరుగుతున్నట్లయింది. చిటికెన వ్రేలు సైతం కదల్చుకపోయినా, నాపై ఇరవై ఒక్కమార్లు హత్యలు చేసిన అభియోగం మోపబడింది!

అక్కడ మా అమృమృగారి ప్రాపకం సంపాదించిన ఆ ఆషాధభూతి తాను స్వాహ చేస్తున్న స్థామ్యును సంతోషంగా బ్యాంకులో జమ చేసుకుంటూ ఉంటే, ఇక్కడ నేనేమా కేవలం నా ఆలోచనల్లో అతనిని హింసించినందువల్ల హంతకుడిగా పరిగణింపబడుతున్నాను!

స్వామి అవిధమైన తీర్పు ఇవ్వటం నాకు చాలా అన్యాయం అనిపించింది. కానీ ఫిర్యాదు చేయడానికది సమయం కాదు. వెంటనే స్వామి పాదాలపై పడి, ‘స్వామీ, నన్న కాపాడండి. నాకు ఏమి చేయాలో తెలియటంలేదు’ అన్నాను.

‘సువ్వతన్ని ఇంకా కొట్టాలనుకుంటున్నావా?’ అని అడిగారు స్వామి.

‘అవును స్వామీ, మీరు అనుమతిస్తే...’ అన్నాను.

స్వామి ‘సరే, అలాగే కానివ్వు’ అన్నారు.

అంతలోనే దృశ్యం మారిపోయింది. నేనొక కొండకొమ్మున ఉన్నాను. ఎదురుగా ఆ వ్యక్తి ఉన్నాడు. పెనుగాలులు వీస్తున్నాయి. కిందన ఎక్కడో సముద్రపుటలు, పదునైన పలువరసలా ఉన్న రాళ్ళను ధీకొని, ఎగసిపడుతున్నాయి. స్వామి అనుమతించారు కదా అని నేను ఆ వ్యక్తిని చితగ్గొదుతున్నాను. నేను కొట్టిన దెబ్బలకు ఆ వ్యక్తి, ఎగిరి కిందకు పడిపోతున్నాడు. అదంతా ఒక స్లోమోషన్ చిత్రంలా ఉంది.

అంతలో, ‘గోపాల్, అతని చేతిలో ఏముందో చూడు’ అని స్వామి గౌంతు వినపడింది.

దిగువకు చూస్తే, అతని చేతిలో ముద్దులు మూటగట్టే శిశువు కనబడింది. నేను నిశ్చేష్పుడినయ్యాను. కింద పడితే అతనితోపాటు ఆ శిశువుకూడా మరణించడం తథ్యం. నేనా అలోచనే భరించలేకపోయాను. ఆ శిశువును ఎలాగైనా రక్కించాలని వెంటనే కొండకొమ్మునుంచి ముందుకు బాగా వంగి ఆ వ్యక్తి చెయ్యి పట్టుకున్నాను. ఒక క్షణం క్రితం వరకు నాకతను బద్ద శత్రువు. కానీ, ఇప్పుడు అతనిపట్ల నాకున్న దేశం మటుమాయమైంది. అతన్ని పైకి లాగాలని విశ్వాపయత్తుం చేస్తున్నాను. చెమటవల్ల పట్టు చిక్కడం లేదు. అతని చేయి జారిపోతోంది. నాకున్న శక్తి క్లీష్టిస్టోంది.

ఇక వాళ్ళ క్రింద సముద్రంలోకి పడిపోవడం ఖాయ మనుకున్న క్షణంలో, “స్వామీ, కరుణించి కాపాడండి” అని గట్టిగా అరిచాను.

అదే సమయంలో నా హృదయంలోనుంచి ప్రేమతరంగం ఒకటి ఉమ్మెత్తున లేచి, వారిని చేరింది. మరుక్షణంలో నాలో ఎక్కడలేని శక్తి వచ్చి, వారిద్దరినీ

బలంగా పైకి లాగాను. ఆ ఊపులో ముగ్గురం వెళ్లి, వచ్చికమీద పడ్డాం. అమితానందం కలిగింది.

అంతలో దృశ్యం మారిపోయింది. మళ్ళీ నేను ఇంటర్వ్యూ రూములో స్వామి సన్నిధిలో ఉన్నాను!!

స్వామి అడిగారు, ‘సువ్వతన్ని ఇంకా దేవేషిస్తావా?’

ఆశ్చర్యంగా నాకెందుకో అతనిమీద దేశం పూర్తిగా తొలగిపోయింది.

‘లేదు స్వామీ’ అన్నాను.

‘అతనంటే ఇష్టపడతావా? అతన్ని ప్రేమిస్తావా?’ అని అడిగారు.

ప్రేమ సంగతి నాకు తెలియదుకానీ, అతనంటే ఇష్టపడతాను. అతనిపట్ల నాకు ఎలాంటి వ్యతిరేకత లేదు. నాలో కలిగిన ఈ మార్పు చాలా అద్భుతంగా ఉందని చెప్పాను.

అప్పుడు స్వామి, ‘సువ్వ అతన్ని చంపాలనుకున్నావు కదా! ఆ ఆలోచన మూలంగా అతనితో నీకు ఏర్పడిన కర్మబంధం ఇప్పుడు తీరిపోయింది’ అన్నారు.

ఆ తరువాత, “నీకెవరిమిదైనా కోపం ఉండి, వారిపట్ల దేశం కలిగితే, వెంటనే నీ హృదయంలో ప్రేమను చిగురించవచేనే విషయం విదైనా ఒకటి తలుచుకో. దైవాశ్వరా సరే. శిశువు, కుక్కపిల్ల, పిల్లికూన ఏదైనా కావచ్చు. ఆ ప్రేమభావనను హృదయంలో నింపుకుని, నువ్వు దేవేషించే వ్యక్తిని ఆ ప్రేమలో ముంచేత్తితే, అంతకు పూర్వం దేవేషించబుటంవల్ల ఆ వ్యక్తితో నీకు ఏర్పడిన కర్మచిట్ట తరిగిపోవడం ప్రారంభమపుతుంది” అని స్వామి వివరించారు.

ఆ క్షణంనుంచీ నేను స్వామి చెప్పినట్లు ఆచరించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాను. పరిస్థితుల ప్రభావంవల్ల అప్పుడు సమాజంలోని సాచి వ్యక్తులపట్ల మనలో కలిగే ప్రతికూలమైన ఆలోచనలను, ఉద్రేకాలను అఱచుకాని ఆయా వ్యక్తులపట్ల ప్రేమను పెంపొందించుకోవటానికి దానిని మించిన సాధన లేదని నేను గ్రహించాను.

(పుస్తకం)

తెలుగునేత: వసంతభాను

ప్రశాంతి విద్వన్మహసభలు,

అవతార ప్రకటన దినోత్సవము

❖ డా॥ దివి చతుర్యేది

భారతీయ సంస్కృతిలో ప్రతి వేదుకు ఆధ్యాత్మిక పురోభివృద్ధియే ప్రధాన లక్ష్యము. దుర్గణములను దునుమాడి, సద్గుణములను పెంపొందించుకుంటూ, దివ్యత్వమువైపు చేసే ప్రయాణాన్ని వేగవంతము చేసేందుకు ఉద్దేశించినవే దేవీ నవరాత్రి మహోత్సవములు. ఈ సంప్రదాయాన్ని పాటిస్తూ, భారతీయులు దేవీ నవరాత్రి వేదుకలలో ఉత్సాహముగా పాల్గొంటారు; జగన్మాతను దుర్గా లక్ష్మీ సరస్వతి రూపాలలో ఆరాధిస్తారు. ఈ వేదుకలలో భాగంగా దేవతామూర్తులను తొమ్మిది అంచెలలో అలంకరించి, బోముల కొలువును ఏర్పాటు చేస్తారు. పురవీధులలో దేవతామూర్తులను ఉరేగించడము; నూతన వస్తువులను కొనుగోలు చేయడము; నూతన వ్యాపారాలను ఆరంభించడము; వృత్తికి సంబంధించిన పరికరాలను, వాహనాలను, గ్రంథాలను పూజించడము; సామాంగల్య క్రతువును నిర్వహించడము ఆనవాయితీ. తెలుగు రాష్ట్రాలలో బితుకమ్మ వేదుకలనుకూడా నిర్వహిస్తారు. ఆధ్యాత్మిక జీవితానికి పునరంకితము కావడమని దీని అర్థం.

ప్రశాంతినిలయములో భగవాన్ బాబావారి దివ్య సన్మిధిలో 2019 అక్టోబరు 2 నుండి 2019 అక్టోబరు 8 వ తేదీవరకు నిర్వహించిన వేదపురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞమును వేలాదిగా తరలివచ్చిన భక్తులు వీక్షించి, లోకకల్యాణమునూ; వ్యాపిస్థాయిలో అత్మజ్ఞనప్రాప్తినీ ఆకాంక్షించారు. ఆరోజులలో ఏర్పాటుచేసిన ప్రశాంతి విద్వన్మహసభలలో ప్రసారమైన దివ్యోపన్యాసములలో భగవాన్ బాబావారు ప్రతి వ్యక్తి తన అంతరంగములో అవ్యవధానముగా చేయవలసిన యజ్ఞమునుగురించి చెప్పి, అందుకు ఉపయుక్తమైన విషయాలను బోధించారు.

కలశ స్థాపన: దేవీ నవరాత్రి వేదుకలను ఆరంభిస్తూ, సెప్టెంబర్ 29న ఉదయం ప్రశాంతి మందిర పురోహితులు భజన మందిరములో కలశ స్థాపన చేశారు. ముందుగా సాయికుల్వంత్ హోలులో దివ్యసన్నిధానమువద్ద కలశాన్ని పవిత్రీకరణం గావించి, అనంతరం భజన మందిరములో స్థాపించి, కుంకుమార్ఘం చేశారు.

వేదపురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞం: 2019 అక్టోబరు 2న ఉదయం బుత్తిక్కులు పవిత్ర కలశాన్ని భజన మందిరమునుండి వేదపరనముతో పూర్ణచంద్ర హోలులోని యజ్ఞవేదికవద్దకు తీసుకు వెళ్లారు. ఉదయం 9 గంటలకు దాఱువుల మథనముతో అగ్నిని ప్రజ్వలింపజేసి, యజ్ఞము ప్రారంభించారు. యజ్ఞవేదికవద్ద వేదపండితులు సూర్య నమస్కారములను సమర్పించారు; సహస్ర లింగార్థను; రామాయణ, భాగవత, దుర్గా సప్తశతి, యజ్ఞర్థేద పారాయణములు చేశారు. రుద్రమంత్రములను పరిస్తూ ఘృతమును, హవిస్తులను ఆగ్నిపోత్రునికి సమర్పించారు.

ప్రశాంతి విద్వన్మహసభలు

అక్టోబరు 2 సాయంత్రం శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ పరిశోధక విద్యార్థి శ్రీ సి. ఆర్. సంతోష్ ఉపన్యసిస్తూ, లలితా సహస్రనామ స్తోత్రం ‘శ్రీమాత’ అనే సంబోధనతో ప్రారంభమవుతుంది; దివ్యత్వంలో మాతృ భావనను, మాతృభావనలో దివ్యతాన్ని దర్శించాలన్నారు.

భగవాన్ దివ్యసందేశము: జీవితంలో నిత్య సత్యములుగా ప్రకాశించే ప్రాచీన సంప్రదాయాలను సంరక్షించుకోలేకపోడముచేతనే, అట్టి పవిత్ర భావములు లోపించడముచేతనే, నేటి విద్యార్థులు అశాంతికి గురియై, అస్తవ్యస్తమైన జీవితాన్ని

గడవవలసివస్తున్నది. యమము, నియమము - ఈ రెండింటిని అర్థము చేసుకున్నప్పుడే మానవత్వం సార్థకమవుతుంది. 'యమము'నగా అహింస, సత్యము, ఆశ్రేయము, బ్రహ్మచర్యము, అపరిగ్రహము. మనస్సుచేత, మాటలచేత, క్రియలచేత ఎట్టి ప్రాణినీ హింసించకూడదు. అదే అహింస. సత్యము త్రికాలాబాధ్యము. అది ప్రియంగా, ఉద్వేగరహితముగా ఉండాలి. సత్యము కదా అని ఇతరులను భాధించేటట్లుగా మాట్లాడకూడదు. ఇతరులకు త్రీతి కలిగించాలని అసత్యమాడకూడదు. ఎట్టి పరిస్థితులలోను ఇతరుల వస్తువులను దొంగిలించ కూడదు. మానసికముగా కూడా అట్టి భావము ఉండకూడదు, అదే ఆశ్రేయము. నిరంతరం బ్రహ్మములో చరించడమే బ్రహ్మచర్యము. ఇక, అపరిగ్రహమనగా, మనము ఇతరులనుండి ఏదీ స్వీకరించకూడదు, ఆశించకూడదు. భగవంతుడు సృష్టికర్త, పోషణకర్త, సంరక్షకుడు కావున, భగవంతుని నుండి అన్ని పొందటానికి మానవునికి అధికారమున్నది. తల్లిదండ్రుల దగ్గరనుండి వారి శక్తునుసారము, మన యోగ్యతానుసారం వారు ఇచ్చినది స్వీకరించవచ్చుకానీ, మితిమీరి వారిని అడగటం భావ్యం కాదు. గురువునుండి జ్ఞానాన్ని మాత్రమే గ్రహించాలి, ఇంకేమీ ఆశించకూడదు. ఏరి నుండి తప్ప, ఇతరుల నుండి ఏదీ స్వీకరించకూడదు. అవసరమైనప్పుడు తప్ప ఇతరుల ఇంణ్లలో భుజింపరాదు. మిత్రుని ఇంటిలో 10, 15 దినాలు తిష్ఠవేసుకొని ఉండరాదు. ఈ సూత్రములను పాటించకపోవడమువలననే మానవులు బుఱగ్రస్తులై మరల మరల జన్మలను ఎత్తవలసి వస్తున్నది.”

అనంతరము, శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్కరితమైనహళ్లి క్యాంపస్ విద్యార్థులు గాత్ర, వాయిద్య సంగీతాన్ని సమర్పించారు. మహోత్స్మా గాంధీ 150వ జయంతిని పురస్కరించుకొని, వారికి అత్యంత ప్రియమైన 'పైష్టవజనతే' గీతాన్ని 10 భారతీయ భాషలలో భిర్సుత్వంలో ఏకత్వానికి ప్రతీకగా పాండారు.

అంశాలరు 3:

డా॥ టి. ఆర్. రాజేశ్వరి, అసోసియేట్ ప్రొఫెసర్, శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్కరితమైన, అనంతపురం క్యాంపస్, ఉన్నతయానికి ప్రాణిను జాగ్రత్తము చేయడానికి తోడ్పుడుతాయి అన్నారు. సాయిమాత అనంతమైన ప్రేమతో మనలను ఆకర్షిస్తే, పవిత్ర గుణాలతో మనము సాయిమాతకు సన్మిహితము కావాలి, ఆర్తీతో ప్రార్థిస్తే తక్షణమే సాయిమాత స్పుందిస్తారు అన్నారు.

భగవాన్ దివ్యసందేశము: “నియమములో శౌచము, తపస్సు, సంతోషము, స్వాధ్యాయము, ఈశ్వరప్రణిధానము అనే ఐదు అంశములున్నాయి. దేహాన్ని, పరిసరాలను, నిత్యజీవితంలో వినియోగించే ప్రతి పదార్థమును పరిశుద్ధముగా ఉంచుకోవడము బాహ్యశోచము. ఇది ఆరోగ్యముకోసమే కాక, ఆనందముకొరకు కూడా అని గ్రహించాలి. ఇక అంతశౌచమనగా, రాగద్వేషములను ఏది ప్రేమ, దయ, సహాయము, సాముఖ్యాతి ఇత్యాది పవిత్ర భావములను పెంచుకోవటం. తపస్సు అనగా త్రికరణపుద్గిగా ఆత్మతత్త్వాన్ని పొందే నిమిత్తం పరితపించడం. అట్టి పరితాపమే తపస్సుగా మారుతుంది. మితిమీరిన కోరికలను త్యజించి త్యష్టిని అలవరచుకున్నప్పుడే మానవునికి సంతోషము లభిస్తుంది. స్వాధ్యాయమనగా పవిత్ర గ్రంథములను అధ్యయనము చేయడము. స్వాధ్యాయమువలన మనసులోని మాలిన్యాన్ని కొంతవరకు దూరము చేయడానికి ఏలవుతుంది. నియమములో ఐదవది ఈశ్వరప్రణిధానము. భగవంతునికి ప్రీతికరమైన కర్మలనే చేపట్టాలి. భగవంతుడనగా నీ 'కాణ్ణియన్' (అంతరాత్మ). కనుక, నీ ఆత్మత్యష్టి లేని కార్యములు ఏమాత్రము చేయరాదు. దీనినే వేదాంతములో 'సర్వకర్మ భగవత్ ప్రీత్యధరం' అన్నారు. దీనితోపాటు అంతర్, బహిర్ ఇంద్రియములను అదుపులో ఉంచుకోవాలి. అప్పుడే మానవత్వము దివ్యత్వముగా మారుతుంది.”

అనంతరం, శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ, అనంతపురం క్యాంపస్ విద్యార్థినులు సంకీర్తన చేశారు.

అక్షోబరు 4:

ప్రముఖ కవులు, పండితులు, ఆచ్చ తెనుగు అవధాన ప్రక్రియలో నిష్టాతులు అయిన శ్రీ పాలపర్చి శ్యామలానంద ప్రసాద్ ఉపన్యాసినస్తూ, ప్రశాంతినిలయాన్ని ఆదిపరాశక్తి సన్మిధిలో అగస్త్య, నారదాది మునులు సమావేశమైన మణిద్విషముతో పోల్చారు. శ్రీవిద్యను తెలుసుకొని జ్ఞానమును పొందటమే శరన్వపరాత్రుల దీక్ష అన్నారు.

“అహారహంబును బ్రోచెడి అమృకంటే
ఆదరంబగు వ్యక్తులు అవని కలరె!
అమృ ప్రథమాక్షరంబె ఆయ్యక్కరంబు
ప్రాణికోటికి అమృయొ ప్రాణసమము”

అన్న స్వామి పద్మసూక్తిని ఉటంకిస్తూ, అమృ తత్త్వాన్ని ఈ కలియగంలో పంచటానికి స్వామివారు అవతరించారన్నారు. ఈ శరన్వపరాత్రులలో అమృవారిని తొమ్మిది అలంకారాలలో పూజిస్తాము. ఈ అలంకారాల క్రమంలో ఉండే అంతరాధమును గమనించినట్లయితే, మన హృదయంలో క్రమవికాసం కలిగించటానికి ప్రాచీనులు ఈ ఆరాధనా విధానమును ఏర్పరచినారని స్పష్టమవుతుంది అన్నారు. ఈ అలంకారాలలో ఉండే తత్త్వాన్ని స్వామి మనచేత ఎట్లా ఆచరింపజేస్తున్నారనేది వివరించారు.

భగవాన్ దివ్యసందేశం: నిత్యసత్యమైన ఆత్మతత్త్వాన్ని గుర్తించగల శక్తి మానవునికి మాత్రమే ఉన్నది. కనుకనే, ‘జంతునాం నరజన్మ దుర్భభం’ అని వేదము ప్రశ్నాధిస్తూ వచ్చింది. మోహక్యము గావించుకుంటే, మోక్షము ప్రాణిస్తుందన్న సత్యాన్ని కూడా మానవుడు మాత్రమే గ్రహించగలడు. ఐతే, మాయ ఆవరించి, మానవుని అనేకవిధములుగా పెడమార్గము వట్టిస్తున్నది. సత్యరజుస్తమోగుణముల స్వరూపమే మాయ. కనుక, మానవుడు ఈ త్రిగుణములను అరికట్టినపుడు మాయకు అతీతుడై జీవిస్తాడని వేదముయొక్క ప్రమాణము. ఇక, మోహ మంటే ఏమిటి? ధనేషణ, దారేషణ, పుత్రేషణ - ఈ ఈషణత్రయముచేతనే మోహము పెరిగిపోతున్నది.

ఏటిని జయస్తే మోహమే ఉండదు. మానవుడు ఆరాధించే దుర్ధా లక్ష్మీ సరస్వతులు తనయందే ఉన్నారు. దుర్ధ అనగా శక్తితోకూడినది. మానవుని యందు అనంతమైన, దివ్యమైన శక్తి ఉన్నది. నిజంగా తనయందు అట్టి శక్తియే లేకుండిన చంద్రునిపైకి ఏవిధంగా ప్రయాణం చేశాడు? భూప్రదక్షిణ ఏరీతిగా సల్పుతున్నాడు? అయితే, ఈ శక్తిని ఒక్కాక్కరు ఒక్కాక్క మార్గంలో అనుభవిస్తూ వస్తున్నారు. ఇంట్లో ఉన్న కరంటును ఒకరు గాలికోసం, ఒకరు లైటు కోసం, ఒకరు వంటకోసం ఉపయోగించినట్లుగా, తమయందే ఉన్న శక్తిని అనేకమంది అనేరకాలుగా ఉపయోగపెడుతున్నారు. అంతర్మాతమై, అగోచరమై అనంతమై ఉన్న ఈ శక్తిని వ్యక్తికరింపజేయవాడు కనుకనే, మానవునికి ‘వ్యక్తి’ అని పేరు వచ్చింది.”

అక్షోబరు 5:

డా॥ మైలవరపు శ్రీనివాసరావు ఉపన్యాసినస్తూ తాను ఒక దశాబ్దము క్రితము భగవాన్ బాబావారి దివ్యసన్నిధిలో సుందరకాండపై ఉపన్యాసించానని, ఆ సంఘటనకు ఉన్న ప్రత్యేకత తనకు గుర్తుకు వస్తున్నదని అన్నారు. నిర్వాహకుల సూచన మేరకు ఆరోజు సాయంవేళలో 3 గంటలకు తాను ప్రసంగించవలసి ఉండగా, 5.30 వరకు తనకు అవకాశము రాలేదని, సమయపాలను కచ్చితంగా పాటించే భగవాన్ ఆవిధముగా ఎందుకు చేశారా అని మథనపడ్డాను అని చెప్పారు. అయితే, మరుసటిరోజు భగవాన్ బాబావారు కొందరు భక్తులతో చెప్పిన విషయాన్ని విని సంభ్రమానికి గురి అయ్యానన్నారు. మానుషంతుడు 5.30 ని॥లకు లంకలో ప్రవేశించాడు కనుక సరిగా ఆ జ్ఞానంలోనే తనను ఉపన్యాసించమన్నారని తెలుసుకున్నాను అన్నారు. సుందరకాండను వ్యాఖ్యానసహితముగా త్రాసి, రామాయణముపై అనేక ప్రసంగాలు చేసిన తనకు, ఎన్నో పురస్కారాలను అందుకున్న తనకు భగవాన్ బాబావారి నుండి ఊహాతీతమైన, పరమాదృతమైన సమాధానము లభించిందన్నారు. తదుపరి, పీరు శ్రీ దేవినపరాత్రులలో చేసే అలంకారములలోని అంతరాధాన్ని వివరించారు. దేవి అనుగ్రహముతో, అహంకారాన్ని, క్రోధాన్ని జయించి,

జ్ఞానముపొర్కన గావించవచ్చని ఈ అలంకారముల అంతరార్థమని చెప్పారు. అమృతారు ధరించే ఆయుధాలు అనుర లక్షణాలను సంహరించడాన్ని సూచిస్తున్నాయి అన్నారు.

భగవాన్ దివ్యసందేశం: “నవరాత్రులలో భౌతిక వాంఛలతోకాక, ఆధ్యాత్మిక జిజ్ఞాసతో ప్రార్థన చేయాలి. కేవలము దేహము నిమిత్తమై ప్రాకులాడ కూడదు. “విలువలేని ఇనుపపెట్టే ఈ దేహము... పెట్టేలోని నగలు పెట్టేణట్లు...” దేహమందు దివ్యమైన ఆత్మ ఉన్నది. దేహమే దైవమందిరము. భావమును పురస్కరించుకునే మంచిచెడ్డలు నిర్దయమౌతుంటాయి. పవిత్రమైన దృష్టితో జిగత్తును పరిశీలించాలి. సృష్టిని మార్పుడానికి ప్రయత్నించుకూడదు, మీ దృష్టిని మార్పుకోండి. మానవునిలో పశుత్వం, దానవత్వం, మానవత్వం, దైవత్వము లీనమై ఉన్నాయి. మానవుడు సత్యంకల్పాలను అభివృద్ధిపరచుకొని, స్ఫోర్ము వీడి అందరూ సుఖముగా ఉండాలని కోరుకున్నప్పుడు తనకు కూడా శుభము కలుగుతుంది అని గ్రహించాలి.”

అక్షోబరు 6:

శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టుకు సంబంధించిన విద్య, వైద్యసంస్థలలోనూ, ఇతర విభాగాలలోనూ ఉద్యోగ బాధ్యతలను నిర్వహిస్తున్న సాయిపూర్వవిద్యార్థులు 2019 అక్షోబరు పె తేదీన సాయి సన్మిధి వారిక సమేళనమును ఘనంగా నిర్వహించారు. ఆరోజు సాయంత్రం స్వామి సన్మిధిలో శ్రీ సి. జి. సాయి ప్రకార్ (రేడియో సాయి), శ్రీ శ్రీనివాస్ (శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ), శ్రీ జి.ఆర్. ప్రవీణ్ (శ్రీ సత్యసాయి హాయ్యర్ సెకెండరీ స్కూల్), శ్రీ కన్నన్ (శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హస్పిటల్, ప్రశాంతిగ్రామ), శ్రీ రామేశ్వర పృష్ఠి (శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్ట్) లఘు ప్రసంగాలు చేశారు. పాత మందిరము రోజులలో భక్తులు భగవాన్ బాభావారికి చేసిన పల్లకీ సేవ గురించి, 1962 లో ప్రప్రథమముగా ప్రశాంతి నిలయములో భగవాన్ బాభావారు ప్రారంభించిన వేద పురుష సప్తాహ జ్ఞానయజ్ఞమును గురించి, దసరా

ఉత్సవాలలో కలిగిన అనుభవాలద్వారా ఆకశింపు చేసుకున్న నైతిక విలువల గురించి మాట్లాడారు. త్యాగము, నిరాడంబరత, నిష్టాము సేవలను ఆచరణలో పెట్టవలసిన ఆవశ్యకతను వివరించారు.

అనంతరం పూర్వవిద్యార్థులు సంకీర్తన చేశారు. “సాయిప్రేమయే వేదసారము” పాట వేదవిజ్ఞానంయొక్క విశిష్టతను, ప్రశాంతినిలయం కేంద్రముగా వేదవిజ్ఞాన పునరుద్ధరణకు జరుగుతున్న కృషిని తెలియజేసింది.

భగవాన్ దివ్యసందేశం: దేశ కాల పరిస్థితుల ప్రభావమునకు లోనుకాక, సర్వమానపులకు, సమస్త దేశములకు వర్తించేదే ధర్మము. మానవుడు ధరించి నటువంటిదే ధర్మము. మానవుడు ధరించినది మానవత్వమే. కనుక, మానవత్వమే ధర్మము. మానవత్వమునగా మనసు, మాట, క్రియల ఏకత్వమే. ఈ త్రిపుటియొక్క ఏకత్వముచేత ఆచరించే సర్వ కర్మలుకూడా ధర్మములే. త్రికరణపుద్దితో చేసే కర్మలన్నీ అహింసలే. త్రికరణపుద్దితో పలికే పలుకులన్నీ సత్యములే. ఐతే, మానవుడు, సత్యమును అనస్తుముగాను, అనస్తుమును సత్యముగాను శ్రమించి, నిత్యసత్యమైన దివ్యత్వాన్ని మరచి పోతున్నాడు. ఇంద్రియదోషమువలన మనసు మాలిన్యము చెందుతున్నది. మెట్లమెదట ఈ మాలిన్యమును నిర్మాలనము గావించుకోవాలి. సంఘసేవద్వారా, ఏకాత్మభావముద్వారా మాలిన్యము నిర్మాలనమవతుంది. బుద్ధి ఒక అద్దము వంటిది. అద్దమునకు వెనుక భాగమున రసాయనం పూసి నప్పుడే నీ ప్రతిబింబము స్పష్టముగా కనిపిస్తుంది. అట్లే బుద్ధికి ఒకవైపున ప్రేమరసాయనాన్ని పూసినపుడు స్వస్వరూపాన్ని దర్శించగలవు. మానవుడు తనను తాను తెలుసుకొనక ఎన్ని తెలుసుకొన్నా ప్రయోజన మేమిటి?! తనను తాను తెలుసుకొనుటకు ప్రేమయే ఆధారము, ప్రధానము, ప్రమాణము.”

అక్షోబరు 7:

డా. క. యెన్. నరేష్ (అసిస్టెంట్ ప్రాఫెసర్, జియో సైన్సెస్ విభాగము, శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ)

పసిఫిక్ మహాసముద్రమలో ఉండే ఆక్షోప్సెన్సు, కోస్టారికాలో నివసించే కప్పను ఉదాహరణగా తీసుకొని మాతృత్వములో గల జెస్చుత్యాన్ని తెలియజేశారు. ఆక్షోప్సెన్ తన గ్రుడ్సు సంరక్షించుకోవడానికి సముద్ర గర్జుములో నుర్కితమైన ప్రదేశాన్ని వెతికి, అక్కడిసుండి కడలకుండా ఆరు నెలలపాటు, ఎట్టి ఆహారమూ తీసుకోకుండా గ్రుడ్సు సంరక్షించి, చివరి గ్రుడ్సునుండి ఆక్షోప్సెన్ పిల్ల బయటకు వచ్చేదాకా ఓర్ధుతో వేచి ఉండుంది; అప్పటికే శరీరము బలహీనపడి ఉండటంతో ప్రాణము విడుస్తుంది అన్నారు. కోస్టారికా అరణ్యములో ఉండే విషపూరితమైన కప్పగ్రుడ్ నుండి బయటకు వచ్చిన పిల్లకప్పులకు నీరు లేకపోతే బ్రతకలేవు. ఒక్కొక్కమారు ఆ ప్రదేశములో నీరు ఎండిపోతే, ఒక్కొక్క పిల్లను తన పీపుమీద ఎక్కించుకొని ఎత్తైన వృక్షాలను ఎక్కి అక్కడ తొల్లులలో, కొమ్మలముధ్య చేరిన నీటిలో పిల్లలను వదలిపెడుతుంది. పిల్లలను నుర్కిత ప్రాంతాలకు చేర్చడానికి ఎన్నో పర్యాయాలు ఎత్తైన చెట్లను ఎక్కి దిగవలసివస్తుంది అన్నారు. మాతృప్రేమకు ఏదీ సాటి రాదు అన్నారు. దైవమే మాతృ రూపములో సర్వజీవులను రక్షిస్తున్నాడు అన్నారు. తన కుటుంబములో ఒక విషాద సంఘటన జరిగినపుడు భగవాన్ బాబావారు అనూహ్యమైనరీతిలో తమను ఆదుకున్నారని చెప్పారు. భగవాన్ బాబావారి దివ్యప్రేమ దేశ కాల పరిస్థితులకు అతీతము; వారు భక్తునితో అనుసంధానము గావించుకోవాలని సంకల్పిస్తే, ఈ విశ్వములో ఏ శక్తి వారిని అడ్డుకోలేదు అన్నారు. భగవాన్ బాబావారి దివ్యప్రేమను చవిచూచినవారు ఇక లోకిక ప్రేమకోసం ప్రాకులాడరు అన్నారు.

అనంతరము, భగవాన్ బాబావారి దివ్య సందేశము ప్రసారమయింది.

భగవాన్ దివ్యసందేశం: “త్యాగము లేనివారికి యోగము లభించదు. ఆపదలో ఉన్నవారిని ఆదుకోవడము, దీనులను వ్రేమతో ఆదరించడము మానవుని కర్తవ్యము. ఏనాడైనా మనకు కూడా కష్టములు కలుగవచ్చు. మనం ఏ కొంతమందికైనా సహాయం చేసినప్పుడే మనకు సహాయం లభిస్తుంది. అయితే, ఒకరి సహాయము నాశించి మనము

చేయనక్కరలేదు. నీ కర్తవ్యాన్ని నీవు నిర్వహించు. భక్తి అంటే దేహసంబంధాలవలె వచ్చి పోయేది కాదు. ఇవన్నీ కదలిపోయే మేఘులే! ఈ మధ్యమార్గములో వచ్చిన మిథ్యాప్రేమను పట్టుకొని జీవితాన్ని నాశనం చేసుకోవద్దు. అన్యుల అనందములోనే ఆత్మానందము ఇమిడియస్సుది. దైవకార్యమే ముఖ్య కార్యము. నీ పనులు నీవు చేసుకో. వాటిని వదలమని నేను చెప్పును. ఏ పని చేసినా దైవకార్యంగా విశ్వసించు. మనమ్ములు మారితే ప్రయోజనం లేదు, మనస్సులు మారాలి. మంచి కార్యాలకు మనము నిరంతరము సంసిద్ధులమై ఉండాలి.”

భగవాన్ దివ్యసందేశం తరువాత ప్రశాంతి డాన్స్ గ్రూప్ సభ్యులు శ్రీకృష్ణుని దివ్యచరితమును సంగీత స్వత్య రూపకంగా సమర్పించారు.

పూర్వాఘాతి: విజయదశమినాడు ఉదయం పూర్వచంద్ర సభామంటపములో వేదపురుష సప్తాహ జ్ఞానయజ్ఞం 6.50 ని॥లకు యథావిధిగా ప్రారంభమైనది. బుత్తిక్కులు, సౌయి విద్యార్థులు వేదప్రవచనము చేస్తూ ఉండగా 9 గంటలకు పూర్వాఘాతి జరిగింది. అనంతరం, కలశోదకాన్ని భక్తులపై సంప్రోక్షించారు. అంతకుముందు భగవాన్ బాబావారి దివ్య సందేశాన్ని ప్రసారం చేశారు.

భగవాన్ దివ్యసందేశం: మానవుడు తనంతట తాను త్యాగమునకు పూనుకోకపోతే, ప్రకృతియే అట్టి స్థితిని కల్పిస్తుంది. దేనిని త్యాగము చేయాలి? వాంఛలను త్యాగము చేయాలి. మానవుని వ్యామోహమునకు, దుఃఖమునకు మూలకారణము కామమే, అంటే వాంఛయే! క్రోధము, లోభము కామముతో అవినాభావ సంబంధమును కలిగి ఉన్నాయి. ఇవి మానవత్వాన్ని హీనము గావిస్తున్నాయి. వాంఛలు మానవుని సత్కర్మలను నిర్మాలము గావిస్తున్నాయి. మనము ఆర్థించినటువంటివిగాని, గ్రోగుచేసినటువంటివిగాని ఏనాడైనా మనలను వీడిపోక తప్పదు. మానవుడు నిజమైన త్యాగాన్ని అనుభవములోకి తెచ్చుకోవాలంటే ఏదో మంత్రాన్ని జపించనక్కరలేదు. సత్యాన్ని గుర్తిస్తే చాలు. హృదయములో త్యాగభావము లేక బాహ్యముగా ఎన్ని

మంత్రాలు జపించినా, అవి కాలాన్ని సార్కకం గావించవు. మీ కర్తవ్యాన్ని మీరు నిర్వహించండి. మనము ఏరీతిగా సుఖమును అనుభవిస్తున్నామో, ఇతరులు కూడా ఆరీతిగా సుఖాన్ని అనుభవించాలని ఆశించాలి. ‘పరోపకారార్థం ఇదం శరీరమ్’ అనే సత్యాన్ని గుర్తించుకోవడమే అత్యవసరమైన సాధన.”

ఆరోజున సాయంవేళలో ప్రభ్యాత గాత సంగీత విద్యాంసులు శ్రీ అశ్వత్థ నారాయణ్ కర్ణాటక బాణీలో సంకీర్ణ చేశారు. వీరు ‘దేవాధిదేవా’, ‘బంటురీతి’, ‘శ్రీ సరస్వతి నమాస్తుతే’, ‘పలుకే బంగారమాయేనా’, ‘వేంకటాచల నిలయం వైకుంఠపురవాసం’, ‘కోటి ప్రణామ శతకోటి ప్రణామ’ కీర్తనలను గానం చేశారు.

మహామంగళ హారతితో ప్రశాంతినిలయములో దసరా వేడుకలు పరిసమాప్తమైనాయి.

అవతార ప్రకటన దినోత్సవం

1940 అక్టోబరు 20వ తేది, భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి బాబావారు తమ దివ్యత్వ ప్రకటనకు ఎంచుకున్న పుణ్యదినం. ఆరోజున మానన భజరే గురుచరణం పాటతో మానవాళికి తమ తొలి సందేశాన్ని అందించారు. గురుచరణాలను ఆశ్రయస్తే భవసాగరాన్ని దాటవచ్చని ఉద్దేశించారు.

2019 అక్టోబర్ 20వ తేది ఉదయం శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయం, అనంతపురం క్యాంపస్ పూర్వ విద్యార్థినులు యజుర్వందిరమునుండి సాయికుల్వంత్ హాలులోకి పుష్పమాలాలంకృతులైన భగవాన్ని, భత్రము పదుతూ, వింజామరలు మీస్తూ, నాదస్వరవాదనతో, బ్యాండ వాదనతో ఉరేగింపుగా తోడ్చాని వచ్చారు. అనంతరం, శ్రీ సత్యసాయి నవరత్నమాలను. శ్రీ సత్యసాయి అష్టాత్మర శతనామ స్తోత్రమును పరించారు. ఆ తరువాత, భగవాన్ బాబావారి దివ్యసందేశం: “నేను ఉరవకొండలో ఉండగా ఒకరోజు బళ్లారిలో ఉంటున్న మున్నిపల్ ఛైర్న్స్ కు, అతని భార్య లక్ష్మిదేవికి స్వప్నములో అందిన ఆదేశముల ప్రకారము వారు ఉరవకొండ

వచ్చి, నన్ను చూచిన తక్కణమే గుర్తించి నాకు వీధిలోనే సాష్టాంగ ప్రణామములు ఆచరించారు. శేషమ రాజును, అతని ఇల్లాలిని, నన్ను బళ్లారికి తీసుకు వెళ్లి మూడు దినములు వారి ఇంట్లోనే ఉంచుకున్నారు. అక్కడికి సమీపములోనే ఉన్న విరూపాక్షుని దేవాలయానికి తీసుకు వెళ్లారు. అక్కడికి వెళ్లిన తరువాత నేను లోపలికి రానని పట్టుబట్టాను. అప్పుడు శేషమరాజు, “మేము లోపలికి వెళ్లి విరూపాక్షుని దర్శించుకొని వస్తాము. నీవు ఇక్కడే మన సామాను దగ్గర ఉండు” అన్నాడు. వాళ్ళు ఆలయంలోకి వెళ్ళారు. గర్భగుడిలో నేనే నిల్చుని ఉన్నట్లుగా వారికి కనిపించాను. శేషమరాజుకు అనుమానం వచ్చింది. “నేను బయట కూర్చొమ్ముని చెపితే వీడు ఇక్కడికెందుకు వచ్చాడు?” అనుకొని బయటకు వచ్చి చూడగా, నేను బయటే కూర్చొని ఉన్నాను! మళ్ళీ లోపలికి వెళ్లి చూశాడు. నేను అక్కడ కూడా కనిపించాను. మరల పరీక్షించి చూచి, ఇంకా సందేహము నిష్పత్తి కాకపోవడము వలన భార్యను బయట ఉంచి, నన్ను చూస్తూ ఉండుమని చెప్పి తాను గుడిలోకి వెళ్ళగా అక్కడ నేను నవ్వుతూ కనపడ్డాను. మమ్మల్ని తీసుకువచ్చిన మున్నిపల్ ఛైర్న్స్ కూడా ఇది ప్రత్యక్షంగా చూశాడు. బయటికి వచ్చిన తరువాత ఆయన శేషమరాజు చేతులు పట్టుకొని, “శేషమరాజు! ‘సత్యం’ నీ సోదరుడనుకొని నీవు చాలా పొరపడుతున్నావు. ‘సత్యం’ నీ సోదరుడు కాదు, సామాన్యమైన వృక్షి కాదు. అతనిలో పెద్ద ‘డివైన్ పవర్’ ఉంది” అన్నాడు.

ఈనాడు నా తత్త్వాన్ని మీకు వెల్లడి చేస్తున్నాను. నా ప్రేమ అంతా ప్రజలకోసమే. ప్రజలయొక్క అనందమే నా ఆనందము. జన్మదినోత్సవాలు జరుపుకోవడం నాకెప్పుడూ ఇష్టం లేదు. కానీ, ఈ భక్తులు నన్ను ఊరకే ఉండనివ్వరు. ఈ ఉత్సవం చేయాలి, ఆ ఉత్సవం చేయాలి అంటారు. మీరందరూ అనందంగా ఉన్నరోజే నా బల్ర్చడే. మీ పుట్టినరోజే నా పుట్టినరోజు. దేహాలు వేరువేరు కావచ్చకానీ,

అందరిలో ఉన్న ఆత్మ ఒక్కటే. కనుక, మీలో భేద భావముండరాదు. మీకు, స్వామికి మధ్యగల సంబంధము లొకికమైనది కాదు, ఇది ప్రేమసంబంధము.”

ఆరోజున సాయంవేళలో అనంతపురం క్యాంపన్ పూర్వవిద్యార్థినులు బ్యాండ్ వాదనను వినిపించారు. తదుపరి, భగవాన్ బాబావారి దివ్యావతార వైశిష్ట్యాన్ని లఘుచిత్రముగా ప్రదర్శించారు. భగవంతుడు మానవరూపధారియై భువిపై నడయాడుతున్నప్పుడు, సామాన్య జనులు వారిని మానవమాత్రునిగా పొరబడే అవకాశమున్నదని; అవతరణమంటే మానవాతీతమైన దివ్యశక్తితో మానవరూపం దాల్చడమని ఈ ప్రదర్శన మరొక్కమారు తెలియజేసింది.

చివరిగా, పూర్వవిద్యార్థినులు భగవాన్కి కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా ప్రేమాంజలి ఘటిస్తూ, “ప్రేమకు రూపై నిలిచిన సాయికి స్వాగతం”, ‘ఓ నేస్తమా ప్రియమైన బంధమా...’, ‘భజోరే సాయినామ్’ పొటలు పొదారు.

కర్మాంక సాయి యువత పర్తియాత్ర:

కర్మాంక రాష్ట్రం నుంచి మూడువేలకు పైగా భక్తులు అక్షోబరు 11వ తేదీన పరమ పవిత్రమైన పర్తియాత్ర నిమిత్తం విచ్చేశారు. అందులో రెండువేలమంది సాయి యువత సభ్యులు వెయ్యే ద్విత్కవాహనాలపై రాష్ట్రం నలుమూలలనుండి బయలుదేరి, భగవాన్ బాబావారి నందేశాన్ని చాటుతూ ప్రశాంతినిలయం చేరుకున్నారు.

ఆ సందర్భములో అక్షోబర్ 12వ తేదీన కర్మాంక రాష్ట్ర సాయి సంస్థల అధ్యక్షులు శ్రీ నగేణ్ జి. ధాకప్ప సాయికుల్వాంత హోలులో ప్రసంగించారు. భగవాన్ బాబావారి దివ్యమార్గదర్శకత్వములో సాధన కొనసాగించాలనీ, ధార్మిక జీవన సూత్రాలను పాటించడములో యువత అత్యస్త ప్రమాణాలను పాటించాలని చెప్పారు. భగవాన్ బాబావారు ఒకానోక సందర్భంలో ఏకంగా 5000 మంది భక్తులకు పొదనమస్కారం అనుగ్రహించిన సందర్భాన్ని గుర్తు చేసుకుంటూ శ్రీ ధాకప్ప తమ భక్తులపై, ముఖ్యంగా సాయి యువతపై స్వామి చూపించే అవ్యాజమైన కారుణ్యం అనుభవైకవేద్యం అన్నారు. “ఈ దేహం భక్తులకోసమే

పచ్చింది” అన్న స్వామి అమృతవాక్యాలను ఆయన ప్రస్తావించారు.

యువ సమన్వయకర్త శ్రీ రాజశేఖర రెడ్డి మాట్లాడుతూ స్వేర్థత్యాగము, నిష్ఠాము సేవలద్వారా శ్రీ సత్యసాయి అవతార దివ్యేధ్యమానికి పునరంకితం కావాలని యువతకు పిలుపు నిచ్చారు.

ఆ తరువాత సాయి యువత సభ్యులు ‘హామ్ తేరే పైశాయి’ పేరిట సమర్పించిన భక్తిసంగీత కార్యక్రమంలో పురందరదాస కనకదాస రామదాస కృతులను త్రాప్యంగా గానం చేశారు.

గుజరాతీ భక్తుల పర్తియాత్ర:

భగవాన్ బాబావారు ద్వారకను సందర్శించి 50 సంవత్సరములు పూర్తయిన సందర్భముగా, గుజరాతీ భక్తులు ప్రశాంతినిలయమేతెంచి, దీపావళి పండుగ రోజున ఉదయం పల్లకీ సేవ చేసి, శ్రీ సాయికృష్ణమిపై భక్తి గీతాలను ఆలపించారు.

ఆరోజు సాయంకాలం సాయికుల్వాంత హోలులో గుజరాతీ సాయి సంస్థల అధ్యక్షులు సేవాకార్యక్రమాల నివేదికను సమర్పించిన అనంతరం, గుజరాతీ భక్తులు ప్రదర్శించిన నాటికకు రాధకు ఆమె అంతిమ క్షణాలలో శ్రీకృష్ణుడు తన దర్శనభాగ్యం ప్రసాదించిన సన్మిశేశం పరాకాష్ట.

తదుపరి, బాలవికాస్ బాలలు ‘సాయి - సనాతన సంరక్షక’ నాటికను ప్రదర్శించారు. ఒక సైనిక చర్చలో శత్రువుల చేతిలో బంధి అయిన శౌర్య రాథోద్ తొమ్మిదేళ్ళ తరువాత భగవాన్ బాబావారి అనుగ్రహముతో చెర నుండి బయటపడి దీపావళి పర్వదినాన్ని కుటుంబ సభ్యులతో జరుపుకుంటాడు. అతని ఆచూకీ తెలియని కాలములో అతని కుమారుడు బాలవికాస్ విద్యార్థిగా ఎదుగుతాడు. కుటుంబ సభ్యులందరూ ఆ క్లిష్ట సమయములో కైర్య స్థోర్యాలను కోల్పోక సమాజములో వారి బాధ్యతలను చక్కగా నిర్వహించడానికి కారణం భగవాన్ బాబావారిపై వారికి గల భక్తివిశ్వాసాలే.

ఈ ప్రదర్శనానంతరం సాయి విద్యార్థులు యజుర్వందిరం వద్ద బాణసంచా కాల్పారు.

గుజరాతీ నూతన సంవత్సర వేదుకలు అక్టోబర్ 28 న కూడా కొనసాగాయి. ఆరోజు సాయంకాలం గుజరాతీ సాయి సంస్థల అధ్యక్షులు ప్రపంచవ్యాప్తముగా ఉన్న గుజరాతీయులకు నూతన సంవత్సర శుభాకాంక్షలను తెలియజేస్తూ ప్రసంగించిన తరువాత శ్రీ అనిల్ మాధవన్ భగవాన్ బాబావారి గుజరాతీ పర్యాటనల విశేషాలను సంక్లిప్తంగా వివరించారు. స్వీయానుభవాలను ప్రస్తావిస్తూ శ్రీ మాధవన్ తన తల్లి తీవ్ర అస్వస్థతకు గురి అయి, కేవలం భగవాన్ అనుగ్రహంతో తిరిగి ఆరోగ్యపంతురాలు కాగా, ఆ అద్భుత సంఘటన పరమ నాస్తికుడైన తన తండ్రిని సాయి భక్తునిగా మార్చివేసిందన్నారు.

వీరి ప్రసంగానంతరం శ్రీ సత్యసాయి విద్యానికేతన్, నవసారి బాలికలు ‘ద్వారకనో నాథ్’ పాటకు అనుగుణంగా నర్తించారు. ఆ తరువాత శ్రీ సత్యసాయి స్వాల్, సూరత్ బాలలు ‘లీలాలావణ్ణ కృష్ణ’ సృత్యనాటికను సమర్పించారు.

సేవాపథంలో పురోగమిస్తున్న సాయి వైద్యాలయాలు:

భగవాన్ బాబావారి దివ్య అనుగ్రహశీస్సులలో, 2019 నవంబరు 22 నాటికి పుట్టపర్తిలోని శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్ ప్రజాసేవలో, ప్రగతిపథంలో 28 దివ్య వసంతాలను పూర్తి చేసుకున్నది.

“మా హాస్పిటల్లో పేషంట్లు, వారి బంధువులు, డాక్టర్లు, సర్వులు అందరూ చిరునవ్వులు చిందిస్తూ ఆనందంగా ఉంటారు. ఈవిధంగా మా హాస్పిటల్ నవ్వుల పుప్పులలో నిండి ఉంటున్నది. ఇంక, సేవాదళంవారు ఎప్పటికప్పుడు అధింపతె తుదిచిపెడుతుంటారు. వైద్యులు, టెక్నిషియన్లు, సర్వులు, వాలంటీర్లు - వీరందరి చేరిక చేతనే ఇది ఇంత అభివృద్ధికి వచ్చింది.... మా హాస్పిటల్లో ఎట్టి ఫీజులూ లేకుండా ఇంతమందికి ప్రీటీట్మెంటు, ప్రీ ఆపరేషన్లు చేయటానికి ఎలా సాధ్యమపుతున్నదని చాలామంది సందేహాస్తారు. పవిత్రమైన హృదయంతో పనిచేస్తే సహాయం ఎంతైనా దానికదే పసుంది.”

అని భగవాన్ బాబావారు సెలవిచ్చినట్లుగా, శ్రీ సత్యసాయి వైద్యాలయాలు అత్యంత వ్యయంతో కూడిన అధునాతన వైద్యసేవలను కులం, మతం, బీద, ధనిక భేదాలు లేకుండా సర్వులకు ఉచితంగా అందిస్తూ ఆరోగ్యమందిరాలుగా ప్రపంచ భూతి గడించాయి. భగవానుల సందేశ ఆదర్శాల స్వార్థితో, శ్రీ సత్యసాయి జనరల్ హాస్పిటల్, శ్రీ సత్యసాయి మొబైల్ హాస్పిటల్, పుట్టపర్తి మరియు వైటఫీల్డ్ (బెంగళూరు)లలో గల శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆనుపత్రులు పరసుర సమస్యలు సహకారాలతో పని చేస్తూ, భగవాన్ ప్రవచించిన ‘మెడికేర్’కు ఆచరణలో నిర్వచనమిస్తూ వైద్యరంగ చరిత్రలోనే సువర్ణాధ్యాయాన్ని లిఖిస్తున్నాయి.

ఇటీవల 2019 సెప్టెంబరు 29న సాయికుల్వంత్ హోలులో జరిగిన శ్రీ సత్యసాయి జనరల్ ఆనుపత్రి 64వ వార్షికోత్సవ సభలో, ప్రజలకు అత్యస్తుత ప్రమాణాలతో వైద్యసేవల నందించే విషయంలో జనరల్ ఆనుపత్రికి తమపంతు తోడ్పాటునందిస్తున్న ఆయా వైద్యాలయాలకు ప్రత్యేక పురస్కారములను ప్రదానం చేశారు. వైటఫీల్డ్ సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్ తరపున డా॥ శేర్భర్ రావు, పుట్టపర్తి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్ తరపున డా॥ నీలమ్ దేశాయ్, మొబైల్ హాస్పిటల్ తరపున డా॥ నరసింహాన్ సెంట్రల్ ప్రిస్ట్ సభ్యుల చేతులమీదుగా పురస్కారములను అందుకొన్నారు. (ఈతర వివరాలు నవంబరు సంచికలో ఇవ్వటం జరిగింది)

ప్రశాంతినిలయం విచ్చేసిన వెనిజులా ఉపాధ్యక్షరాలు:

వెనిజులా దేశ ఉపాధ్యక్షరాలు మిట్ డెల్సీ రోడ్రిగేజ్ 2019 అక్టోబరు 30వ తేదీన ప్రశాంతినిలయం యేతెంచి, సాయికుల్వంత్ హోలులో దివ్యస్నిధానమువద్ద భగవాన్ బాబావారికి హృదయాంజలి ఘుటీంచారు. వారు భజన మందిరంలో కొంతసేపు ప్రార్థనలో గడిపిన అనంతరం, శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ప్రిస్ట్ సభ్యులు శ్రీ ఆర్.జె.రత్నాకర్ వారికి దివ్యజ్ఞాపికను అందజేశారు.

అంతకు ముందు మిట్ రోడ్రిగేజ్ శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్, ప్రశాంతిగ్రామ్ ను సందర్శించారు. ♦

SRI SATHYA SAI INSTITUTE OF HIGHER LEARNING

(Deemed to be University)

ADMISSIONS NOTICE

Est.
1981

Admissions for the academic year 2020/21 are open

- » **Values-based free education** with 60% emphasis on academics and 40% on devotional, cultural, sports & service activities
- » **A modern gurukula:** residential system with a spiritual ambience
- » **Community living** resulting in the spirit of self-reliance and an attitude to serve society
- » **Excellent facilities:** cutting-edge research & computer laboratories, multimedia classrooms, high speed broadband connectivity, well-equipped libraries and world-class sports facilities
- » **Student-teacher ratio of 8:1** enables teachers to give more personalized attention to students
- » **Merit-based open admissions policy** for all

HOW TO APPLY

ONLINE

Visit sssihl.edu.in

WALK-IN

Visit the Office of the Registrar, SSSIHLS Administrative Building, Prasanthi Nilayam

POST

Apply via post. See sssihl.edu.in for further details.

Applying online is the easiest and most secure way to apply for admissions to SSSIHLS

Note: For up-to-date admissions-related information (admissions prospectus, sample test papers, dates & deadlines, FAQs and the application guide), visit sssihl.edu.in

Women's Campus at: Anantapur

Men's Campuses at: Puttaparthi | Bengaluru | Muddenahalli

application deadline

29 FEB 2020

submission deadline

10 MAR 2020

admissions tests & interviews

APR 2020

ADMISSIONS ELIGIBILITY

UNDERGRADUATE PROGRAMMES

- Candidates should have completed 10 + 2 years of schooling and scored a minimum of 55% marks in General English, and a minimum of 60% marks (aggregate) in all subjects combined.

POSTGRADUATE & PROFESSIONAL PROGRAMMES

- At the Bachelor's degree, candidates should have scored a minimum of 50% marks in General English, and a minimum of 60% marks (aggregate) in all subjects combined.

NOTE

All programmes have additional requirements apart from the ones listed above. For complete details of Eligibility Criteria for each programme, kindly visit the Admissions section of sssihl.edu.in

PROGRAMMES FOR WOMEN

UNDERGRADUATE

- B.A.
B.Com. (Hons.)
B.Sc. (Hons.) in Mathematics* / Physics / Chemistry
B.Sc. (Hons.) in Biosciences* / Chemistry
B.Sc. in Food & Nutritional Sciences

POSTGRADUATE

- M.A. in English Language & Literature**
M.Sc. in Mathematics
M.Sc. in Biosciences
M.Sc. in Food & Nutritional Sciences

PROFESSIONAL

- M.B.A.**
B.Ed.

* leading to integrated postgraduate programmes in respective subjects

PROGRAMMES FOR MEN

UNDERGRADUATE

- B.A. / B.A. (Hons.) in Economics***
B.Com. (Hons.)
B.B.A.
B.Sc. (Hons.) in Computer Science[†]
B.Sc. (Hons.) in Mathematics* / Physics* / Chemistry*
B.Sc. (Hons.) in Biosciences* / Chemistry*
B.Sc. (Hons.) in Mathematics* / Economics* / Statistics
B.Sc. (Hons.) in Mathematics* / Computer Science / Statistics

Diploma in Music

Bachelor of Performing Arts (Music)

POSTGRADUATE

- M.A. in Economics**
M.Sc. in Mathematics
M.Sc. in Chemistry
M.Sc. in Physics
M.Sc. in Biosciences

PROFESSIONAL

- M.B.A.**
M.Tech. in Computer Science
M.Tech. in Optoelectronics & Communications

* leading to integrated postgraduate programmes in respective subjects

[†] leading to integrated postgraduate programme in M.Sc. in Data Science & Computing

CONTACT US

EMAIL

admissions@sssihl.edu.in

TELEPHONE (9:30 am to 4:30 pm only)

+91 9441 911 391 (admissions)
+91 8555 289840 / 287239 (Registrar's office)

apply now

sssihl.edu.in

bit.ly/SSSIHL-Facebook

HAPPY
శ్రీ సత్యసాయి దివ్య అవతరణ వేదుకలు
 (పూర్తి విపరాలు రాలోయే సంచికలో)

దివ్య పన్నిధి

నవంబరు 18: శ్రీ సత్యసాయి సత్యనారాయణ ప్రతము

నవంబరు 18: నేత్రపర్వంగా శ్రీ వేంకాగోపాలస్వామి రథోత్సవము

నవంబరు 19: మహిళా దినోత్సవం, ముఖ్య అతిథి తెలంగాణ గవర్నర్ డా॥ తమిళైన్ శాందర రాజన్ ప్రసంగం

నవంబరు 19: ప్రిపురాధివే అభిలం మధురం స్వత్యమావకంతో ఆకట్టుకున్న శ్రీ సత్యసాయి బ్రైమర్ స్కూలు బాలు

దివ్యస్నాధికి ప్రభావిల్లుతున్న వెనిజులా ఉపాధ్యక్షరాలు

అవశార ప్రవకున దినేత్వం

కర్తృత్వ సాయి యువత వ్రతియాత్

Date of Publication 23rd November 2019

సాయి అంత సులభంగా లభించడు

ఎట్లి సంకల్పమో అట్లి చర్య. ఎట్లి చర్యయో అట్లి ఘలము. ఎట్లి ఘలమో అట్లి గమ్మయు. ఈనాడు మీరు గమ్మం చేరుకోలేకపోవదానికి కారణం మీ సంకల్పములు సక్రమమైనవిగా లేకపోవడమే. కొంతమంది దైవమును ప్రేమిస్తున్నట్టుగా నటన చేస్తుంటారు. శారీరకమైన సంబంధం కల్పించుకొని, ధనకసక వస్తువాహనాదులతో సంబంధం కలిగించుకొని అందరూ ప్రేమిస్తున్నారేగాని, అది కపటమైన ప్రేమ. “స్నేహమీ, మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తున్నాము. కాబట్టి, మిమ్మల్ని దరిజేర్కోండి” అని నాకు ఎంతోమంది జాబులు వ్రాస్తుంటారు. సాయి అంత సులభంగా లభించడు. మీ ప్రేమ వెనుక ఏ త్యాగమున్నది? “మాటలు చూస్తే కోటలు దాటుతాయి, కాలు చూస్తే గడవ దాటదు” మాటలు అధికము, అచరణ శూస్యము! అటువంటివారు పక్క దొంగలే తప్ప సరిదొన భక్తులు కారు. నిజంగా ప్రేమ ఉన్నవారు మాటలు చెప్పరు, అచరణలో నిరూపిస్తూ వస్తారు. భక్తులకు దృఢమైన విశ్వాసము, నిశ్చలమైన ప్రేమ ఉండాలి. చెప్పే మాటలు, చేసే పనులు ఒకలీగా ఉండాలి. అలాంటి భక్తులపై స్వామి దయ ఎల్లప్పుడు ఉంటుంది.

- బాటు

వార్షిక చందా: ₹ 90 (భారతదేశంలో) ₹ 900 లేక UK £ 13 లేక US \$ 18 (దిదేశాలకు)
 చందారునుమను 1 రేడా 2 లేదా 3 సంవత్సరములకు చెర్చించవచ్చును.

సనాతన సారథి చందాలు మనిషుర్కరుద్వారా, లేక ప్రశ్ననల్ దెక్కిద్వారా, లేక డిషాండ్ ద్రాష్టిద్వారా లేక, అన్నలైన్ వద్దతిన మా వెబ్‌సైటు
www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెర్చించవచ్చును. చందాలు పంచవలనిన చిరునామా: కన్స్మినర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ప్రాప్తి, పచ్చికేషన్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఇంద్రప్రదేశ్.